

un nou marc legal per als consells insulars

tomàs FONT I LLOVET
alfredo GALÁN GALÁN
francisco VELASCO CABALLERO
marcos ALMEIDA CERREDA
silvia DÍEZ SASTRE
francisco TOSCANO GIL

5

COL·LECCIÓ DEBATS

Institut d'Estudis Autonòmics

un nou marc legal per als consells insulars

un nou marc legal per als consells insulars

Ponències de les «Jornades sobre el Projecte de llei
de consells insulars»

Palma, 30 de setembre i 1 d'octubre de 2021

tomàs FONT I LLOVET
alfredo GALÁN GALÁN
francisco VELASCO CABALLERO
marcos ALMEIDA CERREDA
silvia DíEZ SASTRE
francisco TOSCANO GIL

Institut d'Estudis Autonòmics

Disseny de la coberta: © Idea original de Ludmila Rivacoba Wamba

Primera edició: desembre, 2021

© De la presentació: Lluís J. Segura Ginard, 2021

© Dels textos: els autors, 2021

© D'aquesta edició:

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA,
I FUNCIO PÚBLICA
B I IGUALTAT
/ INSTITUT ESTUDIS
AUTONÒMICS

C. de Sant Pere, 7, 4t - 07012 Palma
Tel. 971 17 71 95 - Fax: 971 17 63 59
<http://iea.caib.es>

Producció:

Apartat de Correus, 828 / C/Joan Bauçà, 33 - 1r
07080 Palma (Mallorca) / 07007 Palma (Mallorca)

Telèfon 971 25 64 05
editorial@leonardmuntanereditor.cat
www.leonardmuntanereditor.cat

ISBN: 978 - 84 - 18758 - 33 - 1
Dipòsit legal: PM - 874 - 2021

PRESENTACIÓ

LLUÍS J. SEGURA GINARD

Director de l'Institut d'Estudis Autònomic

Quan el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears va aprovar, en sessió de 20 de setembre de 2021, el Projecte de llei de consells insulars, ja estaven organitzades i convocades per l'Institut d'Estudis Autònomic unes jornades amb què es pretenia examinar jurídicament alguns dels elements claus d'aquesta iniciativa legislativa. Afortunadament, per tant, les diverses ponències es varen poder projectar sobre un text oficial ja complet i acabat, i llest per a la seva tramesa al Parlament.

Mesos abans, l'IEA havia convidat a impartir les ponències a sis reconeguts professors en matèria d'administracions territorials, pertanyents a diverses universitats espanyoles i caracteritzats per no haver publicat treballs específicament dedicats als consells insulars. Allò que es pretenia era obtenir les aportacions d'un grup d'experts d'alt nivell que pogués afrontar l'examen crític del Projecte de llei amb una mirada nova, allunyada dels debats i les polèmiques del passat en les quals, en els darrers anys, han intervingut destacats autors de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Calia que ens escrutessin des de fora, ajudant-nos a confirmar les bondats, i a subratllar les eventuais deficiències tècniques, de dit projecte.

L'estratègia va donar bons resultats, com ho testimonia l'enregistrament de les intervencions orals (una en català i cinc en castellà) que es poden consultar a <http://iea.caib.es>, com també la lectura de les ponències que, de manera sintetitzada, han reelaborat els professors FONT I LLOVET, GALÁN GALÁN, VELASCO CABALLERO, ALMEIDA CERREDA, DÍEZ SASTRE i TOSCANO GIL, i que ara conformen aquest llibre. A tots ells cal agrair una vegada més l'alta qualitat de les seves aportacions i dels seus suggeriments per a la millora de l'articulat projectat, especialment respecte dels aspectes que poden resultar més polèmics a la vista de la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

En aquest context, el nou volum de la «Col·lecció Debats» que, amb el títol *Un nou marc legal per als consells insulars*, tenc l'honor de presentar, no és tan sols la peça més recent de l'abundosa bibliografia existent en matèria de consells insulars; és també un compendi de reflexions acadèmiques que des d'una òptica iusadministrativista ajudaran sens dubte a la millor exegesi del text legal que s'arribi a aprovar. Però, encara més, és sobretot una obra que, en els moments immediatament posteriors a la seva publicació, està cridada a aportar llum al debat parlamentari del Projecte de Llei.

Per acabar, voldria deixar constància del meu agraïment pel magnífic treball dut a terme per tot l'equip de l'IEA, que ha fet possible aquesta publicació en temps de rècord.

Palma, novembre de 2021

EL PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS DE 2021. COORDENADES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES

TOMÀS FONT I LLOVET

Catedràtic de dret administratiu
de la Universitat de Barcelona

I. COORDENADES CONSTITUCIONALS

La Constitució conté dues idees destacades que enquadren la regulació dels consells insulars que correspon portar a terme al Parlament de les Illes Balears: d'una banda el reconeixement del fet diferencial que significa l'organització politicoadministrativa de les illes, i, d'altra banda, la garantia de l'autonomia per a la gestió dels seus interessos.

Es tracta, en efecte, del marc, de les línies mestres que han d'orientar el desenvolupament normatiu d'aquesta organització politicoadministrativa. Però al mateix temps, signifiquen els límits que en cap cas el legislador podrà franquejar.

1. EL FET DIFERENCIAL INSULAR

La primera coordenada és la singularitat que representa la insularitat dins del conjunt de l'organització territorial, el fet diferencial que s'ha de veure com una expressió del pluralisme que sustenta tot el sistema constitucional. El mateix Preàmbul de la Constitució es refereix, en plural, a que «la nació espanyola proclama la voluntat de protegir tots els espanyols i els pobles d'Espanya en l'exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i *institucions*».

Pel que aquí interessa, la insularitat es manifesta —a més dels art. 69.3 (Senat) i 138.1 (solidaritat i la correcció dels desequilibris econòmics)— en l'art. 141.4 CE que disposa: «En els arxipèlags, les illes tindran, a més, [de l'organització provincial] administració pròpia en forma de cabildos o consells».

Però un cop indicat aquest principi, es denota una gran imprecisió constitucional sobre la configuració institucional dels consells. El que sí que es pot inferir és que, en tant que els consells són òrgans «propis» de l'illa, això vol dir que l'illa és una col·lectivitat territorial, és una de les entitats en què s'organitza territorialment l'Estat, malgrat no se l'esmenti expressament a l'art. 137 CE.

Els consells són òrgans diferents de les diputacions i d'altres corporacions representatives a què es refereix l'art. 141.2 CE, però també són diferents, en principi, dels municipis, i són diferents de les circumscripcions territorials pròpies que poden crear els Estatuts de la via de l'art. 151 CE, segons l'art. 152.3 CE.

Els ajuntaments i les diputacions estan qualificats constitucionalment com a òrgans de «govern i d'administració», respectivament, de municipis i províncies, mentre que els consells insulars només estan qualificats com a «administració pròpia». Aquesta diferència pot ser entesa com una garantia mínima de preservació de l'organització pròpia, el contingut de la qual pot ser ampliat mentre respecti i no vulneri la configuració constitucional de les altres entitats territorials.

El desplegament i la concreció del disseny institucional dels consells queda així vinculat al *principi dispositiu* en què es basa l'organització territorial, a través de la intervenció de l'Estatut d'autonomia, sense perjudici de la competència estatal per establir les bases del règim jurídic de les Administracions públiques.

La jurisprudència constitucional ha tingut en compte el fet diferencial constitucional de la insularitat en diverses ocasions. Entre altres, la STC 45/1992, en què la insularitat justifica un règim electoral especial. Més específicament, com a fonament de l'organització diferenciada dels consells insulars, cal tenir en compte la important STC 132/2012, a què al·ludirem més endavant, que enllaça el fet diferencial insular de rang constitucional amb la seva plasmació a l'Estatut d'autonomia.

2. LA GARANTIA CONSTITUCIONAL DE L'AUTONOMIA TERRITORIAL

En tant que entitats territorials que formen part d'una Comunitat Autònoma, la regulació dels consells insulars s'enquadra també en la garantia constitucional de l'autonomia de les entitats territorials, tant de les CA com de les entitats locals.

2.1 L'AUTONOMIA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS. EL MARC COMPETENCIAL

L'art. 148.1 CE permet que els Estatuts de les CA assumeixin la competència per regular l'organització de les seves institucions d'autogovern. En el cas de les Illes Balears, des del primer moment l'Estatut d'autonomia no només va assumir aquestes competències referides a l'organització dels consells insulars, sinó que va regular ell mateix directament, de manera substantiva, la seva organització i funcionament.

De manera que es pot afirmar que amb l'aprovació dels successius Estatuts, el de 1983 i especialment el de 2007, les Illes Balears han exercit la seva iniciativa determinant per blindar la posició singular dels consells insulars. Certament, l'art. 141.4 CE no indicava que aquesta fos una matèria estatutària —com sí que ho fa l'art. 152.3 CE per altres circumscripcions territorials pròpies— ni tan sols que fos matèria de competència autonòmica, però la mateixa evolució estatutària ha confirmat l'elevat grau competencial —és a dir, d'autonomia— de les Illes Balears en aquest aspecte.

Aquesta competència autonòmica s'ha de combinar amb la competència estatal sobre les bases del règim jurídic de les Administracions públiques (art. 149.1.18 CE). En virtut d'aquesta competència, la LBRL de 1985 va incloure la regulació dels consells insulars en tant que entitats locals, amb una equiparació parcial amb el règim de les diputacions provincials. Però acceptant ja des d'aquell moment l'especificitat dels consells insulars i el paper delimitador de l'Estatut d'autonomia, quant a les seves competències (art. 41.3), i que la STC 132/2012 va estendre a la seva organització.

En definitiva, el marc competencial de les Illes Balears, analitzat a bastament pel Consell Consultiu en el seu dictamen sobre l'Avantprojecte de llei, permet la regulació àmplia dels consells insulars —el Projecte invoca expressament els títols competencials estatutaris— amb el límit de respectar el règim jurídic bàsic comú a totes les entitats locals —no el règim específic per determinats tipus, com el municipi o la província, que són constitucionalment diferents de les illes—, que delimita el grau mínim d'autonomia garantida constitucionalment.

2.2 L'AUTONOMIA DE LES ILLES I DELS CONSELLS INSULARS

Certament, la Constitució no garanteix de forma expressa l'autonomia a les illes, a diferència de municipis i províncies. En canvi, l'art. 61.2 EAIB estableix que: «Els consells insulars gaudeixen d'autonomia en la gestió dels seus interessos *d'acord amb la Constitució*, aquest Estatut i el que establei-

xen les lleis del Parlament». I el Projecte de llei així ho reitera al referir-se a «l'autonomia garantida per la Constitució i l'Estatut».

Una interpretació sistemàtica permet resoldre els dubtes. En aquest sentit, la important STC 132/2012, sobre la Llei de consells insulars de 2000, ho aclareix:

«Hemos de recordar seguidamente que la Constitución incluye una mención expresa a las islas en el precepto específicamente dedicado a los entes locales supramunicipales, el art. 141 CE, cuyo apartado cuarto dispone que “en los archipiélagos, las islas tendrán además su administración propia en forma de Cabildos o Consejos”. Consecuentemente, la garantía constitucional de la autonomía local alcanza a las islas, en los archipiélagos balear y canario, lo que se corresponde con la caracterización de las mismas como entidades locales territoriales que figura en el art. 3.1.c LBRL. []

Además, la regulación de esas condiciones básicas tampoco exige al Estado la fijación de estándares jurídicos uniformes *allí donde la propia Constitución ha reconocido la existencia de circunstancias diferenciales*, como acontece precisamente con el mandato de atención en particular “a las circunstancias del hecho insular” contenido en el art. 138.1 CE, dentro del capítulo de principios generales de la organización territorial del Estado, que no supone consagrar un privilegio sino una llamada de atención sobre *la singularidad objetiva* que el fenómeno de la insularidad representa, y que ha de ponerse a su vez en relación con lo dispuesto en los arts. 141.4 y 143.1 CE, por lo que se refiere a la administración local propia de las islas.»

Així, doncs, la garantia constitucional de l'autonomia insular configura el pressupost i el límit que ha de respectar la llei que reguli els consells insulars, en els termes que després ha concretat l'Estatut d'autonomia. Atesa la dèbil materialització del contingut constitucional de l'autonomia local, heus aquí la importància de la configuració estatutària dels consells i la mateixa garantia estatutària de l'autonomia insular.

Un test útil de la virtualitat de l'autonomia insular seria el conflicte constitucional en defensa de l'autonomia local (CDAL), que protegeix l'autonomia local «constitucionalment garantida» front a les lleis que la vulnerin. Els consells insulars ostenten legitimació per al seu plantejament (disposició addicional tercera.1 LOTC), i així ho ha fet el Consell Insular de Formentera (*vid.* Interlocutòria 75/2015: inadmissió per extemporaneïtat; i 149/2015: falta de legitimació *ad casum* per no ser destinatari únic de la Llei). Però la realitat és que mai fins ara el Tribunal ha estimat un conflicte en defensa de l'autonomia local.

Ara, l'art. 3.1 del Projecte de Llei disposa que les illes poden plantejar conflictes en defensa de la seva autonomia en els termes de la LOTC. Davant la ineficàcia del CDAL, la pregunta és: Seria factible preveure un *mecanisme autonòmic de protecció de l'autonomia insular*? La Llei 5/2010, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, disposa a l'art. 19 la seva competència per dictaminar en consulta potestativa sobre conflictes de competència entre la CA i altres Administracions, senyaladament, els consells insulars. Però no preveu un similar mecanisme que permeti als consells insulars accionar front al legislador autonòmic quan pugui afectar la seva autonomia en els termes garantits per la Constitució i per l'Estatut. Altres Estatuts d'autonomia, com el de Catalunya, sí que han previst la intervenció del Consell Consultiu en la protecció de l'autonomia local.

La disposició final quarta de l'actual Projecte de Llei de consells insulars ja conté una modificació de la Llei del Consell Consultiu per afegir-li la competència en relació a determinats reglaments dels consells insulars. Es podria ponderar la oportunitat de afegir-hi també la modificació pertinent per a la garantia de l'autonomia insular

En tot cas, es veu, doncs, la transcendència a l'hora de protegir l'autonomia dels consells insulars: si són entitats locals, tenen l'autonomia garantida per la CE, amb els seus mecanismes de protecció. Si només fossin institucions de la CA, només tindrien l'autonomia garantida per l'Estatut.

II. LES COORDENADES ESTATUTÀRIES (I). LA FUNCIO DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA

1. LA INTERIORITZACIÓ DEL RÈGIM DELS CONSELLS INSULARS

L'Estatut d'autonomia destaca per la seva funció com a norma institucional bàsica de la Comunitat Autònoma. Però, també com a instrument per a la *interiorització* de l'àmbit local en l'àmbit autonòmic. En aquest sentit, la funció dels estatuts els equipara a una «constitució territorial local», semblantment com les constitucions dels *länder* alemanys i austríacs regulen la seva pròpia organització local.

Aquí entra en joc la teoria de l'*ancoratge estatutari*, en virtut de la qual s'admet que l'Estatut pot introduir modulacions al caràcter general de les bases estatals, a manera de *fet diferencial estatutari*. La STC 109/1998, de 21 de maig, ho explica així:

«El régimen jurídico de las Administraciones Públicas (art. 149.1.18.ª CE) “ha de ser respetado a no ser que, en algún aspecto concreto, su inaplicación resulte expresa e inequívocamente de lo dispuesto en el Estatuto de Autonomía de una determinada Comunidad, como una característica específica de la misma” (FJ 9). Y es que, por más que con la atribución al Estado de la competencia para establecer las bases se persiga “una regulación normativa uniforme y de vigencia en toda la Nación” (por todas STC 1/1982, FJ 1), no empece en absoluto a dicha noción el hecho de que, *junto al régimen básico aplicable a la generalidad de las Comunidades Autónomas, coexistan situaciones particulares*; aunque, como es palmario, estas excepciones precisan ineludiblemente, bien una expresa habilitación constitucional (STC 214/1989, FJ 26), *bien —como sucede en nuestro caso— un específico anclaje estatutario*».

Els límits de la capacitat de diferenciació estatuària estan en no impedir a l'Estat *l'exercici* de la seva competència bàsica, és a dir, l'Estatut no pot esgotar la regulació substantiva d'una matèria fins al punt que buidi l'àmbit competencial de l'Estat. La STC 31/2010, referida a l'Estatut de Catalunya, va indicar que l'Estatut ha de respectar la competència bàsica de l'Estat en matèria de règim local, de manera que «*no impida el ejercicio de la competencia estatal en la materia* [STC 247/2007 EACV]». Això és, l'Estatut no té força per impedir que l'Estat fixi *el mínimo común denominador*, (en aquells cas, quant al contingut competencial dels ens locals). Ara bé, l'Estat, en exercitar la seva competència bàsica, haurà de respectar els Estatuts, en la mesura que aquest amplii —no redueixin— el contingut competencial de l'autonomia local.

Precisament, la regulació dels consells insulars en la Llei 8/2000 va servir com ocasió propícia per determinar les possibilitats dels Estatuts d'autonomia per a modular l'abast de les bases estatals. En aquest cas, sobre el model organitzatiu de les corporacions locals segons la LBRL.

El punt diferenciador, com sabem, és la possible designació com a membres del consell executiu a persones no electes, de la confiança política del president que les nomena. És un «model» d'organització política i administrativa que s'allunya de la fórmula estrictament corporativa del règim local espanyol i que l'aproxima al sistema organitzatiu estatal i autonòmic. Aquest punt es vincula a la consideració dels consells insulars no només com a ens locals, sinó també com a institucions de la Comunitat Autònoma.

La citada STC 132/2012 salva la constitucionalitat de la Llei de consells insulars de 2000, en bona part gràcies al fet que amb posterioritat a la seva aprovació, precisament l'EAIB de 2007 havia donat cobertura estatutària al

sistema. Si se'm permet l'expressió, s'havia produït una mena de «validació estatutària» o «convalidació» d'un eventual vici de inconstitucionalitat. En tot cas, és la confirmació d'una evolució jurídica i política d'un fet diferencial constitucional i estatutari que s'estima plausible. Diu així la STC 132/2012:

«La singularidad del hecho o fenómeno insular explica el especial tratamiento que a las islas se dispensa en los correspondientes textos estatutarios de los archipiélagos canario y balear (art. 143.1 CE), constituidos en Comunidades Autónomas. Al propio tiempo interesa advertir que, de igual modo que la isla no sustituye a la provincia en dichos archipiélagos, tampoco las instituciones a las que corresponde la administración de las islas —los consejos insulares en el caso balear— pueden ser caracterizadas como trasunto de las Diputaciones provinciales, sino como *entes específicos* por expresa voluntad del poder constituyente plasmada en el art. 141.4 CE. Dicho de otro modo, si bien la consideración constitucional de la isla en los archipiélagos canario y balear como ente local con administración propia en forma de cabildos o consejos resulta indisponible para el legislador estatutario, la Constitución no se opone en modo alguno a que los consejos insulares (o, en el caso canario, los cabildos) se configuren como instituciones autonómicas en el Estatuto de Autonomía, “norma institucional básica” de la Comunidad Autónoma (art. 147.1 CE), siempre y cuando esa configuración estatutaria de los consejos insulares no suponga detrimento de su naturaleza de administración local de cada isla (o agrupaciones de islas), *ni merma de su autonomía para la gestión de los intereses propios de la isla*. Dentro de estos límites, el art. 141.4 CE *otorga un amplio margen de decisión al legislador estatutario para regular el régimen jurídico de los consejos insulares como administración propia de la isla y a su vez (y en su caso) como institución básica autonómica, atendiendo a la singularidad del fenómeno insular*. [...]

En definitiva, resulta incuestionable que el vigente Estatuto de Autonomía de las Illes Balears, al configurar el régimen esencial de la organización de los consejos insulares, ha atendido al mandato constitucional conforme al cual “en los archipiélagos, las islas tendrán su administración propia en forma de Cabildos o Consejos” (art. 141.1 CE), al tiempo que, en el ejercicio de la potestad de organización de las Comunidades Autónomas, ha configurado dichos consejos insulares como “instituciones autonómicas propias” [art. 147.2 c) CE], “opción legislativa que resulta constitucionalmente lícita en la medida en que la misma encuentra apoyo en el denominado ‘hecho

insular', circunstancia geográfica específica, propia de las Comunidades Autónomas que son territorialmente un archipiélago, y cuya singularidad es tenida en cuenta por la propia Constitución (arts. 69.3 y 141.4)».

És una important STC, no només per a les Illes Balears, sinó per a la comprensió del paper dels Estatuts d'autonomia en el sistema constitucional, ja que fa una interpretació de la LBRL «conforme» a l'Estatut d'autonomia, «sobrevingut» a la Llei de consells insulars de 2000.

Certament, es podrien plantejar dubtes sobre la *ratio decidendi* de la STC, tot i estar d'acord amb la conclusió. La «circumstancia geográfica específica» podria justificar un tractament diferenciat del règim electoral, per articular l'adequada representació de cada illa en el parlament autonòmic, —en realitat, la STC transcriu anteriors sentències referides precisament al règim electoral insular— semblantment a com l'art. 69.3 CE estableix un règim específic de representació de les illes al Senat. Però no és tan evident la relació material o substantiva del fet geogràfic amb l'*organització interna* de cada una de les illes, considerades per separat.

En tot cas, la regulació substantiva de la matèria en l'Estatut i la interiorització que se'n deriva planteja un altre tipus de qüestió, que és el tema de la *densitat* de la regulació estatutària. Això té rellevància no només per la relació amb la legislació estatal, —el blindatge, o ancoratge— sinó també amb el legislador autonòmic, pel risc de congelació i petrificació de la regulació a nivell estatutari i la disminució del camp propi del legislador ordinari que funciona amb la regla democràtica de la majoria.

Tanmateix, en el cas que ens ocupa, la regulació estatutària dels consells insulars permet una àmplia intervenció de legislador, com és de veure en el Projecte de llei.

2. LA REMISSIÓ A LA LLEI DE CONSELLS INSULARS COM A PRODUCTE LEGISLATIU

L'art. 68 EAIB, sota l'epígraf de «Funcionament i règim jurídic», disposa: «La Llei de consells insulars, aprovada amb el vot favorable de dos terços dels diputats del Parlament de les Illes Balears, i en el cas del Consell Insular de Formentera una llei específica, si escau, determinen les regles de funcionament i el règim jurídic de l'actuació dels consells insulars i dels seus òrgans, i també el règim de les seves funcions i competències, respectant la legislació bàsica de l'Estat».

Com es veu, es tracta d'una llei amb nom propi, singularitzada, la Llei de consells insulars, a la que s'hi pot afegir eventualment, «si escau», una

altra llei, específica per a Formentera, atesa a la seva singularitat d'Illa-Municipi. En aquest punt, s'ha d'admetre una certa llibertat del legislador, o dels titulars de la iniciativa legislativa, per preparar un únic text o dos textos separats.

Destaca l'aprovació de la llei per majoria qualificada de 2/3. Certament, hi ha una diversitat en els preceptes a l'EaIB que es refereixen a la llei, però només a l'art. 68 se la nomena, i de passada es refereix al quòrum reforçat, que és el mateix que es preveu per la llei electoral (art. 41) i pel reglament de la Comissió general dels consells insulars al si del Parlament (art. 53).

Contrasta, així, amb l'art. 62 EaIB referit a l'«Organització», que disposa que «Els consells insulars estableixen la seva organització d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut. *Una llei* del Parlament n'ha de regular l'organització». És un article una mica desafortunat, perquè desdibuixa el poder d'autoorganització dels consells, i sembla el dubte de si la llei del Parlament a què es refereix és *la* Llei de consells insulars que requereix el quòrum reforçat.

Lògicament, l'abast de les previsions de les majories reforçades, tal com ha indicat el Tribunal Constitucional, ha de ser interpretat amb caràcter restrictiu, atès que afecta al principi bàsic de la majoria com a element del principi democràtic. En aquest sentit, la previsió d'una eventual Llei específica per a Formentera, segons l'art. 68 EaIB, quedaria fora de la majoria de 2/3. Ara bé, si la regulació de Formentera té lloc dins d'una mateixa i única Llei de consells insulars, —com succeeix en el text del Projecte de llei actual— podria perdre's el caràcter de llei ordinària propi de la seva llei específica per a veure's englobada en *la* llei que s'ha d'aprovar per majoria reforçada. Tanmateix, l'esmentada interpretació restrictiva i la mateixa redacció de l'art. 68 EaIB permetrien separar, encara que fos al mateix text legal, la regulació general dels consells insulars, a aprovar per quòrum reforçat, i la regulació de Formentera, subjecte a majoria simple.

En fi, l'art. 50.6 EaIB, relatiu a les «Funcions del Parlament», li atribueix la d'«Aprovar i decidir transferències o delegacions de competències a favor dels consells insulars i d'altres ens locals de la comunitat autònoma». L'art. 98 del Projecte de llei es refereix a aquests supòsits, i s'ha d'entendre que es tracta de lleis ordinàries a aprovar per majoria simple, encara que incideixin sobre les competències insulars.

En definitiva, des del punt de vista aquí analitzat, el Projecte de llei de consells insulars queda emmarcat per la interiorització de la matèria efectuada per l'Estatut, amb el contingut substantiu que es veurà, així com per l'ordenació formal del tipus normatiu que ha de regular els consells insulars.

III. LES COORDENADES ESTATUTÀRIES (II): EL CONTINGUT ESSENCIAL DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA

La regulació substantiva dels consells insulars en l'Estatut d'autonomia constitueix, lògicament, la principal coordenada que ha d'orientar el Projecte de llei, tant en el sentit que conté les indicacions o previsions que necessàriament han de ser desenvolupades per tal de fer efectius els mandats de l'Estatut, com en el sentit que el seu contingut senyala els límits a què s'ha de subjectar el Projecte de llei i que no poden ser infringits.

La publicació d'altres estudis específics sobre els aspectes organitzatius, competencials i normatius dels consells aconsella seleccionar ara alguns dels aspectes més essencials.

1. LA NATURALESA DELS CONSELLS INSULARS

L'Estatut d'autonomia assumeix la idea que els consells insulars formen part del «sistema institucional autonòmic», segons explicita l'art. 39 referit a «Les institucions»:

«El sistema institucional autonòmic està integrat pel Parlament, el Govern, el president de la Comunitat Autònoma i els consells insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, sens perjudici de la seva autonomia garantida constitucionalment»

La idea del sistema institucional estava ja a l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) de 1979 i es manté amb més concreció a l'art. 2 de l'EAC de 2006. Tot i que hi ha diferències entre el text balear i el català, el punt comú rau en entendre que els ens locals formen part de l'organització territorial de la comunitat autònoma, i que aquesta condició no afecta la seva autonomia constitucionalment garantida.

La participació dels consells en l'organització territorial de la Comunitat Autònoma (art. 8 EAIB) fonamenta que aquesta pugui ostentar poders de *coordinació* sobre els consells, com veurem, però en canvi, la garantia de l'autonomia impediria que els acords dels consells estiguessin sotmesos a poders d'anul·lació o revocació per part de la Comunitat Autònoma.

L'anterior consideració va lligada a la determinació, fonamental, de l'art. 61 EAIB:

- «1. Els consells insulars són les institucions *de govern* de cada una de les illes i exerceixen el govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i també de les illes que hi són adjacents.
2. Els consells insulars gaudeixen d'autonomia en la gestió dels seus interessos d'acord amb la Constitució, aquest Estatut i el que estableixen les lleis del Parlament.
3. Els consells insulars també són institucions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.»

En primer lloc, destaca la qualificació dels consells insulars com a institucions «de govern» de cada illa: no d'autogovern, però tampoc de mera administració, com diu l'art. 141.4 CE. Amb això es subratlla la naturalesa política dels consells insulars, cosa que fonamenta, després, el seu règim electoral i organitzatiu.

En segon lloc, la *naturalesa mixta o híbrida*, local i autonòmica. És el tema capital que ha singularitzat la configuració institucional dels consells i que la STC 132/2012 ha acceptat. És cert que el precepte no parla que els consells siguin «entitat local», però predica que gaudeixen de l'autonomia d'acord amb la Constitució, que només la garanteix a les CA i a determinades entitats locals: als municipis i a les províncies. La citada STC, com hem vist, ja ho va fer explícit en aquest sentit.

I també és cert que la formulació del precepte relativitza una mica la condició autonòmica dels consells, considerant-la afegida a la condició bàsica d'entitats —locals— autònomes. Però no deixa de ser rellevant. Així, per exemple, l'art. 12 EAIB, obliga a «les institucions *pròpies* de la comunitat autònoma de les Illes Balears» —entre elles els consells insulars— a promoure els principis rectors de la política econòmica i social, o a fomentar la solidaritat entres les illes, entre altres. Són unes directrius —i uns límits— a l'exercici autònom de les seves pròpies competències per part dels consells insulars.

2. L'ORGANITZACIÓ DELS CONSELLS INSULARS

És un punt capital en el règim dels consells insulars i resultat d'una llarga evolució. El Dictamen del Consell Consultiu sobre l'Avantprojecte de llei ho resumeix així:

«L'article 63 de l'EAIB, inspirant-se en la Llei 8/2000, estableix una estructura organitzativa bàsica específica per als consells insulars de Mallorca,

Menorca i Eivissa (el ple, el president i el consell executiu) i, a més, disposa que "cada consell insular podrà crear òrgans complementaris dels anteriors". D'aquesta manera, es confereix rang estatutari al model implementat pel legislador, que articula una organització mixta (corporativa i burocràtica). (...) Es decideix que el Consell Insular de Formentera estigui integrat pels regidors de l'Ajuntament de Formentera (article 63.2 de l'EAIB).»

D'altra banda, l'art. 66.2 EAIB preveu la lliure designació dels membres del consell executiu pel President, sense que estigui restringit a fer-ho entre consellers electes.

Aquest fou el punt discutit, i acceptat, a la STC 132/2012. Posteriorment, a la STC 103/2013, sobre la Llei de modernització o de «grans ciutats», no s'admetria a membres no electes de la Junta de Govern Local en municipis de gran població. A dir veritat, a la STC 132/2012 ja s'avançava que el que allí digués no prejudicava el recurs sobre la Llei de modernització:

«En tal sentido, y como ya se adelantó, la respuesta que ahora debemos dar a la cuestión de si la regulación contenida en la Ley de Consejos Insulares que permite designar como miembros o titulares de los órganos referidos a quienes no tienen la condición de electos contraviene la normativa básica sobre régimen local, no prejuzga la que este Tribunal haya de pronunciar en su momento al resolver el recurso de inconstitucionalidad núm. 1523-2004» (STC 132/2012, de 19 de juny, FJ 3).

Inevitablement l'explicació sona a *excusatio non petita*, i realment és difícil acceptar la diferència de resposta si es basa únicament, com fa la STC 132/2012, en el *fet geogràfic* insular. Les tendències generals sobre els models de govern de les ciutats no fan qüestió en cap moment del caràcter democràtic d'un executiu local lliurement designat per l'alcalde, si és responsable davant l'assemblea electiva, com d'altra banda, permet perfectament la Carta Europea d'Autonomia Local.

D'altra banda, ja hem vist com l'art. 61 EAIB preveu una potestat d'auto-organització dels consells insulars, que el Projecte de Llei canalitza a través del reglament orgànic dels consells i d'altres reglaments.

3. LES COMPETÈNCIES DELS CONSELLS INSULARS

Els criteris generals o principis ordenadors que es deriven de l'Estatut sobre les competències insulars, i que emmarquen la regulació que n'hagi de fer la Llei de consells insulars, són els següents:

3.1 TIPOLOGIA DE LES COMPETÈNCIES

L'art. 58 EAIB al·ludeix a les competències *pròpies* i les *transferides*, referides a les matèries previstes respectivament als art. 70 i 71 del propi Estatut. És una distinció equívoca, que el Projecte de llei reorienta correctament a la distinció entre *pròpies* i *delegades*, amb una àmplia regulació de la delegació (art. 119 i s.).

El que és rellevant és que les competències pròpies en les matèries de l'art. 70 EAIB són *d'atribució directa* pel mateix Estatut, sense necessitat que una llei sectorial en realitzi l'atribució. És una important diferència amb les clàusules competencials en favor de municipis que trobem a alguns Estatuts i a la mateixa LBRL, que contenen llistats de matèries en les quals les lleis han de reconèixer competències.

A més de l'anterior, en relació amb les matèries de l'art. 71 EAIB i a altres d'interès insular, podran ser transferides mitjançant llei als consells, en qualitat de pròpies, o bé ser delegades per decret del Govern. En síntesi, les competències pròpies dels consells insulars ho són per atribució directa de l'Estatut o per transferència per llei, i les delegades, per decisió del Govern.

En fi, l'art. 85.3 EAIB disposa que «els consells insulars, a més de les competències que els corresponen d'acord amb el que preveu aquest Estatut, tenen les facultats de gestió i execució dins el seu propi territori de les decisions del Govern de les Illes Balears quan pertorqui». Es tracta del que s'ha anomenat «administració indirecta de la Comunitat autònoma» i que tècnicament pot conduir-se a la categoria de competències *encomanades* o *encàrrecs de gestió* a què es refereix l'art. 115 del Projecte de llei.

3.2 NO S'ESTABLEIX EL PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT EN FAVOR DELS CONSELLS INSULARS

La *clàusula general* de competències que deriva de l'art. 58.1 EAIB és en favor del Govern, mentre que les competències dels consells insulars ho són per *atribució específica*, ja sigui estatutària, legal, o per delegació governamental.

I a l'anterior cal afegir, de manera més explícita, la regulació expressa de l'art. 69 de l'Estatut, sota el títol prou expressiu de «Clàusula de tancament» en favor del Govern:

«Les competències no atribuïdes expressament com a pròpies als consells insulars en aquest Estatut d'autonomia corresponen al Govern de les Illes Balears. En cap cas no són susceptibles de transferència les que, per la seva pròpia naturalesa, tenen un caràcter suprainssular, incideixen sobre l'ordenació i la planificació de l'activitat econòmica general en l'àmbit autonòmic o les competències l'exercici de les quals exigeix l'obligació de vetllar per l'equilibri o la cohesió territorial entre les diferents illes.»

Val a dir que la posició competencial dels consells insulars contrasta amb la que l'Estatut reconeix als municipis a l'art. 75.4:

«Aquest Estatut garanteix als municipis l'autonomia per a l'exercici de les seves competències pròpies, sota la seva responsabilitat i en defensa dels interessos de la col·lectivitat que representen. En l'exercici de les competències pròpies, els municipis estan subjectes al control de constitucionalitat i legalitat. Els municipis tenen en l'àmbit d'aquest Estatut i de les lleis *llibertat plena per a l'exercici de la seva iniciativa en qualsevol matèria que no estigui exclosa de la seva competència o atribuïda en exclusiva a una altra administració o autoritat.*»

És una veritable *clàusula general* de competència municipal, en la línia que s'ha propugnat en altres àmbits, fins i tot a partir d'una possible interpretació de l'art. 25.1 LBRL.

En aquest sentit, pot dir-se que la configuració estatutària dels consells insulars és respectuosa amb la posició constitucional i bàsica dels municipis, que es veuen reforçats a l'Estatut. El Projecte de Llei, per tant, haurà de respectar també l'autonomia municipal en la seva configuració constitucional i estatutària.

3.3 EL CONTINGUT FUNCIONAL DE LES COMPETÈNCIES. LA POTESTAT REGLAMENTÀRIA

Un problema clàssic en els sistemes de distribució de competències entre entitats territorials és que l'ordenament sovint delimita només matèries i no *funcions* o potestats sobre les mateixes. La doctrina ho reclamava, i es va posar en pràctica en la reforma de l'EAC de l'any 2006.

L'art. 72 EAIB, sota el títol «Potestat reglamentària», aclareix que «En les competències que són atribuïdes com a pròpies als consells insulars, aquests exerceixen la potestat reglamentària». Ha estat un tema històrica-

ment conflictiu, a resultes de la naturalesa mixta dels consells insulars, que faria distingir, amb una diferent relació amb la llei, la potestat normativa *local* (de planejament urbanístic, ordenances sectorials i fiscals, etc.) i la de desenvolupament o execució de la legislació *autonòmica*. Això implica posar atenció a les singularitats de procediment i de tràmits preceptius en cada cas, com bé fa el Projecte de llei.

Importa destacar que l'objectiu de la potestat normativa dels consells insulars és la *fixació de polítiques públiques* pròpies en les matèries de la seva pròpia competència, tal com indica l'art. 73 EAIB, tant si és una competència estatutària, com si ha estat transferida per llei.

És correcte implicar el concepte d'autonomia amb la possibilitat de formulació de polítiques pròpies i d'establir opcions, tot això lligat, a més, al caràcter directament democràtic representatiu dels consells insulars en virtut de la seva elecció directa. Aquesta és la concepció de l'autonomia que presideix la Carta Europea d'Autonomia Local, quan es refereix a la capacitat dels ens locals «*d'ordenar i gestionar*» els assumptes que els afecten i en aquest sentit ho recull l'art. 91 del Projecte de llei.

Una conseqüència de l'anterior és que les lleis del Parlament balear, en les matèries que són de competència pròpia dels consells insulars, no poden contenir una regulació tan extensa i detallada que esgoti la matèria i buidi de contingut la possibilitat efectiva dels consells insulars de regular opcions polítiques pròpies. D'aquí la conveniència d'establir un *mecanisme propi de protecció* dels consells insulars davant el legislador autonòmic a través del Consell Consultiu, com s'ha dit més amunt.

3.4 PRINCIPIS GENERALS I POTESTAT DE COORDINACIÓ

En l'exercici de les competències pròpies, fins i tot si s'exerceixen mitjançant la potestat reglamentària, els consells insulars estan subjectes a una potestat de coordinació del Govern. L'art. 58.3 EAIB disposa que:

«En les competències que, d'acord amb aquest Estatut, els consells insulars hagin assumit com a pròpies, el Govern de les Illes Balears pot establir els *principis generals* sobre la matèria, garantint l'exercici de la potestat reglamentària dels consells insulars».

Així doncs, les competències pròpies dels consells *no són exclusives*, sinó compartides amb la competència del Govern per a establir-ne els principis generals. La imprecisió sobre la naturalesa i l'abast que cal donar als

principis generals requereix necessàriament una concreció substantiva i procedimental a la Llei de consells insulars —i així es fa a l'art. 74 del Projecte— per tal de garantir que no es desvirtui la competència pròpia, amb potestat reglamentària, dels consells.

Això reforça la idea anterior que en les matèries de competència pròpia dels consells insulars, les lleis del Parlament han de ser de contingut bàsic i essencial, ja que han de deixar espai no només al seu desenvolupament pels consells insulars, sinó també a l'eventual establiment pel Govern dels principis generals. Altrament, es corre el risc de reproduir els excessos que s'han donat en la legislació bàsica estatal respecte de les competències autonòmiques de desenvolupament.

D'altra banda, l'art. 72 de l'Estatut aporta una certa confusió en vincular la potestat reglamentària insular i la coordinació governamental. El Projecte de llei reorienta la facultat de coordinació de l'activitat dels consells (art. 123 i s.) a través d'altres instruments com són, en el que ara interessa, els plans i programes i les directrius de coordinació (art. 127 i 128), però no queda clara la relació entre la facultat del Govern d'establir principis generals i la de coordinació dels consells insulars, que va molt més enllà quan a la seva intensitat.

En virtut del citat art. 72 s'ha de preveure necessàriament la *participació* dels consells insulars en el procediment d'adopció pel Govern dels mecanismes de coordinació, el que fa el Projecte en relació als Plans i programes, (art. 127.2) però no ho explicita pel que fa a les directrius de coordinació (art. 128). En la mesura que aquestes tenen caràcter normatiu, podria pensar-se que seria d'aplicació la consulta institucional regulada a l'art. 91 del Projecte, però tampoc allí s'esmenta expressament.

La garantia de la participació dels ens locals en les decisions de les CA és rellevant en la mesura que el Tribunal Constitucional la pren com a paràmetre de la vulneració de la seva autonomia. Darrerament, la STC 82/2020, sobre la Llei valenciana de serveis socials inclusius, ha anul·lat una disposició transitòria que predeterminava excessivament l'actuació de les diputacions provincials pel fet de que aquestes no havien tingut participació en la seva elaboració.

Tot i així, cal advertir sobre l'efecte «trampa» que poden tenir els mecanismes de participació local en els procediments autonòmics de coordinació. Segons el mateix Tribunal Constitucional, en expressió de la STC 159/2001, «n'hi ha prou amb una mica de participació» de l'ens local en el procediment de coordinació, per considerar que no s'ha vulnerat l'autonomia local. Aquest posicionament ha merescut una àmplia crítica, i cal evitar que es reproduïxi en les relacions entre la Comunitat Autònoma i els consells insulars.

ENTES TERRITORIALES INTERMEDIOS, ORDENAMIENTO CONSTITUCIONAL Y DERECHO COMPARADO. LA COMPLEJA NATURALEZA DE LOS CONSEJOS INSULARES

ALFREDO GALÁN GALÁN

Catedrático de Derecho Administrativo
de la Universitat de Barcelona

I. EL MODELO CONSTITUCIONAL DE ORGANIZACIÓN TERRITORIAL DEL PODER PÚBLICO: ESTADO DESCENTRALIZADO EN TRES NIVELES TERRITORIALES DE GOBIERNO

La Constitución Española ha optado por un modelo de Estado descentralizado (artículo 2 y título VIII de la CE): es el denominado «Estado autonómico» (o «Estado de las autonomías»). Se caracteriza, en efecto, por llevar a cabo una distribución del poder público desde un punto de vista territorial, en otras palabras, por una descentralización territorial del poder público.

En concreto, hay acuerdo en considerar que el modelo constitucional de Estado distribuye el poder público en tres niveles territoriales de gobierno: nivel central (estatal), nivel intermedio (regional o autonómico) y nivel local.

La necesidad constitucional de la existencia de estos tres niveles territoriales de gobierno ya se deriva directamente del artículo 137 de la CE: «El Estado se organiza territorialmente en municipios, provincias y en las comunidades autónomas que se constituyan». Sin negar esta afirmación, no obstante, deben formularse rápidamente las dos siguientes observaciones en relación con la redacción del transcrito precepto constitucional:

- a) En el artículo 137 de la CE no aparecen mencionados todos los tipos de entes locales. Es más, ni siquiera aparecen todos los tipos de entes locales que son constitucionalmente necesarios: no se incluye en la enumeración a la isla.
- b) La Constitución hace una utilización anfibológica del término «Estado». Es verdad que en el artículo 137 de la CE el «Estado» no aparece como un nivel territorial de gobierno más, sino como la suma de los otros niveles que allí se enumeran. Pero tal cosa debe imputarse a la

falta de rigor en la redacción del precepto y al carácter polisémico del término «Estado» en nuestro texto constitucional.

En este sentido, tempranamente el Tribunal Constitucional (TC) ha destacado el hecho de que la Constitución hace una «utilización claramente anfibológica» del término «Estado», lo que «puede originar algún equívoco»: «Es obvio, para comenzar, que el término Estado es objeto en el texto constitucional de una utilización claramente anfibológica. En ocasiones (así artículos 1, 56, 137 y en la propia rúbrica de su título VIII, por mencionar solo algunos ejemplos) el término Estado designa la totalidad de la organización jurídico-política de la nación española, incluyendo las organizaciones propias de las nacionalidades y regiones que la integran y la de otros entes territoriales dotados de un grado inferior de autonomía; en otras, por el contrario (así en los artículos 3.1, 149, 150) por Estado se entiende solo el conjunto de las instituciones generales o centrales y sus órganos periféricos, contraponiendo estas instituciones a las propias de las comunidades autónomas y otros entes territoriales autónomos». Y añade, seguidamente, que «esta contraposición () puede originar algún equívoco» (STC 32/1981, de 28 de julio, FJ 5).

Más claro resulta, en este sentido, la redacción de preceptos equivalentes en otros textos constitucionales. Así, por ejemplo, la proporcionada por el artículo 114 de la Constitución italiana: «La Repubblica è costituita dai comuni, dalle province, dalle città metropolitane, dalle regioni e dallo Stato». Con esta fórmula, se visualiza mejor que el «todo» («la Repubblica») está compuesta por tres niveles de gobierno distintos: el nivel estatal («lo Stato»), el nivel intermedio («le regioni») y el nivel local («i comuni, le province e le città metropolitane»).

Podemos concluir, en definitiva, que el legislador constituyente español, siguiendo modelos comparados, también quiso establecer un modelo de división del poder articulado en tres niveles territoriales de gobierno. Tal y como confirmó muy pronto nuestro TC: «la Constitución prefigura (...) una distribución vertical del poder público entre entidades de distinto nivel que son fundamentalmente el Estado, titular de la soberanía, las comunidades autónomas, caracterizadas por su autonomía política, y las provincias y municipios, dotadas de autonomía administrativa de distinto ámbito» (STC 32/1981, de 28 de julio, FJ 3).

II. PUNTUALIZACIONES A LA IDEA SIMPLE DE QUE EL ESTADO SE ORGANIZA TERRITORIALMENTE SOLO EN TRES NIVELES DE GOBIERNO

De lo dicho hasta el momento, cabe concluir que el modelo constitucional de Estado, desde un punto de vista territorial, se articula única y exclusivamente en tres niveles de gobierno: los niveles central, intermedio y local. Sin negar la corrección de esta idea, entendemos que debe ser objeto de algunas puntualizaciones que le dotan de un mayor grado de complejidad:

- a) Peculiaridad del nivel local: la existencia de varios subniveles territoriales de gobierno.

A diferencia de los otros dos niveles de gobierno territorialmente superiores (central e intermedio), el nivel local se caracteriza por su composición plural. En efecto, se integra por una pluralidad de tipos de entes públicos (tipos de entidades locales). Pues bien, en la medida en que tienen un diferente ámbito territorial, puede sostenerse la existencia de una pluralidad de (sub)niveles locales de gobierno.

Existe acuerdo en considerar que los (sub)niveles locales de gobierno son los tres siguientes. Primero: el nivel municipal, integrado por un único tipo de entidad local (municipio). Segundo: el nivel supramunicipal, integrado por una pluralidad de tipos de entidades locales. Y tercero: el nivel inframunicipal, integrado por un solo tipo de entidad local (entidad de ámbito territorial inferior al municipio, de denominación variable según los territorios).

- b) Peculiaridad del nivel supramunicipal local: la existencia de una pluralidad de tipos de entidades locales supramunicipales.

A diferencia de los otros dos (sub)niveles locales de gobierno (municipal e inframunicipal), el nivel supramunicipal local se caracteriza por su composición plural. Está integrado no solamente por uno, sino por una pluralidad de tipos de entes locales supramunicipales que, además, tienen diferentes ámbitos territoriales.

De la mano de la pluralidad viene también la diversidad como nota característica del mapa supramunicipal local. Las vías de introducción de la diversidad en dicho mapa son variadas y complementarias. De entrada, la Constitución ya reconoce la singularidad insular, de manera que únicamente en los archipiélagos existe la isla. A ello se suma la concreción del citado mapa en los correspondientes estatutos de autonomía y en la legislación autonómica de régimen local, respondiendo a modelos diversos para una mejor adaptación a las peculiaridades de cada territorio (así, por ejemplo, la previsión de áreas metropolitanas o de comarcas). Por último, se admite la posi-

bilidad de regímenes especiales dentro de un mismo tipo de entidad supramunicipal local (así, por ejemplo, la existencia de regímenes provinciales especiales o bien de regímenes insulares especiales, destacadamente, el caso de Formentera).

- c) Existencia de entidades públicas de carácter territorial que tienen un difícil encaje dentro del modelo articulado en torno a niveles territoriales de gobierno.

Existen entidades de naturaleza pública y de indubitado carácter territorial de las que suele predicarse una naturaleza mixta o híbrida. En el fondo, con ello se alude a la dificultad de encasillarlas íntegra y únicamente dentro de uno de los niveles territoriales de gobierno descritos. Son entidades, en definitiva, que parecen estar «a caballo» entre dos niveles.

Los casos más notorios son los representados por entidades que parecen tener una naturaleza mixta entre lo local y lo autonómico, esto es, que parecen situarse en una zona intermedia entre los niveles local e intermedio. No son comunidades autónomas, pero tampoco parecen encajar bien si se ubican solo dentro de la categoría tradicional de entidad local. Este es el caso, destacadamente, de las ciudades autónomas de Ceuta y de Melilla. Pero también el de los Territorios Históricos en el País Vasco o el de Arán en Cataluña. A ellos deben sumarse, claro está, los Cabildos Insulares en Canarias y los Consejos Insulares en Baleares. La naturaleza de estos últimos, los Consejos Insulares, será objeto de atención en el próximo apartado.

Pueden existir otros supuestos en los que el carácter híbrido se predique entre otros niveles o subniveles territoriales. Este es el caso del régimen insular especial de Formentera, fusión entre isla y municipio.

III. LA NATURALEZA PECULIAR DE LOS CONSEJOS INSULARES

1. EL RECONOCIMIENTO NORMATIVO DE LA NATURALEZA PECULIAR DE LOS CONSEJOS INSULARES

Hemos concluido el apartado anterior con la afirmación de que existen entidades públicas de carácter territorial que tienen un difícil encaje en un único nivel territorial de gobierno y que, por esta razón, suele predicarse de ellas una naturaleza mixta o híbrida. El caso de los Consejos Insulares son un buen ejemplo.

La peculiar naturaleza de los Consejos Insulares tiene un expreso reconocimiento estatutario, en concreto, en el artículo 61 del Estatuto de Au-

tonomía de las Illes Balears (EaIB). En efecto, según su apartado primero: «Los Consejos Insulares son las instituciones de gobierno de cada una de las islas y ostentan el gobierno, la administración y la representación de las islas de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera, así como de las islas adyacentes a éstas». Complementariamente, según su apartado tercero: «Los Consejos Insulares también son instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears».

El reconocimiento estatutario de la naturaleza peculiar es desarrollado y profundizado en el Proyecto de Ley de Consejos Insulares (PLCI). En concreto, en su artículo 2, que lleva como rúbrica «Naturaleza de los Consejos Insulares».

Por un lado, en el mencionado artículo 2 del PLCI, se afirma que los Consejos Insulares «son las instituciones de gobierno de cada una de las islas» (apartado primero). Y que las islas son entidades locales (apartado tercero). La consecuencia que cabe extraer es que los Consejos Insulares son las instituciones de gobierno de un tipo de entidad local (isla). Y en esta condición «ejercen el gobierno, la administración y la representación de las islas» (apartado primero).

Por otro lado, se afirma que los Consejos Insulares son «instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears» (apartado segundo). La consecuencia es, por tanto, que son instituciones de gobierno autonómicas. Y en esta condición «participan en las potestades normativa y ejecutiva de esta [la Comunidad Autónoma de las Illes Balears]» (apartado segundo). Participación que tendrá lugar «en los términos previstos en el Estatuto de Autonomía y en esta ley» (apartado segundo). Cabe advertir que, en rigor, este apartado segundo no califica expresamente a los Consejos Insulares como instituciones «de gobierno» de la Comunidad Autónoma, a diferencia de lo que sí hace el apartado primero respecto a su condición de «instituciones de gobierno» de las islas. Ahora bien, en la medida en que se reconoce expresamente su participación en muy relevantes funciones autonómicas (normativa y ejecutiva), la conclusión es que, al menos en este sentido, deben ser calificadas de instancias de gobierno autonómicas. Téngase presente que no estamos ante un supuesto de delegación, sino que hay una atribución estatutaria directa de estas potestades al consejo insular.

El mismo artículo 2 del PLCI se encarga de advertir que ambas naturalezas de los Consejos Insulares son complementarias, esto es, que coexisten a la vez. En este sentido, después de afirmar que son las instituciones de gobierno de las islas, se afirma que «son también» instituciones de la Comunidad Autónoma (apartado segundo).

2. SIGNIFICADO Y ALCANCE DE LA NATURALEZA PECULIAR DE LOS CONSEJOS INSULARES

Una vez afirmada, por el EAIB y por el PLCI, la naturaleza mixta de los Consejos Insulares, como «instituciones de gobierno» de las islas y, a la vez, como «instituciones» de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears, toca preguntarse acerca del significado real de esa dualidad o doble condición. Y, en función de la respuesta que se ofrezca, su viabilidad constitucional, en particular, su compatibilidad con la legislación básica estatal en materia de régimen local. En este punto, es de interés realizar las dos siguientes consideraciones:

- a) Los Consejos Insulares como instituciones que integran el sistema institucional autonómico.

El artículo 2 del PLCI reconoce la doble condición (local y autonómica) de los Consejos Insulares en términos muy semejantes a lo establecido en el artículo 61 del EAIB.

Ahora bien, para averiguar el significado que debe darse a dicha doble condición y, en particular, a la calificación normativa de los Consejos Insulares como «instituciones de la Comunidad Autónoma», es preciso poner también en relación el mencionado artículo 2 del PLCI con el artículo 39 del EAIB. Este otro precepto estatutario, relativo a «las instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears», establece lo siguiente: «El sistema institucional autonómico está integrado por el Parlamento, el Gobierno, el Presidente de la Comunidad Autónoma y los Consejos Insulares de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera sin perjuicio de su autonomía constitucionalmente garantizada».

La interpretación del artículo 2 del PLCI, a la luz de una lectura sistemática y conjunta de los dos preceptos estatutarios indicados, parece conducir a la conclusión siguiente: los Consejos Insulares «también son instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears» (artículo 61.3 del EAIB) en el sentido de que «integran» el «sistema institucional autonómico» (artículo 39 del EAIB).

Con la advertencia estatutaria, eso sí, de que esa integración y, por tanto, su calificación como instituciones de la Comunidad Autónoma, tendrá lugar «sin perjuicio de su autonomía constitucionalmente garantizada» (artículo 39 del EAIB). Teniendo en cuenta que la autonomía constitucionalmente asegurada a los Consejos Insulares es su autonomía local, es decir, la autonomía que se les reconoce en su condición de entidad local (isla), hemos de entender que el legislador estatutario ha establecido un claro límite a la calificación de los Consejos Insulares como institución de la Comunidad Autónoma: el

respeto a la autonomía de que disfrutan como entidad local. Dicho de otra manera, la «conversión» de los Consejos Insulares en instituciones autonómicas no puede suponer una vulneración de la autonomía local de ese mismo consejo insular en su condición de instancia de gobierno de la entidad local isla.

Cabe señalar, en este punto, que la redacción del artículo 2.2 del PLCI no incluye expresamente el inciso final del artículo 39 («sin perjuicio de su autonomía constitucionalmente garantizada»). Recoger esta advertencia en el texto legal puede cumplir una función didáctica, pero jurídicamente es innecesaria, en la medida en que el límite ya viene establecido expresamente en la norma estatutaria que es de aplicación directa. Por lo demás, esta omisión puede entenderse subsanada por la genérica remisión que hace el artículo 2.2 del PLCI, según la cual la participación de los Consejos Insulares en las potestades autonómicas normativa y de ejecución tendrá lugar, en todo caso, «en los términos previstos en el Estatuto de Autonomía».

No resulta totalmente satisfactorio llegar a la conclusión, fruto de una interpretación conjunta de los artículos 39 y 61 del EAIB, de que la afirmación del artículo 2.2 del PLCI, según la cual los Consejos Insulares «son también instituciones de la Comunidad Autónoma», significa que son instituciones que también “integran” el sistema institucional autonómico. Y ello porque ahora faltará por determinar qué significa que los Consejos Insulares formen parte de ese sistema institucional autonómico. Cuestión ésta que no aclara de manera expresa ni el texto estatutario ni tampoco el PLCI.

Para dotar de significado la afirmación del artículo 39 EAIB de que los Consejos Insulares integran el sistema institucional autonómico, y determinar su alcance, puede utilizarse como recurso interpretativo el método comparado. En concreto, la interpretación que se ha hecho de fórmulas semejantes recogidas en otros estatutos de autonomía.

El caso más destacado, pionero en este aspecto, es el representado por el artículo 2 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (EAC). Su apartado primero define la Generalitat como un «sistema institucional», en concreto, se afirma que «es el sistema institucional en que se organiza políticamente el autogobierno de Cataluña». A continuación, el precepto estatutario catalán determina las instituciones que integran ese sistema institucional. Por un lado, en su apartado segundo, se enumeran las instituciones de relevancia estatutaria de nivel autonómico: «el Parlamento, la Presidencia de la Generalitat y las demás instituciones que establece el Capítulo V, del Título II [Consejo

de Garantías Estatutarias, Síndic de Greuges, Sindicatura de Cuentas y Consejo Audiovisual de Cataluña]». Y por otro lado, en su apartado tercero, se enumeran determinados tipos de entidades locales: «los municipios, las veguerías, las comarcas y los demás entes locales que las leyes determinen». Se advierte, en el caso de las entidades locales, que «también integran el sistema institucional de la Generalitat, como entes en los que ésta se organiza territorialmente, sin perjuicio de su autonomía».

La comparación entre el artículo 39 del EAIB y del artículo 2 del EAC es útil tanto por lo que tienen en común como por aquello otro en lo que difieren. Coinciden, por lo pronto, en la afirmación de la existencia de un «sistema institucional autonómico», de que este sistema se integra por entidades tanto de nivel autonómico como local y, respecto a este último caso, de que la integración debe entenderse sin perjuicio de su autonomía. Se separan, y esto es de reseñar, en la determinación de los tipos de entidades de nivel local que se integran: genéricamente las entidades locales en Cataluña y solamente los Consejos Insulares en Baleares, lo que refuerza aún más la peculiaridad de dichos consejos dentro del mapa local balear. También es de subrayar que el Estatuto balear, a diferencia del catalán, no incluye el inciso que ayuda a dotar de significado a la integración de las entidades locales en el sistema institucional autonómico: esa integración tiene lugar «como entes en los que ésta [la Generalitat] se organiza territorialmente». Por consiguiente, queda claro en Cataluña —y no tanto en Baleares— que ser parte del sistema institucional autonómico supone para las entidades locales el reconocimiento de ser un elemento esencial de la organización territorial en la Comunidad Autónoma. Es decir, al menos ha de suponer eso.

En cualquier caso, lo que parece claro es que la integración estatutaria de las entidades locales en un sistema institucional autonómico debe leerse en el sentido de una mayor interiorización autonómica de dichas entidades. Aplicado al caso balear, una mayor interiorización autonómica de los Consejos Insulares.

- b) La relevancia de la determinación de la naturaleza de los Consejos Insulares para la identificación concreta de su régimen jurídico aplicable. Más allá del interés dogmático que pueda tener precisar el significado de la presunta naturaleza mixta o híbrida de determinadas entidades públicas territoriales, entre ellas, los Consejos Insulares, y también más allá de discusiones puramente nominalistas, la cuestión práctica relevante es la identificación clara y concreta del régimen jurídico de

aplicación. En el caso de los Consejos Insulares, sin duda estarán sometidos a su legislación específica reguladora (que constituirá su régimen especial). Pero hay que aclarar la normativa que se aplicará en todo aquello no previsto en esa legislación específica. En particular, si debe acudirse a la legislación propia de la administración autonómica o bien a la relativa a las administraciones locales. Y ello tanto en la parte que sea competencia del Estado como la aprobada por la Comunidad Autónoma.

De la lectura del texto del PLCI parece observarse una cierta tendencia a la huida de la aplicación de la legislación de régimen local. En este sentido, en su exposición de motivos, puede leerse que el nuevo estatuto balear «ha abandonado definitivamente el marco de referencia de las diputaciones provinciales para optar por unas administraciones de características específicas». Y añade seguidamente: «En consonancia con este planteamiento, los preceptos de la Ley 20/2006, de 15 de diciembre, municipal y de régimen local de las Illes Balears, son aplicables a los Consejos Insulares con carácter supletorio, cuando proceda». Nótese, pues, que la legislación autonómica sobre régimen local se considera aplicable solamente «con carácter supletorio» y, además, únicamente «cuando proceda».

Es de interés traer a colación en este punto la doctrina establecida por el Consejo Consultivo de las Illes Balears. En su Dictamen 53/2021, relativo al Anteproyecto de Ley de Consejos Insulares, se afirma lo siguiente: «sin abandonar la concepción de corporaciones locales () en el estatuto se intensifica el carácter de instituciones de la Comunidad Autónoma de los Consejos Insulares, y como rasgos significativos, los dota: a) de un órgano de gobierno burocrático —consejo ejecutivo— al estilo de un ejecutivo en un régimen parlamentario; y b) de potestad reglamentaria ad extra en un grupo de competencias clásicamente consideradas autonómicas». No obstante, advierte que «no puede olvidarse que las islas, además de instituciones autonómicas y con independencia de las funciones mencionadas, son también entidades locales».

Según este mismo Dictamen, en línea con otros previos que aparecen allí citados, el nuevo Estatuto balear ha profundizado la interiorización autonómica de los Consejos Insulares, al intensificar su condición de instituciones autonómicas. Recuerda, la posición mantenida por el Tribunal Constitucional (TC), en particular en la STC 132/2012, donde se admite la doble condición de los Consejos Insulares como instituciones autonómicas y entidades locales. Según esta sentencia, en efecto, la consideración constitucional de la isla como ente local,

con administración propia en forma de cabildos o consejos, «resulta indisponible» para el legislador estatutario y, por tanto, con más razón, para el legislador ordinario. Ahora bien, la Constitución no se opone a que los cabildos o consejos se configuren como instituciones autonómicas en el estatuto de autonomía. Eso sí, con un límite claro: siempre y cuando no suponga un detrimento de la naturaleza de administración local de cada isla, ni merma de su autonomía. En definitiva, siguiendo el razonamiento del Consejo Consultivo balear, el TC acepta que se debilite la intensidad de la legislación básica estatal ante la amplia y detallada regulación estatutaria de los Consejos Insulares, pero con la limitación de que el hecho de que resulte debilitada no puede suponer, en cambio, que quede completamente neutralizada. Se debe mantener el carácter de entidad local para garantizar la autonomía local. En conclusión, el nuevo modelo institucional de los Consejos Insulares tiene el límite de no desnaturalizar su carácter de entidad local.

3. ALGUNAS CONSIDERACIONES FINALES SOBRE LA NATURALEZA PECILIAR DE LOS CONSEJOS INSULARES

La aprobación del PLCI vuelve a poner de actualidad la peculiaridad de los Consejos Insulares en el mapa territorial español y, en particular, su compleja naturaleza jurídica. Como colofón a las reflexiones que preceden, apuntamos algunas consideraciones finales con el objetivo de contribuir al rico debate jurídico que ha motivado la tramitación de la citada disposición normativa:

- a) La doble condición de los Consejos Insulares, como instituciones de gobierno de las islas y como instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears, se predica, tanto en el propio EAIB como en el PLCI, directamente de la instancia de gobierno (consejo insular) y no del tipo de entidad pública (isla). Por lo tanto, la naturaleza compleja indicada debe entenderse referida únicamente al consejo insular y no a la isla. En otras palabras, aquello que participa de la naturaleza autonómica no es la isla, que sigue siendo considerada exclusivamente una entidad local, sino el consejo insular como instancia de gobierno. Debe advertirse que no siempre se diferencia con el rigor deseable entre el tipo de entidad local y su instancia de gobierno. Así, por ejemplo, es habitual no distinguir, antes al contrario, usar como si fueran sinónimas, las expresiones «provincia» y «diputación provincial», «municipio» y «ayuntamiento» o «comarca» y «consejo comarcal», entre otras.

El riesgo de esta confusión, a nuestro juicio, es más notable en el caso de la organización supramunicipal balear. Puede observarse, en este sentido, que la normativa específica ya lleva en su rúbrica la expresión «consejo insular» y no la de «isla». Este hecho tiene sentido si el objeto de la regulación es el consejo insular entendido como algo más que no solo la instancia de gobierno de la isla. Caso contrario, la regulación debería ser del tipo de entidad, esto es, de la isla, siendo su instancia de gobierno —el consejo insular— un elemento de dicha regulación. Pero esto es justamente lo que sucede y caracteriza al PLCI: contempla al consejo insular en su doble dimensión de instancia de gobierno local (isla) y de instancia que participa en el ejercicio de relevantes funciones autonómicas (normativa y ejecutiva). Nótese, en este sentido, que aquello que se integra en el sistema institucional autonómico, según la redacción literal del artículo 39 del EAIB, son los Consejos Insulares y no las islas. A diferencia de lo establecido en el artículo 2.3 del EAC, que considera integradas las entidades locales directamente (así, municipios, veguerías y comarcas) y no sus instancias de gobierno (ayuntamientos, consejos de veguería y consejos comarcales).

- b) El nuevo Estatuto de Autonomía de las Illes Balears y, siguiendo su estela, el PLCI, intensifican la interiorización autonómica de los Consejos Insulares. Debe advertirse, sin embargo, que esa mayor interiorización es doble o, si se prefiere, tiene lugar en su doble condición o naturaleza. Por un lado, en la medida en que se robustece su consideración como institución autonómica y se le atribuye el ejercicio de potestades típicamente autonómicas (normativa y ejecutiva) sobre competencias que también son tradicionalmente de las comunidades autónomas. Pero, por otro lado, esa interiorización se produce igualmente en la condición que tienen los Consejos Insulares de instancia de gobierno de la entidad local. En otras palabras, también tiene lugar una mayor interiorización autonómica de la isla. Las amplias competencias atribuidas al legislador autonómico balear sobre el régimen local son una clara prueba de ello.
- c) La naturaleza peculiar de los Consejos Insulares encuentra su fundamento en la existencia de una singularidad o hecho diferencial del territorio balear. En realidad, la existencia de una singularidad constituye el denominador común a todas las entidades públicas territoriales que tienen una naturaleza mixta o híbrida y que encuentran difícil encaje en la distinción rígida de los niveles territoriales de gobierno. Piénsese en los casos de las ciudades autónomas de Ceuta o Melilla, los Territorios Históricos Vascos o el Valle de Arán.

En el caso de los Consejos Insulares, al igual que en el supuesto de los Cabildos Insulares canarios, la singularidad aparece como evidente: la insularidad. Esta afirmación es tan notoria que no hace falta dar más explicaciones. Sí que es oportuno, en cambio, reflexionar acerca de si es la única singularidad presente, esto es, visto desde otra perspectiva, si todas las especialidades del régimen jurídico de los Consejos Insulares encuentran una justificación adecuada en la necesidad de un trato diferenciado por motivo del hecho insular. No hay que descartar que algunas nada tengan que ver con la situación fáctica de encontrarnos en una isla. Todavía más, cabe plantearse si, en el contexto de un estado territorialmente descentralizado, en el que se ha atribuido a las comunidades autónomas la mayor parte del poder de decisión sobre la organización territorial y el régimen local, debe necesariamente buscarse, en todo caso, un hecho diferencial objetivo que justifique la decisión política autonómica de dotarse de un régimen propio y diferenciado en esas materias. Entiéndase bien esta afirmación. A luz de la jurisprudencia del Tribunal Constitucional, para que el legislador autonómico pueda separarse de la legislación básica estatal, de aplicación tendencialmente uniforme en todo el territorio del Estado, se requiere como justificación el engarce en una singularidad constitucional o estatutariamente prevista. Como es claramente el caso de la insularidad. Pero más allá de esto y siempre dentro del respeto de las normas básicas estatales, la libre configuración debe ser reconocida al legislador autonómico como expresión, precisamente, de su autonomía. La noción de autonomía implica la posibilidad de diferencia, esto es, de tomar decisiones diferentes a las adoptadas por los demás, siempre bajo la propia responsabilidad. Con el límite, por supuesto, del respeto a la autonomía que tengan garantizada los otros actores territoriales y, en concreto, a la autonomía local. Estas reflexiones, en definitiva, deben situarse dentro del tema más amplio y clásico de la necesaria ruptura de la excesiva uniformidad de nuestro régimen local, dando más juego a la diversidad.

- d) En el debate sobre la naturaleza compleja de los Consejos Insulares, lo más relevante es la determinación clara y concreta del régimen jurídico aplicable. En consecuencia, uno de los principales retos que tiene planteada la legislación específica reguladora de los Consejos Insulares es la identificación precisa de dicho régimen jurídico. En particular, si de manera supletoria, esto es, en relación con aquellos aspectos que no hayan sido objeto de regulación específica en la normativa especial, es de aplicación el régimen jurídico propio de las entidades locales o

bien el de la administración autonómica. Los resultados pueden ser muy distintos de escoger una u otra opción. Dejarlo sin resolver u ofrecer una solución insatisfactoria, por ejemplo, por su ambigüedad, es seguro que será fuente de problemas en un futuro. No es razonable dejar una cuestión tan relevante a la interpretación que pueda llegar a hacer cada operador jurídico. Por lo demás, debe tenerse en cuenta que, en atención a la procedencia de los empleados públicos de los Consejos Insulares, tendrán una natural tendencia a aplicar aquel cuerpo normativo —local o autonómico— con el que estén más familiarizados y, por tanto, con el que se encuentren más cómodos.

Debe tenerse en cuenta, en relación con el aspecto que estamos ahora comentando, que nada impide que una entidad pública pueda estar sometida a regímenes jurídicos compuestos, en el sentido de diferenciados en atención a la materia o al tipo de actividad que se realice. Aunque ello introducirá un mayor grado de complejidad, no cabe duda, esta solución puede acomodarse bien a la doble condición que se predica normativamente de los Consejos Insulares. Pero lo que será preciso, conviene insistir, es que no haya dudas acerca de la normativa que debe aplicarse en cada momento y respecto a cada asunto. Vista desde esta perspectiva la cuestión de la naturaleza de los Consejos Insulares, pierde importancia el debate acerca de su calificación o no como entidad local, al menos en el terreno práctico. Podemos aceptar que estamos ante una entidad local singular. Porque el hecho de que sea una entidad local no significa que necesariamente se le aplique, sin más, el régimen local común. Ya existen regímenes locales especiales. Y la especialidad puede ampliarse todo lo que sea necesario para la adaptación a las peculiaridades.

Cuestión distinta es la utilidad que pueda reportar una noción de entidad local tan ampliamente concebida, capaz de dar cobijo en su interior a una galaxia de entidades profundamente diversas y que solamente tienen en común el dato de que su ámbito territorial es inferior al de las comunidades autónomas. Si la función de las categorías jurídicas es la de identificar un régimen jurídico común a todos los elementos que las componen, está claro que la noción de entidad local no cumple hoy adecuadamente dicha función. Pero este es un problema distinto al que ahora nos ocupa.

- e) La singularidad de los Consejos Insulares y, con base en ella, el ofrecimiento de un tratamiento jurídico especial, viene de largo y encuentra un sólido apoyo normativo en el nuevo Estatuto de Autonomía balear. El hecho diferencial insular aparece ya en la Constitución y tiene su

reflejo en la legislación básica estatal. No obstante, en el caso de que sea posible, opinamos que sería conveniente que el reconocimiento de esa singularidad de los Consejos Insulares se fortalezca mediante una reforma de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local. Ese refuerzo será de gran utilidad para que, en la hipótesis de que el alcance del régimen especial de los Consejos Insulares vuelva a ser discutido en sede de la jurisdicción constitucional, el Tribunal Constitucional tenga aún más fácil argumentar en defensa de la especialidad. El sentido y alcance de esa reforma, que aquí solamente dejamos apuntado, puede limitarse a la afirmación, asumida por el legislador estatal, de que su normativa básica sobre régimen local se aplicará a los Consejos Insulares siempre de conformidad con las especialidades establecidas para ellos en el Estatuto de Autonomía balear y en su legislación específica reguladora. De lo que se trata, en definitiva, mediante la inclusión de una cláusula de este estilo en la Ley 7/1985, es de prevenir que pueda acusarse al régimen especial de los Consejos Insulares, sobre todo en la parte referida a su configuración como institución autonómica, de escaparse indebidamente de la aplicación del régimen local establecido con carácter básico por la legislación estatal. En breve, esa hipotética reforma debe asegurar que es básico —en sentido estricto, de bases estatales— que los Consejos Insulares tengan un tratamiento diferenciado en los términos previstos en su normativa especial.

ORGANIZACIÓN DEL GOBIERNO Y LA ADMINISTRACIÓN INSULAR EN EL PROYECTO DE LEY DE CONSEJOS INSULARES

FRANCISCO VELASCO CABALLERO

Catedrático de Derecho Administrativo
de la Universidad Autónoma de Madrid

I. INTRODUCCIÓN

El tratamiento jurídico de los Consejos Insulares de las Illes Balears ha estado presidido, desde el principio, por dos presupuestos de partida que dificultan su regulación estatutaria y legal, especialmente en lo que se refiere a la organización del gobierno y la administración de cada isla. En primer lugar, desde la aprobación del Estatuto balear originario (1983) y con base en sus arts. 5 y 39, se viene afirmando la doble *naturaleza autonómica y local* de los Consejos Insulares. En segundo lugar, también se viene sosteniendo reiteradamente, con poca oposición, que en su condición de entidades locales los Consejos Insulares deben tener una *organización interna corporativa*, lo que exigiría un pleno (integrado únicamente por consejeros electos) con amplias competencias y un órgano ejecutivo (hoy, el consejo ejecutivo) claramente vinculado al pleno.

Ambos enunciados de principio, casi dogmáticos, tienen reflejo en el texto del actual proyecto de ley, condicionando la distribución interna de competencias entre los órganos de gobierno (presidencia, consejo ejecutivo y pleno) y entre los órganos de gobierno y los órganos administrativos (direcciones insulares, secretarías técnicas). Igualmente, el Dictamen del *Consell Consultiu* 53/2021, sobre el Proyecto de Ley balear, utiliza como parámetro de análisis tanto la doble naturaleza de los consejos como su necesario carácter corporativo. Aunque el Proyecto de Ley muestra una inusual calidad técnica, seguramente su regulación habría sido otra si no hubieran pesado tanto los dos dogmas mencionados. A mi juicio, ambos planteamientos de principio son menos sólidos de lo que pudiera parecer, y sin ellos la regulación organizativa de los Consejos Insulares podría ser más sencilla y equilibrada.

II. SOBRE LA NATURALEZA MIXTA DE LOS CONSEJOS INSULARES

Los dos enunciados expuestos (la naturaleza mixta de los consejos y su carácter corporativo), aunque ampliamente aceptados, no están por completo justificados. Y, desde luego, no son dos exigencias normativas absolutas. En primer lugar, la referencia al doble carácter autonómico y local de los Consejos Insulares, que serían al mismo tiempo instituciones de la Comunidad Autónoma y entidades locales, se puede entender como una construcción jurídica simplemente *útil* para defender una mayor competencia autonómica a la hora de regular sus consejos (mayor, en todo caso, que la que correspondería al Parlamento balear si se considerara que los consejos son simples entidades locales). Pero esta construcción conceptual de la doble naturaleza (autonómica y local) de los consejos no es en puridad una exigencia estatutaria, y *distorsiona* la regulación organizativa de los Consejos Insulares, en la que se pretende combinar formas administrativas autonómicas y formas organizativas propiamente locales. A mi juicio, una cosa es declarar que los Consejos Insulares son «Instituciones propias de la Comunidad Autónoma», como hacen los arts. 39 y 61 del Estatuto balear, y otra cosa bien distinta es extraer de ahí que los Consejos Insulares forman parte de la *organización autonómica*, y que por eso los consejos tienen una naturaleza híbrida, autonómica y local.

Como es sabido, hoy otros estatutos de autonomía directamente se refieren a las entidades locales como *instituciones* de la correspondiente Comunidad Autónoma. Así, el art. 2.3 del vigente Estatuto de Cataluña (2006), establece que «los municipios, las veguerías, las comarcas y los demás entes locales que las leyes determinen, también integran el *sistema institucional* de la Generalitat, como entes en los que esta se organiza territorialmente, sin perjuicio de su autonomía». Con esta mención al carácter institucional de los municipios, veguerías y comarcas no se está diciendo nada distinto de que la Comunidad Autónoma de Cataluña, en tanto que entidad política, cuenta en su territorio con varios *niveles de gobierno local*, todos ellos autónomos pero regulados por las leyes autonómicas de régimen local. Con esta perspectiva, también se puede sostener ahora que la dimensión autonómica de los Consejos Insulares no consiste en concebirlas como parte de la Administración autonómica, sino en destacar la relevancia política de los consejos territoriales para el gobierno interior de la Comunidad balear. Desde esta perspectiva, es perfectamente posible, en el marco del art. 141.4 CE y del Estatuto de Autonomía de Illes Balears, configurar a los Consejos Insulares como *entidades locales especiales* (por su propia condición territorial singular) objeto de una extensa competencia legislativa

autonómica (precisamente por su singularidad en la Comunidad balear). Esto es, es posible y recomendable defender una extensa competencia legislativa autonómica sobre los Consejos Insulares y al mismo tiempo *abandonar el dogma de su doble naturaleza* (autonómica y local).

El dogma de la doble naturaleza de los Consejos Insulares sirvió al Tribunal Constitucional, en la STC 132/2012 (sobre la Ley balear 8/2000, de Consejos Insulares) para reconocer un amplio margen de regulación autonómica al Parlamento balear. Pues solo mediante la invocación de esa naturaleza mixta de los Consejos Insulares se admitía que la ley balear modulara el régimen local básico contenido en la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local (LBRL).

En puridad, de no haber interferido la STC 31/2010, sobre el Estatuto de Autonomía de Cataluña, y si se hubiera mantenido la doctrina de la previa STC 247/2007, sobre el Estatuto de Autonomía de la Comunidad valenciana, hubiera sido posible afirmar que los Consejos Insulares, aun siendo puras entidades locales (singulares y características del archipiélago balear) pueden ser ampliamente reguladas por el propio Parlamento balear, precisamente por el *reconocimiento estatutario de su singularidad*. Esta posibilidad ha quedado ahora dificultada mediante la categórica afirmación, en la STC 31/2010, sobre el Estatuto catalán, de que los Estatutos de Autonomía no pueden afectar ni condicionar en forma alguna el alcance de las competencias legislativas estatales enunciadas en el art. 149.1 CE. De esta forma, la jurisprudencia constitucional impide que el tratamiento singular de los Consejos Insulares en el Estatuto balear pueda limitar, modular o condicionar la aplicación de la LBRL a dichos consejos, salvo por la vía de insistir en su doble naturaleza (autonómica y local). De esta forma, más que una realidad ontológica indiscutible, la doble naturaleza de los Consejos Insulares se nos presenta como una *estrategia argumental* para ampliar la extensión de la competencia balear sobre sus Consejos Insulares, modulando en algunos aspectos, como los organizativos, el régimen local básico.

En este estado de cosas, se plantea ahora en qué medida el Parlamento balear, a la hora de regular los Consejos Insulares, está constreñido por el régimen organizativo de la LBRL. En especial por su art. 41.3, que expresamente extiende a los Consejos Insulares el régimen organizativo de las *diputaciones provinciales*. Esta cuestión se contesta de forma confusa en la STC 132/2012, sobre la Ley balear 8/2000 (FJ 3). Por un lado, no cabe duda de que el Tribunal reconoce la plena eficacia y carácter vinculante del art. 41.3 LBRL, que de acuerdo con la doctrina de la previa STC 31/2010, no habría sido ni desplazado ni modulado por el Estatuto balear. Pero, al mismo tiempo, el Tribunal interpreta que la propia referencia expresa del art.

41.3 LBRL al Estatuto balear permite una aplicación flexible, a los Consejos Insulares, del régimen organizativo provincial. Sin ahondar ahora en la oscuridad de la argumentación constitucional, lo cierto es que el reconocimiento de un cierto margen de singularización organizativa autonómica para los Consejos Insulares se apoya en el art. 41.3 LBRL, no en la singularidad estatutaria de los Consejos Insulares. Además, esa posible singularización organizativa solo sería lícita siempre que «no suponga detrimento de su naturaleza de administración local de cada isla» (STC 132/2012, FJ 3).

En este estado de cosas, el art. 41.3 LBRL, al condicionar la regulación autonómica de los Consejos Insulares *como entidades locales*, impone al Parlamento balear, como única vía efectiva para singularizar organizativamente a los Consejos Insulares, acentuar su dimensión de «instituciones autonómicas». Esta opción de estrategia normativa, que a mi juicio está presente en el Proyecto de Ley de Consejos Insulares, es fuente de disfunciones porque no permite configurar un modelo organizativo racional y coherente para los Consejos Insulares, sino un modelo muy complejo, en el que han de combinarse estructuras de gobierno propias de las entidades locales con otras estructuras extrapoladas de la Administración autonómica. Con ello, en lugar de configurar un régimen organizativo idóneo para una entidad territorial tan peculiar como la isla, el Parlamento balear está obligado a enhebrar piezas organizativas con procedencias dispares. La verdadera alternativa a este estado de cosas pasa por definir una competencia plena del Parlamento balear para regular los Consejos Insulares como un tipo singular de entidad local. De esta forma, a los Consejos Insulares le serían aplicables las normas organizativas *comunes a todas las entidades locales*, pero no las reglas organizativas específicas de las diputaciones provinciales. Ya hemos visto que, a partir de lo dicho en la STC 132/2012, para este fin no basta con el reconocimiento estatutario de los Consejos Insulares como instituciones propias de la comunidad balear. Es necesario que la propia LBRL remita directamente a las leyes baleares la plena configuración organizativa de los Consejos Insulares. Bastaría para ese fin con una modificación del art. 41.3 LBRL en un sentido similar al siguiente: «los Consejos Insulares de las Illes Balears se rigen por los preceptos generales de esta ley aplicables al conjunto de las entidades locales. En el marco de esas normas generales, los Consejos Insulares se rigen por lo establecido en el Estatuto de Autonomía y en las leyes propias de las Illes Balears. En defecto de regulación estatutaria o legal específica, a los Consejos Insulares se les aplica el régimen especial de los municipios de gran población contenido en el Título X de la presente Ley».

III. EL CARÁCTER CORPORATIVO DE LAS ENTIDADES LOCALES

El segundo presupuesto que ha guiado hasta hoy la regulación de los Consejos Insulares, y que sigue aún presente en el nuevo proyecto de ley, es el *carácter corporativo* de los consejos, en tanto que entidades locales. En puridad, ni la doctrina ni la jurisprudencia han precisado hasta hoy en qué consiste esa naturaleza corporativa de los Consejos Insulares. Se parte de la premisa de que *todas las entidades locales* tienen carácter corporativo; y por eso, en la medida en que los Consejos Insulares son entidades locales (a la par que instituciones de la Comunidad Autónoma) de ellos se predica el carácter corporativo. Aunque el término «corporación» es claramente anfibológico en nuestro Derecho Público, en el ámbito local tiende a identificarse con gobierno *mediante cargos electos*. De este modo, el carácter corporativo iría más allá del simple principio democrático (art. 1.1 CE), que exige la legitimidad democrática de todas las autoridades públicas, pero que no exige que todos los cargos de gobierno y/o administración sean electos. Es claro que el Gobierno de España es democrático (porque resulta de la mayoría parlamentaria, porque está vinculado a la ley parlamentaria y porque rinde cuentas ante las Cortes). Y no por ello es imperativo que el presidente o los ministros sean diputados.

Sin un fundamento constitucional claro, lo cierto es que a las entidades locales —y entre ellas a los Consejos Insulares— se les ha exigido en la jurisprudencia constitucional algo más que la simple legitimidad democrática de sus órganos de gobierno. Se les ha exigido un gobierno en mayor o menor medida *corporativo*. Esto es, por medio de cargos electos. Esta doctrina es especialmente clara en relación con los municipios, si bien es cierto que en ese caso hay un fundamento constitucional más concreto (art. 140 CE). En efecto, al referirse directa y exclusivamente a los ayuntamientos (y no a otras entidades locales) el art. 140 CE establece que el gobierno y la administración corresponden necesariamente a los concejales. Este enunciado constitucional dio lugar a que el Tribunal Constitucional, en su STC 103/2013 (sobre la Ley 57/2003, de medidas para la modernización del gobierno local) anulara la posibilidad de que en los municipios de gran población la junta de gobierno local incluyera miembros no electos (esto es, no concejales). Es cierto que la previa STC 132/2012, referida a la Ley balear 8/2000, no exige el mismo nivel de gobierno corporativo que el que luego reclama a los municipios, permitiendo la existencia de miembros no electos en el consejo ejecutivo insular. Pero esa posibilidad se fundamenta precisamente en el *carácter híbrido* (local y autonómico) de los Consejos Insulares. Con ello, la posibilidad de configurar un gobierno insular más ejecutivo y

menos asambleario (plenario) se condiciona a que se mantenga el dogma de la doble naturaleza de los consejos. Esto es, solo es posible la existencia de miembros no electos en el consejo ejecutivo porque los Consejos Insulares no son solo entidades locales, sino también instituciones autonómicas. Se sugiere con ello que, de ser solo entidades locales, los Consejos Insulares tendrían que ser tan corporativas (esto es, tan gobernadas exclusivamente por cargos electos) como los municipios.

Un dato quizá paradójico, pero explicable por la insistencia jurisprudencial y doctrinal en el carácter corporativo de las entidades locales (más allá de su —simple—legitimidad democrática), está en que, tras la depuración constitucional operada por la STC 103/2013, la junta de gobierno local de los *municipios de gran población* ejerce prácticamente todas las competencias administrativas que, en los municipios de régimen común, corresponden al pleno. Según esto, la LBRL dispone de un amplio margen de opción para distribuir competencias entre el pleno, la junta de gobierno (órgano ejecutivo municipal) y la alcaldía. El principio democrático no impide, por sí mismo, un gobierno local con fuerte apoderamiento del órgano ejecutivo (la junta de gobierno) y la constricción del órgano asambleario (pleno) a las funciones estratégicas, normativas y de control sobre la junta de gobierno. Mas ello solo es posible en la medida en que la junta de gobierno esté *integrada solo por concejales*. En otros términos, no es el principio democrático como tal, sino el principio corporativo (la exigencia de que el gobierno municipal se ejerza precisamente por cargos electos) lo que impide una configuración ejecutiva (menos plenaria) del gobierno local.

Sentada esta conclusión, en seguida habría que reparar en que la Constitución, a diferencia de lo que hace con los municipios en su art. 140, no impone que los Consejos Insulares se gobiernen y administren por cargos electos. Ciertamente que los Consejos Insulares, como todos los poderes públicos, deben ser democráticos (art. 1.1 CE), pero el art. 141.4 CE no exige que el gobierno insular sea propiamente corporativo (esto es, por medio de miembros electos).

Ello no obstante, si bien la exigencia de que los Consejos Insulares cuenten con un gobierno corporativo carece de un fundamento expreso y claro en la Constitución, lo cierto es que el dogma de la corporatividad está presente en el Proyecto de Ley de Consejos Insulares. En principio, el Proyecto de Ley podía optar por una organización *menos plenaria y más ejecutiva* (más atribuciones al consejo ejecutivo). Ello habría sido plenamente conforme con la amplia lista de competencias administrativas que se atribuye a los Consejos Insulares. Sin embargo, una simple comparación entre las atribuciones del pleno insular y las del pleno de los municipios de gran población muestra

que el pleno insular tiene más competencias (incluidas algunas típicamente administrativas) que el pleno de los municipios de gran población. Se puede considerar que esta no es una opción guiada por la eficiencia gubernativa (que desaconseja el ejercicio de competencias administrativas por un órgano asambleario) sino una derivación del principio corporativo que rige para todas las entidades locales. Si eso es así, el amplio apoderamiento del pleno insular en el Proyecto de Ley se podría explicar como *contrapeso corporativo* al hecho de que el mismo Proyecto de Ley prevé la existencia de miembros no electos en el consejo ejecutivo insular. En este estado de cosas, se puede plantear abiertamente si —dado el peso dogmático del principio corporativo en nuestro Derecho local— es una opción legislativa óptima la de incluir miembros no electos en el consejo ejecutivo, al precio de tener que configurar un gobierno insular más asambleario. Más necesitado de acuerdos políticos multilaterales y complejos.

APUNTES SOBRE EL POSIBLE FUTURO RÉGIMEN JURÍDICO DE LAS COMPETENCIAS DE LOS CONSEJOS INSULARES

MARCOS ALMEIDA CERREDA

Profesor titular de Derecho Administrativo
de la Universidade de Santiago de Compostela

I. INTRODUCCIÓN

En el presente trabajo, se exponen, de forma sucinta, algunas consideraciones que, quizás, puedan contribuir a aquilatar el Proyecto de Ley sobre Consejos Insulares aprobado por el Consell de Govern de les Illes Balears el 20 de septiembre de 2021 (en adelante, PLCI), en concreto, en el ámbito de la disciplina de las competencias de los Consejos Insulares.

Estos breves apuntes constituyen, en esencia, las conclusiones de la ponencia presentada en Palma, el pasado 1 de octubre, en el marco de la Jornada de estudio del citado Proyecto, organizada por el Institut d'Estudis Autònoms de la Conselleria de Presidència, Funció Pública i Igualtat del Govern de les Illes Balears.

II. SOBRE LAS COMPETENCIAS TRANSFERIBLES

De acuerdo con el artículo 98.1 PLCI, la transferencia de competencias en las materias enumeradas en el artículo 71 del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears (en adelante, EAIB) se realizará mediante una ley y comportará la atribución a los Consejos Insulares de la titularidad y el ejercicio de estas. Por su parte, el artículo 109.1 PLCI dispone que la delegación de la función ejecutiva y la gestión en los supuestos del artículo 71 EAIB, y en cualquier otro en el que lo permitan las leyes, implicará la atribución a los Consejos Insulares del ejercicio de la competencia, conservando su titularidad la Comunidad Autónoma.

Así las cosas, la diferencia de redacción entre ambos preceptos, puede hacer dudar sobre el hecho de si es posible la transferencia de competen-

cias no contenidas expresamente en el elenco del artículo 71 EAIB, aunque en el mismo se dispone claramente que la enumeración contenida en él no constituye un *numerus clausus*. En todo caso, para eliminar cualquier duda, convendría que el artículo 98.1 PLCI tuviese una redacción similar a la siguiente: «La transferencia de competencias en las materias enumeradas expresamente en el artículo 71 EAIB, y en cualquier otra que sea de interés de los Consejos Insulares, se realizará mediante una ley y comportará la atribución a estos de la titularidad y el ejercicio de las mismas».

Por otro lado, aunque en sentido contrario, quizás sería pertinente modificar la redacción del artículo 95.3 PLCI, para recordar que, como establece el artículo 69 EAIB, en ningún caso son susceptibles de transferencia aquellas competencias que tienen carácter suprainular, que inciden sobre la ordenación y la planificación de la actividad económica general en el ámbito autonómico o bien cuyo ejercicio exige la obligación de velar por el equilibrio o la cohesión territorial entre las diferentes islas.

III. SOBRE LA ACEPTACIÓN DE LA TRANSFERENCIA DE COMPETENCIAS

Con carácter previo a la aprobación de una ley de transferencia de competencias de la Comunidad Autónoma a los Consejos Insulares, según el artículo 99 PLCI, cada uno de estos entes se debe pronunciar, a través del pleno respectivo, sobre si acepta o no la atribución de las competencias a las que se refiera la antedicha ley. Esta decisión, de conformidad con el artículo 17.1.o PLCI, se ha de adoptar por mayoría absoluta del pleno. No obstante, esta circunstancia no se refleja en el citado artículo 99, como sí se hace en los artículos 106.2 y 109.2 PLCI. En consecuencia, por coherencia y para evitar problemas interpretativos, sería oportuno que, en el artículo 99 PLCI, se reprodujese tal previsión, del mismo modo que se hace en estos últimos preceptos.

IV. SOBRE LA FORMA DE PROCEDER A LOS TRASPASOS DE FUNCIONES Y SERVICIOS

De acuerdo con el artículo 97 PLCI, los traspasos de funciones y servicios de la Comunidad Autónoma a los Consejos Insulares para el ejercicio de las competencias propias de los mismos, que se encuentran enumeradas en el artículo 70 EAIB, se realizarán mediante decreto del Gobierno de la Comunidad Autónoma, a propuesta de la Comisión Mixta de Transferencias,

prevista en la disposición transitoria quinta EAIB, la cual previamente se ha de comunicar a los Consejos Insulares.

Dada la composición de la citada Comisión y el hecho de que el régimen de funcionamiento de la misma se fije por mayoría simple de sus miembros, la antedicha comunicación no parece constituir una garantía suficiente para la defensa de los intereses singulares de cada Consejo Insular. Por ello, parece conveniente establecer, en este artículo 97 PLCI, que tal proposición no solo ha de notificarse, sino que también ha de ser aceptada expresamente por los Consejos Insulares concernidos. Igualmente, dicha conformidad, para ser una salvaguardia real de tales intereses específicos, debería requerir para su eficacia el pronunciamiento favorable de la mayoría absoluta del pleno de estos entes, lo cual, además de reflejarse en el precepto indicado, exige una modificación del artículo 17 PLCI, para contemplar esta atribución y la exigencia de una mayoría reforzada.

V. SOBRE EL RÉGIMEN JURÍDICO DE LAS FUNCIONES Y SERVICIOS TRASPASADOS

El artículo 97.2 PLCI precisa que la propuesta de traspaso de funciones y servicios, entre otras cuestiones, debe incluir la delimitación del ámbito material de actuación y la expresión de las disposiciones estatutarias que lo fundamentan. Para incrementar la seguridad jurídica, sería positivo que esta norma estableciese, además, que dicha proposición ha de recoger el régimen de las funciones objeto de traspaso, esto es, la normativa estatal o autonómica aplicable a las mismas.

Hay que tener en cuenta que, de acuerdo con el artículo 100 PLCI, las leyes de transferencia de competencias deben incluir las determinaciones previstas en el artículo 97 PLCI para las propuestas de traspasos. En consecuencia, esta sugerencia tiene un impacto mayor del que, *ictu oculi*, pudiera parecer, a efectos de facilitar la labor de los operadores jurídicos.

VI. SOBRE LA JUSTIFICACIÓN DE LAS DELEGACIONES DE COMPETENCIAS DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA EN LOS CONSEJOS INSULARES

La delegación de competencias de la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares se debe acordar mediante un decreto aprobado por el Consejo de Gobierno, en los términos fijados en el artículo 109 PLCI. Sería oportuno, no

obstante, que, como establecen los artículos 27.1 y 3 y 37 de la Ley de Bases de Régimen Local (en adelante, LBRL), se especificase que las delegaciones:

- se realizarán con los objetivos de evitar y eliminar duplicidades administrativas, contribuyendo a los procesos de racionalización administrativa y generando un ahorro neto de recursos, de incrementar la transparencia en el funcionamiento de los servicios públicos y, en general, de mejorar el servicio a la ciudadanía.
- habrán de ser acordes con la legislación de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera (previsión esta que sí se encuentra en el artículo 106.1 PLCI).

Asimismo, en el artículo 95.3 PLCI, convendría, al menos, apuntar que las delegaciones de competencias deben buscar, en todo caso, la mejora de la eficacia y la eficiencia de la gestión pública y el logro de una mayor participación ciudadana, de conformidad con los artículos 27 y 37 LBRL.

VII. SOBRE EL CONTENIDO ESPECÍFICO DE LOS DECRETOS DE DELEGACIÓN DE COMPETENCIAS DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA EN LOS CONSEJOS INSULARES

El artículo 110 PLCI fija el contenido de los decretos de delegación de competencias, efectuando una remisión *in totum* a las cuestiones que deben disciplinar los decretos de traspaso de funciones y servicios, de conformidad con el artículo 97 PLCI.

En este ámbito, en el artículo 97.2 PLCI, se ordena que, en dichas normas, se incluya una valoración del coste efectivo de los servicios objeto de traspaso y de los medios financieros que se ponen a disposición de los Consejos Insulares, así como una memoria sobre la adecuación y la suficiencia de la dotación económica. A la luz de la legislación básica de aplicación, ese contenido parece insuficiente. Por ello, lo más adecuado sería que, como ordena el artículo 27.1 LBRL, se estableciese, a mayores, la necesidad de justificar que la delegación no supone un mayor gasto para las Administraciones Públicas.

Además, en esta norma, se debería incluir una cláusula similar a la prevista en los artículos 106.5 y 116.3 PLCI, de acuerdo con la cual la efectividad de la delegación de competencias está condicionada a la asignación de los medios materiales y económicos necesarios para ejercerlas.

VIII. SOBRE LA DURACIÓN DE LAS DELEGACIONES DE COMPETENCIAS DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA EN LOS CONSEJOS INSULARES

Según el artículo 111.1 PLCI, las delegaciones de competencias tienen carácter indefinido, salvo que se disponga otra cosa en los decretos que las aprueben. Como se puede observar, este precepto no fija ni un plazo máximo, ni un término mínimo para la eficacia de las delegaciones de competencias. No obstante, en consonancia con el artículo 27.1 LBRL, debería recordarse en la antedicha norma que la duración inicial de las delegaciones no podrá ser inferior a cinco años.

IX. SOBRE LOS CONTROLES RESPECTO DEL EJERCICIO DE LAS COMPETENCIAS DELEGADAS POR LA COMUNIDAD AUTÓNOMA EN LOS CONSEJOS INSULARES

El artículo 112 PLCI establece las facultades que le corresponden al Gobierno y a la Administración de la Comunidad Autónoma para asegurar el adecuado ejercicio de las competencias delegadas por parte de los Consejos Insulares.

En este precepto, sería acertado que, como realiza el artículo 27.1 LBRL, se especificase que el decreto de delegación puede fijar los controles de eficiencia que se reserve la Comunidad Autónoma.

X. SOBRE LA DELEGACIÓN DE COMPETENCIAS DE LOS CONSEJOS INSULARES EN OTRAS ADMINISTRACIONES

El artículo 116 PLCI permite que los Consejos Insulares deleguen sus competencias en los Municipios y otras entidades locales de su territorio, de acuerdo con lo previsto en el artículo 75.5 EAIB y la legislación de régimen local, y también en la Administración de la Comunidad Autónoma o en alguno de los entes integrantes del sector público instrumental, de conformidad con lo establecido en la normativa de régimen local. Esta decisión, según el artículo 17.1.n PLCI, se ha de adoptar por mayoría absoluta. No obstante, esta circunstancia no se refleja en el citado artículo 116 PLCI, como sí se hace en los artículos 106.2 y 109.2 PLCI. En consecuencia, por coherencia y para evitar problemas interpretativos, lo más adecuado sería que, en el artículo 116 PLCI, se reprodujese tal previsión, del mismo modo que se efectúa en los antedichos preceptos.

XI. SOBRE LA DELEGACIÓN DE COMPETENCIAS DE LOS ENTES LOCALES EN LOS CONSEJOS INSULARES

De conformidad con el artículo 106.2 PLCI, las propuestas de delegación de los Municipios y otras entidades locales en los Consejos Insulares requieren el previo dictamen favorable del Consejo Consultivo.

Dado que esta función es ajena a la naturaleza del antedicho órgano y que no se prevé para los demás supuestos de delegación parece lo más oportuno suprimir este requisito, que, además, podría resultar lesivo para la autonomía de los Consejos Insulares.

XII. SOBRE EL ÁMBITO SUBJETIVO Y OBJETIVO, EL OBJETO Y LA JUSTIFICACIÓN DE LAS ENCOMIENDAS DE GESTIÓN A LOS CONSEJOS INSULARES

El artículo 115 PLCI autoriza que los Consejos Insulares y sus entes instrumentales puedan aceptar las encomiendas de gestión que les propongan las Administraciones públicas territoriales. *Prima facie*, no parece justificada esta limitación del número de los posibles sujetos encomendantes. Por ello, se debería modificar el tenor literal de esta norma para permitir que los Consejos Insulares reciban encomiendas no solo de las Administraciones públicas territoriales, sino también de sus entes instrumentales.

Por otro lado, en este mismo precepto, se debería precisar, como hace el artículo 11 de la Ley de Régimen Jurídico del Sector Público (en adelante, LRJSP), que las encomiendas de gestión:

- no podrán tener por objeto prestaciones propias de los contratos regulados en la legislación de contratos del sector público.
- tienen por objeto actividades de carácter material o técnico que se engloben dentro de las competencias de los Consejos Insulares.
- han de realizarse por razones de eficacia, cuando no se posean los medios técnicos idóneos para su desempeño, o por motivos de eficiencia, cuando el encargo al Consejo Insular suponga un ahorro neto de recursos públicos.

XIII. SOBRE LA ACEPTACIÓN Y EL RÉGIMEN JURÍDICO DE LAS ENCOMIENDAS DE GESTIÓN A LOS CONSEJOS INSULARES

La decisión de un Consejo Insular de aceptar una encomienda de gestión a su favor, según el artículo 17.1.o PLCI, se ha de adoptar por mayoría abso-

luta del pleno de dicho ente. No obstante, esta circunstancia no se refleja en el artículo 115 PLCI, como sí se hace en los artículos 106.2 y 109.2 PLCI. En consecuencia, por coherencia y para evitar problemas interpretativos, convendría que, en el artículo 115 PLCI, se reiterase tal previsión, del mismo modo que se hace en estos dos últimos artículos.

Por otro lado, es necesario suprimir la autorización para que los Consejos Insulares que reciban una encomienda puedan dictar actos de trámite que no sean susceptibles de recurso, que se halla contenida en el artículo 115.2 PLCI. Y ello es así, en la medida en que esta previsión choca con el tenor literal del artículo 11.2 LRJSP que establece: «La encomienda de gestión no supone cesión de la titularidad de la competencia ni de los elementos sustantivos de su ejercicio, siendo responsabilidad del órgano o Entidad encomendante dictar cuantos actos o resoluciones de carácter jurídico den soporte o en los que se integre la concreta actividad material objeto de encomienda».

XIV. SOBRE LA RENUNCIA POR PARTE DE LOS CONSEJOS INSULARES A LAS COMPETENCIAS DELEGADAS POR LA COMUNIDAD AUTÓNOMA Y POR OTRAS ADMINISTRACIONES

Conforme al texto del PLCI, cabe que los Consejos Insulares renuncien a las delegaciones de competencias recibidas de la Comunidad Autónoma, en los casos previstos en el artículo 111.2 PLCI.

No obstante, de acuerdo con el artículo 111.3 PLCI, tal renuncia ha de decidirse mediante un acuerdo del pleno de los Consejos Insulares adoptado por mayoría absoluta. La exigencia de esta mayoría reforzada, por coherencia sistemática, debería contenerse igualmente en el artículo 17 PLCI.

Además, este precepto dispone que, antes de acordarse la renuncia, ha de oírse al Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma. Pues bien, dado que el artículo 109.3 PLCI exige que las propuestas de delegación de competencias de la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares se comuniquen al Parlamento, parece lógico que, en el antedicho artículo 111.3, se imponga la exigencia de que las propuestas de renuncia que se notifican por los Consejos Insulares al Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma para recibir su parecer se comuniquen también al Parlamento.

Finalmente, se debe señalar que sería oportuno que se regulase también la renuncia a las competencias recibidas por los Consejos Insulares de otras Administraciones distintas de la Autonómica.

XV. FINAL

Sin perjuicio de las sugerencias contenidas en las líneas precedentes, es necesario terminar estos breves apuntes destacando la calidad normativa del PLCI, cuya redacción y contenido solo pueden ser objeto de una valoración muy positiva.

RÉGIMEN JURÍDICO Y FUNCIONAMIENTO DE LOS CONSEJOS INSULARES

SILVIA DÍEZ SASTRE

Profesora titular de Derecho Administrativo
de la Universidad Autónoma de Madrid

I. PLANTEAMIENTO

El hecho diferencial del fenómeno insular tiene su reconocimiento constitucional en distintos preceptos. Por lo que respecta a la realización del principio de solidaridad en el marco del Estado de las Autonomías, el artículo 138.1 de la Constitución Española (CE) señala que debe atenderse «en particular a las circunstancias del hecho insular». Por otro lado, en relación con la Administración local, el artículo 141.4 CE, referido a la autonomía constitucional reconocida a la provincia, señala que «En los archipiélagos, las islas tendrán, además, su administración propia en forma de Cabildos o Consejos». En el caso de las Illes Balears, esta última previsión ha conducido a la aprobación de distintas normas referidas a los órganos de gobierno y administración de las distintas islas. Los hitos normativos fundamentales son la aprobación del Estatuto de Autonomía por la Ley Orgánica 2/1983, de 25 de febrero, tras la creación de un sistema preautonómico plural conformado por el Consell Interinsular de las Illes Balears y los Consells Insulars de las distintas islas (1979-1983); la aprobación de la Ley 5/1989, de 13 de abril, de Consells Insulares, que se sustituyó por la Ley 8/2000, de 27 de octubre, de Consejos Insulares, actualmente vigente; la entrada en vigor de la Ley Orgánica 1/2007, de 28 de febrero, de reforma del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears (EAIB); así como la aprobación de la Ley 7/2009, de 11 de diciembre, electoral de los Consejos Insulares.

En el transcurso de más de veinte años desde la aprobación de la Ley 8/2000, en los que se han sucedido importantes cambios normativos, tanto a nivel autonómico como estatal —piénsese en la aprobación de las leyes 39 y 40/2015, de 1 de octubre, referidas al procedimiento administrativo

común y al régimen jurídico del sector público, respectivamente—, se ha dictado la Sentencia del Tribunal Constitucional 132/2012, de 19 de junio, en torno a la Ley 8/2000, y se han producido transformaciones fundamentales en la sociedad española, justifica la realización de una reforma de los Consells Insulars. Con la finalidad de crear una nueva regulación el Consejo de Gobierno autonómico aprobó, el 20 de septiembre de 2021, el Proyecto de Ley de Consejos Insulares (PLCI). De todas las normas contenidas en este Proyecto, aquí interesan las relativas al régimen jurídico y el funcionamiento de los Consejos Insulares. El PLCI dedica el título V precisamente a esta cuestión, aunque también es posible encontrar otras normas relativas al régimen jurídico a lo largo del texto. El trabajo que sigue a continuación trata de identificar algunas de las novedades más importantes que se plantean en el proyecto en su conjunto sobre funcionamiento y régimen jurídico, realizando una valoración crítica de su contenido y planteando, en algunas cosas, posibles propuestas de mejora. En concreto, se analiza la determinación del marco jurídico aplicable en el PLCI (II); y se identifican y examinan algunas reglas clave de régimen jurídico y funcionamiento (III).

II. MARCO JURÍDICO APLICABLE

1. CUESTIONES GENERALES

Uno de los problemas fundamentales que se plantea en relación con el régimen jurídico de los Consejos Insulares es determinar el orden de prelación de las normas aplicables. Los Consejos Insulares tienen una doble naturaleza, que se consagra en la actualidad en el EAIB y cuya compatibilidad con la Constitución se confirmó por la STC 132/2012 (FJ 2). Los Consells Insulars son instituciones de gobierno de las islas, que ostentan el gobierno, administración y representación de las islas, pero, al mismo tiempo, son instituciones de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears (CAIB). El límite a la configuración legal de los Consejos Insulares como instituciones autonómicas está en el respeto de su naturaleza de Administración local, que en la jurisprudencia constitucional parece garantizarse con el carácter representativo de los órganos a los que corresponde la dirección política (STC 132/2012, FFJJ 3 y 4). La naturaleza corporativa local de los Consejos Insulares debe salvaguardarse frente a la naturaleza institucional o burocrática, que se desprende de su caracterización como institución autonómica. Esto se concreta en el hecho de que el pleno solo puede estar formado por miembros electos, mientras que el consejo ejecutivo puede tener

consejeros no electos junto a los consejos electos. A su vez, el pleno debe ser el órgano que controle en última instancia las actuaciones del consejo ejecutivo (STC 132/2012, FJ 5).

En esta situación, se plantea la duda sobre las normas que deben aplicarse supletoriamente al funcionamiento de los Consejos Insulares. En concreto, hay que identificar en qué casos deben aplicarse las normas de régimen local, tanto autonómicas como estatales —en concreto, la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local (LBRL)—, y cuándo es preciso aplicar las normas de régimen jurídico del sector público, también autonómicas y estatales —en particular, la Ley 40/2015, de 1 de octubre, del Régimen Jurídico del Sector Público (LRJSP)—.

El artículo 1 PLCI señala que el objeto de la Ley se realiza «de acuerdo con la Constitución, el Estatuto de Autonomía de las Illes Balears y la legislación básica del Estado en materia de régimen jurídico de las Administraciones públicas». Esta referencia puede ser confusa en la medida en que no se menciona expresamente la legislación de régimen local, a la que se hace referencia en otros artículos del PLCI, y obliga a interpretar que esta normativa está dentro del régimen jurídico de las Administraciones públicas. Para respetar la doble naturaleza de los Consejos Insulares parece necesario aludir a ambas normativas básicas, local y de régimen jurídico, en este primer artículo de la Ley, con el fin de completar el marco normativo que les resulta de aplicación. También podría ser posible aludir simplemente a la legislación básica del Estado, sin precisar nada más, tal y como se hace en el artículo 52.1 PLCI. En cualquier caso, parece oportuno homogeneizar la forma de invocar la legislación básica estatal en ambos preceptos (arts. 1 y 52.1 PLCI).

Más adelante en el texto legal, en el título V dedicado al funcionamiento y régimen jurídico, se encuentra una clara distinción entre los casos en los que se aplica supletoriamente la normativa de régimen local o la legislación de régimen jurídico. Los artículos 54 y 55 PLCI regulan las normas específicas de funcionamiento del pleno y las comisiones del pleno y del consejo ejecutivo y otros órganos colegiados, respectivamente. Al pleno y las comisiones del pleno se les aplican supletoriamente las normas de régimen local, con el fin de salvaguardar su naturaleza de Administración local o corporativa. Y al consejo ejecutivo y otros órganos colegiados se les aplican las normas de régimen jurídico de las Administraciones públicas. Esta previsión se completa con la remisión en el artículo 64.2 PLCI a la legislación de régimen jurídico de la CAIB para todo lo no previsto en el capítulo III de régimen jurídico contenido en el título V del PLCI, que se refiere a la forma de los actos, el régimen de recursos, la revisión de oficio y declaración de

lesividad, la responsabilidad patrimonial y la potestad sancionadora. Esta previsión debe asegurar, así, que se acaba con la práctica de los Consejos Insulares que, en ocasiones, tiende a aplicar la legislación de régimen local en lugar del régimen jurídico de la CAIB.

2. RÉGIMEN COMÚN Y RÉGIMEN ESPECIAL

Junto al marco jurídico aplicable en términos generales, es necesario referirse a otra cuestión relativa a la configuración general del régimen jurídico de los Consejos Insulares. El PLCI establece una organización y un régimen jurídico aplicable a los Consells Insulars de Mallorca, Menorca e Ibiza, que tienen carácter supramunicipal. Este régimen jurídico se podría considerar un régimen común frente al que se sitúa el régimen especial de Formentera, que tiene carácter unimunicipal y se regula de forma separada (arts. 129 y ss., título IX PLCI). En el caso de Formentera los regidores municipales conforman el Consejo Insular, de modo que no se plantean los problemas derivados de la incorporación de consejeros no electos a los órganos de gobierno. Esta dualidad es relevante a la hora de determinar cuál es el régimen jurídico aplicable. A Formentera se le aplicará supletoriamente la legislación de régimen local en su vertiente municipal, mientras que en el resto de las islas habrá que aplicar la vertiente provincial. Podría ser útil dejar clara la dualidad de regímenes jurídicos desde el inicio en el PLCI y establecer un régimen lo más completo posible para Formentera. La redacción actual del régimen especial aparece fragmentada y desconectada del resto de la normativa, lo que puede derivar en problemas de interpretación en la práctica. Además, se introducen menciones al régimen de Formentera más allá del título IX (por ejemplo, en el art. 3.1 PLCI). Podría ser útil hacer un ejercicio de análisis más exhaustivo de las particularidades que puedan derivarse para Formentera y especificarlas en el PLCI estableciendo una regulación ordenada que suponga reconducir todas las especialidades de Formentera al título IX o indicar a lo largo del articulado las particularidades aplicables al Consejo Insular de esta isla.

III. NORMAS DE RÉGIMEN JURÍDICO Y FUNCIONAMIENTO

Tras la determinación del régimen jurídico aplicable, seguidamente se estudian algunos de los puntos clave del régimen jurídico y funcionamiento. No se realiza este análisis con ánimo de exhaustividad. Se han seleccionado

aquellas cuestiones que se consideran más relevantes y novedosas para el funcionamiento de los Consejos Insulares conforme a la regulación contenida en el PLCI.

1. ESTATUTO DE LOS MIEMBROS DE LOS CONSEJOS INSULARES

El título I PLCI (arts. 3-12) se dedica a los miembros de los Consejos Insulares, regulando la adquisición y pérdida de la condición de miembro (capítulo I), los derechos y deberes (capítulo II) y los grupos políticos (capítulo III). El estatuto de los consejeros es determinante para cumplir con las exigencias constitucionales ligadas a la autonomía local y a la naturaleza corporativa de los consejeros insulares, de modo que es muy acertada la continua referencia a la legislación de régimen local para completar las normas contenidas en el PLCI y para establecer el marco al que deben ajustarse las decisiones que se adopten en los respectivos reglamentos orgánicos. En ese mismo sentido, el PLCI distingue de forma clara las normas aplicables a los consejeros electos y no electos. No obstante, para hacer más visibles las particularidades del régimen de los no electos, podría ser interesante recogerlas en un artículo diferenciado. Por último, como sugerencia para completar el estatuto de los consejeros podría ser interesante aludir a las posibilidades de impugnación de acuerdos por los miembros electos, analizadas en la jurisprudencia constitucional (STC 173/2004, de 18 de octubre); así como hacer referencia al régimen aplicable a los miembros no adscritos, tal y como recomendó en su momento el Consejo Consultivo en su Dictamen 53/2021.

2. ÁMBITOS DE ACTUACIÓN

En la regulación del régimen jurídico de los Consejos Insulares, en el capítulo III del título V, se introducen algunas reglas sobre ciertos ámbitos de actuación. En concreto, el artículo 68 PLCI se refiere a la responsabilidad patrimonial y el artículo 69 PLCI a la potestad sancionadora. Se concentran aquí las normas de atribución de competencia, que no se incluyen en los listados de atribuciones a los distintos órganos de los Consejos Insulares que se regulan en un momento anterior del PLCI. Hay que entender que esta regulación tiene como finalidad establecer las singularidades de la actuación de los Consejos Insulares en estos casos, puesto que de forma supletoria se aplicará la regulación autonómica de régimen jurídico (art. 64.2 PLCI),

tal y como se ha señalado anteriormente. El PLCI establece, así, reglas de atribución de la competencia para actuar en cada caso.

- a) En el ámbito de la responsabilidad patrimonial, se establece la competencia del pleno para reclamaciones de un importe igual o superior a 500.000 euros, correspondiendo la competencia al consejo ejecutivo cuando se trate de reclamaciones de un importe inferior. Si se trata de reclamaciones por la actuación de entidades instrumentales, será competente el pleno en los mismos casos señalados anteriormente. Por debajo del umbral indicado, serán competentes los órganos que se establezcan en los Estatutos del ente instrumental. El PLCI se aleja, de este modo, del modelo del artículo 69.1 de la Ley 3/2003, de 26 de marzo, que atribuye la competencia a los consejeros y también del modelo establecido en la LBRL.
- b) En el caso de la potestad sancionadora, la competencia para sancionar las infracciones muy graves se atribuye al consejo ejecutivo, salvo previsión en sentido contrario de la Ley o del reglamento orgánico. Se sigue, así, el modelo de los municipios de gran población (art. 127.1.l LBRL). En el resto de los casos la competencia es del consejero ejecutivo competente debido a la materia. Se sigue el criterio del artículo 68 de la Ley 3/2003, de 26 de marzo, y se cambia la regla contenida en el artículo 9.2 de la Ley 8/2000, que atribuía la competencia al presidente del Consejo Insular.

Llama la atención, sin embargo, que esta regulación no se complete con la referencia a otros ámbitos de actuación relevantes en los que existe un régimen jurídico complejo, también de atribución competencial entre los órganos del Consejo Insular, que podría aclararse gracias a la concentración de las reglas aplicables en un artículo concreto. El modelo de listado de atribuciones, propio de la legislación de régimen local, no es útil en materias que revisten especial complejidad. Por ejemplo, en el supuesto específico de la contratación pública las normas de atribución de la competencia entre los distintos órganos se encuentran dispersas en los listados de la PLCI: atribuciones al pleno (art. 8.1.u PLCI), al presidente (art. 21.1.k PLCI), al consejo ejecutivo (art. 28.1.h PLCI), y a los secretarios técnicos (art. 34.2.j PLCI). Dada la importancia de este ámbito, se justificaría la regulación autónoma de estas atribuciones para completarlas. Podría completarse la regulación con la competencia en entidades instrumentales y con la competencia de un órgano del Consejo Insular correspondiente para resolver los recursos y revisiones de oficio de los actos de preparación y adjudicación de los entes instrumentales, en su caso. Junto a este sector, también podrían

incorporarse otros de gran importancia, como pueden ser el de personal o la gestión económica-financiera.

3. RÉGIMEN DE RECURSOS

La última cuestión que se analiza en este breve trabajo se refiere al régimen de recursos. El PLCI introduce numerosas novedades, que pueden plantear algunos problemas a la luz de la jurisprudencia constitucional sentada en la STC 132/2012. El artículo 66 PLCI regula un nuevo régimen de recursos para los Consejos Insulares de régimen común, ya que Formentera tiene su propio régimen jurídico en el artículo 134 —los actos del pleno—, el presidente, la Junta de Gobierno y los consejeros miembros de la Junta de Gobierno ponen fin a la vía administrativa, de modo que no cabrá recurso de alzada en ningún caso. Conforme al nuevo régimen jurídico:

- a) Ponen fin a la vía administrativa los actos del pleno, el presidente y los que resuelvan recursos de alzada (art. 66.1 LPCI). Conforme a las reglas generales de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, contra estos actos cabría recurso de reposición, de forma potestativa, o recurso contencioso-administrativo.
- b) Dentro de los actos que no ponen fin a la vía administrativa, se diferencia en dos grupos. En unos casos el recurso de alzada se resolverá por el pleno y en otros por el consejo ejecutivo. En este sentido:
 - No ponen fin a la vía administrativa los actos del consejo ejecutivo que se recurrirían mediante recurso de alzada ante el pleno (art. 66.2 LPCI).
 - Tampoco ponen fin a la vía administrativa los actos de los órganos colegiados creados para el ejercicio de competencias desconcentradas por los órganos de gobierno del Consejo Insular (art. 66.3 LPCI), ni los actos dictados por los consejeros ejecutivos, los actos de los órganos directivos del Consejo Insular y los actos de los entes del sector público instrumental (art. 66.4 LPCI). En todos estos casos, se deberá interponer recurso de alzada ante el consejo ejecutivo.

La articulación del régimen de recursos debe realizarse conforme a la jurisprudencia constitucional contenida en la STC 132/2012. Puesto que el consejo ejecutivo puede estar integrado por miembros no electos, debe asegurarse que el pleno conserva las facultades de control y dirección políticas, que se consideran determinantes para salvaguardar la naturaleza

corporativa de los Consejos Insulares. En ese sentido, conviene recordar el siguiente pasaje de la citada sentencia que se refiere precisamente al análisis de las atribuciones que se realizan al pleno y al consejo ejecutivo, respectivamente (FJ 4):

«Ninguna de las funciones legalmente atribuidas a esos órganos ejecutivos () les permite adoptar decisiones basadas exclusivamente en criterios de naturaleza esencialmente política, que, como ya hemos apuntado con anterioridad, constituyen el núcleo esencial de la autonomía local, correspondiéndoles tan solo la ejecución de las normas y directrices aprobadas por el pleno del consejo insular, dirigiendo o gestionando los correspondientes servicios administrativos».

En esta clave hay que analizar el régimen legal expuesto. El pleno debe tener siempre el control último de las decisiones de naturaleza política. Esta regla se cumple cuando se atribuye al consejo ejecutivo el conocimiento del recurso de alzada interpuesto contra los actos dictados por los consejeros ejecutivos o los órganos directivos, que tendrán en todo caso carácter administrativo. Ahora bien, el PLCI podría ir más allá del mínimo exigido por ese criterio de control de constitucionalidad cuando entiende que ninguna decisión del consejo ejecutivo pone fin a la vía administrativa, tenga naturaleza política o no. Esto puede dar lugar a una politización de decisiones de carácter puramente ejecutivo, como, por ejemplo, en materia de contratación pública, donde el consejo ejecutivo ostenta una parte importante de las competencias en materia de contratación pública. Es más, en ese caso concreto la regulación del PLCI podría considerarse contraria a la norma básica estatal contenida en el artículo 191.4 de la Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, que determina que las decisiones del órgano de contratación ponen fin a la vía administrativa cuando ejerce prerrogativas en contratos administrativos.

Junto a los supuestos señalados, se ha discutido la atribución al consejo ejecutivo del conocimiento del recurso de alzada contra los actos dictados por las comisiones del artículo 18 PLCI y de los entes instrumentales. En este sentido se pronuncia el Dictamen 53/2021 del Consejo Consultivo, que considera oportuno modificar el sistema previsto en el PLCI para que sea el pleno quien resuelva el recurso de alzada interpuesto contra los actos de los órganos desconcentrados y los entes instrumentales. En el caso concreto de las comisiones del pleno previstas en el artículo 18 PLCI puede tener sentido que el recurso de alzada se resuelva por el pleno, en la medida en que, en virtud del artículo 17.4 PLCI el pleno puede desconcentrar compe-

tencias en estos órganos. Esto se hace especialmente evidente en los casos de las atribuciones previstas en el artículo 17.1.x) e y) PLCI, que solo pueden delegarse a las comisiones del artículo 18 PLCI (art. 17.3 *in fine* PLCI). Con respecto a las entidades instrumentales podría justificarse la atribución del conocimiento del recurso de alzada al consejo ejecutivo por la naturaleza de las decisiones que adoptan, que tendrán carácter administrativo y no político. Del hecho de que el pleno controle su creación (art. 17.1.s PLCI) no se sigue necesariamente que su funcionamiento deba considerarse una cuestión reservada al pleno; se trata más bien de cuestiones de ejecución, de naturaleza administrativa. No hay que hacer una interpretación extensiva del criterio de control político del pleno, sino de suficiencia en términos de garantía de la autonomía local.

En otro orden de ideas, en relación con el sistema de recursos, en la medida en que el artículo 64.2 PLCI dispone que se aplicará el régimen jurídico de la CAIB en todo lo no previsto en el capítulo III del título V, habría que precisar si se aplicará a los Consells Insulars lo previsto en el artículo 66 de la Ley 3/2003, relativo al recurso especial en materia de contratación que resuelve la Junta Consultiva de Contratación autonómica. Conforme a la regla general, en la medida en que no se excepciona, sí debería ser aplicable. Pero no parece que esta sea la práctica habitual.

LA REGULACIÓN DE LA POTESTAD REGLAMENTARIA INSULAR

FRANCISCO TOSCANO GIL

Profesor titular de Derecho Administrativo
de la Universidad Pablo de Olavide (Sevilla)

I. ALGUNAS PRECISIONES PREVIAS SOBRE LA NATURALEZA JURÍDICA DE LA POTESTAD REGLAMENTARIA

1. La potestad reglamentaria es una de las potestades administrativas superiores atribuidas por el ordenamiento jurídico a nuestras Administraciones públicas.
2. Tradicionalmente concebida como una potestad reservada a los órganos de gobierno de nuestras Administraciones públicas territoriales¹.
3. Ello es así porque se trata de una manifestación de la autonomía política, implícita a esta junto a la potestad de autoorganización.
4. Esto nos lleva a que toda Administración, o siendo más precisos, toda entidad territorial dotada de autonomía política, debe tener atribuida como mínimo potestad reglamentaria, no solo en su vertiente interna sino también externa. Ello incluiría a los Consejos Insulares, en tanto son Administración y Gobierno de las cuatro Islas que integran la organización territorial de las Islas Baleares.

II. ANTECEDENTES DE LA REGULACIÓN DEL PROYECTO DE LEY

1. ESTATUTO DE AUTONOMÍA DE LAS ILLES BALEARS DE 1983

Pese al planteamiento que hemos hecho en el epígrafe anterior, la Ley Orgánica 2/1983, de 25 de febrero, de Estatuto de Autonomía para las Islas Bale-

¹ Si bien, ha terminado por ir más allá: atribuyéndose a las personas titulares de ministerios y consejerías, distinguiendo entre una potestad originaria, del Gobierno, y una potestad derivada, la de estos órganos, que se reserva a lo interno u organizativo, o en su proyección externa para ser ejercida en materias propias del departamento requiere de habilitación legal o reglamentaria.

ares, parece limitar la potestad reglamentaria de los Consejos Insulares a la organizativa, cabiendo la potestad reglamentaria externa, adjetivada como normativa², solo previa habilitación de una ley estatal o autonómica (art. 46).

Esto puede obedecer a que el Estatuto de Autonomía de 1983 está más preocupado por la regulación de la potestad reglamentaria del Gobierno autonómico. Y la posición de los Consejos Insulares en 1983 no es la actual en términos de poder político e institucional.

2. LEY DE CONSEJOS INSULARES DE 1989

La Ley 5/1989, de 13 de abril, de Consells Insulares, se mantiene en la línea marcada por el Estatuto de Autonomía de 1983.

Así, la única potestad reglamentaria que atribuye a los Consejos Insulares es la organizativa (art. 11). La potestad reglamentaria normativa (externa) requiere de habilitación legal autonómica, para ejercerla sobre competencias propias atribuidas también por ley autonómica, siendo en caso contrario potestad del Gobierno autonómico (art. 13).

No dice nada para las competencias propias atribuidas por ley del Estado (art. 12.2) o por la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local (en adelante LBRL) (art. 12.1), debiendo entenderse que la habilitación puede encontrarse en estas leyes estatales. Ello es así en todo caso en el segundo supuesto, dada la atribución de potestad reglamentaria que se hace a las Islas por el artículo 4.1.a de la LBRL.

3. LEY DE CONSEJOS INSULARES DE 2000

La Ley 8/2000, de 27 de octubre, de Consejos Insulares mantiene el planteamiento de la Ley de 1989, que es el del Estatuto de Autonomía de 1983.

Sigue estando clara la potestad reglamentaria organizativa, en la que ocupa un papel destacado el reglamento orgánico que aprueba el Pleno (arts. 6 y 8.1.h). Se reconoce la potestad reglamentaria del Presidente del Consejo Insular, de naturaleza organizativa y limitada, que ejerce mediante Decretos para la creación o la extinción de departamentos, así como para la atribución de funciones a los órganos de estos (art. 9.2.f).

Sigue limitando la potestad reglamentaria externa a la que pueda ejercerse sobre competencias atribuidas por la comunidad autónoma cuando

² La calificación de la potestad reglamentaria externa como normativa se debe a una concepción, hoy descartada, de que la potestad reglamentaria interna no tiene naturaleza normativa.

una ley autonómica la atribuya a los Consejos Insulares, en caso contrario la potestad es del Gobierno autonómico (art. 19).

No dice nada sobre la potestad reglamentaria en caso de competencias atribuidas por leyes estatales, como la LBRL, pero implícitamente la reconoce al atribuir al pleno competencia para aprobar ordenanzas y reglamentos que comporten potestad reglamentaria externa (art. 8.1.i).

4. ESTATUTO DE AUTONOMÍA DE LAS ILLES BALEARS DE 2007

El gran cambio en el régimen jurídico de la potestad reglamentaria de los Consejos Insulares se produce con la aprobación de la Ley Orgánica 1/2007, de 28 de febrero, de reforma del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears.

El nuevo Estatuto atribuye a los Consejos Insulares potestad reglamentaria en las competencias que les son atribuidas como propias (art. 72.1):

- Sin distinguir si se trata de una potestad reglamentaria interna o externa, aunque es la potestad reglamentaria externa la que justifica esta atribución, al estar la interna ya consolidada.
- Sin distinguir si se trata de competencias atribuidas como propias por el Estado o la comunidad autónoma, aunque es en las materias autonómicas donde tiene sentido; tanto por ser este el contenido propio de un estatuto de autonomía, como por atribuir el artículo 70 a los Consejos Insulares un catálogo de competencias propias que proceden de la esfera autonómica.
- Sin exigir más habilitación legal que la estatutaria, de tal modo que en materia de competencias propias (art. 70), los Consejos Insulares tienen atribuida directamente la potestad reglamentaria (art. 72.1).

Esta atribución de potestad reglamentaria a los Consejos Insulares se realiza sin perjuicio de la potestad de coordinación autonómica (art. 72.2), así como sin perjuicio de la potestad del Gobierno autonómico para establecer principios generales sobre estas materias (art. 58.3).

Esta potestad reglamentaria se entiende como una potestad compartida entre el Gobierno de la Comunidad Autónoma y los Consejos Insulares, que comparten así el Poder Ejecutivo autonómico (art. 84.2)³. De este modo, lo que se atribuye a los Consejos Insulares es una potestad reglamentaria autonómica.

Esta potestad reglamentaria se atribuye al pleno del Consejo Insular, en tanto el Estatuto dice que este ejerce la función normativa (art. 65.1).

³ Esta afirmación debe entenderse hecha en lo que hace a la potestad reglamentaria externa, pues esta se comparte en tanto es parte de la función ejecutiva, según el Estatuto de Autonomía.

III. LA POTESTAD REGLAMENTARIA DE LOS CONSEJOS INSULARES EN EL PROYECTO DE LEY DE 2021

El Proyecto de Ley de Consejos Insulares, aprobado por el Consejo de Gobierno de las Islas Baleares el 20 de septiembre de 2021, trae como novedad la introducción de un título propio para la regulación de la potestad reglamentaria insular, el título VI. En la medida en que el Proyecto de Ley trata de armonizar la doble dimensión de los Consejos Insulares, local y autonómica, aunque reforzando esta última, toma de referencia la regulación contenida en el título IV de la Ley 1/2019, de 31 de enero, del Gobierno de las Illes Balears, en el que se regula la potestad reglamentaria autonómica. Téngase en cuenta además que, como ya se ha dicho, la potestad reglamentaria de los Consejos Insulares se entiende compartida con el Gobierno autonómico, según el artículo 84.2 del Estatuto de Autonomía.

En cuanto a su estructura, este título VI se divide en dos capítulos, el I rubricado «Reglas generales», el II «Procedimiento de elaboración». El capítulo I contiene disposiciones relativas a las siguientes cuestiones: marco normativo, titulares de la potestad reglamentaria, tipos de reglamentos y relaciones entre estos, principios generales normativos, principios de buena regulación, publicidad en web y participación, publicidad y eficacia. El capítulo II comienza regulando un trámite común de consulta previa, siendo su contenido principal el procedimiento para la elaboración de los reglamentos ejecutivos, además de establecer algunas disposiciones relativas al procedimiento de elaboración del resto de reglamentos, con especial mención del orgánico, y un procedimiento especial para textos consolidados.

A continuación, se procede al análisis del título VI del Proyecto de Ley, artículo por artículo. Aun tratándose de un texto de gran calidad técnica, como todo, es susceptible de mejora, razón por lo que, al hilo del análisis, se procederán a formular las correspondientes consideraciones críticas, sugerencias de mejora y conclusiones al respecto.

1. REGLAS GENERALES

Marco normativo (art. 70)

Este viene constituido por el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares, la legislación básica del Estado⁴, y la propia Ley de Consejos Insulares.

⁴ Sin que el precepto predetermine que tenga que ser la local, lo que es significativo en el sentido ya antes apuntado de querer reforzar la dimensión autonómica de los Consejos Insulares.

Además, en cada Isla, se aplicará el reglamento orgánico del correspondiente Consejo Insular.

Finalmente, se declara la supletoriedad de la regulación de la potestad reglamentaria del Gobierno autonómico, recogida en el antes citado título IV de la Ley 1/2019, de 31 de enero, del Gobierno de las Illes Balears.

La principal conclusión que arroja este marco normativo es la voluntad de configurar una potestad reglamentaria más autonómica que local.

Titulares de la potestad reglamentaria (art. 71)

La potestad reglamentaria se atribuye al pleno del Consejo Insular como regla general. Pese al viraje hacia el modelo autonómico, no se incluye al consejo ejecutivo como titular de la potestad reglamentaria. Puede que se haya querido respetar con ello el modelo local corporativo, en el que la potestad normativa se ejerce por el pleno de la corporación.

En todo caso, debe llamarse la atención sobre la discordancia de que esta potestad reglamentaria autonómica, que se entiende compartida, sea ejercida en la Comunidad Autónoma por el Consejo de Gobierno y en el Consejo Insular por el pleno, siendo así que la legitimación democrática de ambos órganos es distinta, indirecta en el primer caso, directa en el segundo⁵.

Por otro lado, a la Presidencia del Consejo también se le atribuye potestad reglamentaria, en línea con la que suelen tener los presidentes de gobiernos estatales y autonómicos, e incluso los presidentes de las entidades locales. Esto es, una potestad reglamentaria limitada y de naturaleza organizativa, que tiene por objeto la creación y extinción de departamentos, la atribución de funciones a los órganos de estos, y la determinación del régimen de suplencias de los consejeros ejecutivos.

Tipología de reglamentos (art. 72)

Los reglamentos de la Presidencia del Consejo Insular a los que nos acabamos de referir adoptan la forma de Decreto de la Presidencia.

Los reglamentos del pleno responden a los siguientes tipos:

- a) Reglamento orgánico, los que regulan la organización y funcionamiento de la Administración insular.
- b) Reglamentos ejecutivos, los que desarrollan y ejecutan leyes.

⁵ Se quiebra también la tesis defendida por una importante corriente doctrinal, que sostiene que, cuando estén dotados de legitimación democrática directa, los plenos de las entidades locales pueden dictar reglamentos independientes. La relación de estos reglamentos con las leyes dictadas por los parlamentos no es de mera ejecución, a diferencia de la relación entre el reglamento dictado por un órgano de gobierno estatal o autonómico y las leyes que desarrollan.

- c) Ordenanzas fiscales, los que regulan los tributos insulares, de acuerdo con la legislación de haciendas locales.
- d) Otros reglamentos, cualquier reglamento insular no incluido en los tipos anteriores, categoría establecida a modo de cajón de sastre.

En relación con esta clasificación cabe comenzar destacando la desaparición de la figura de la ordenanza local, que se ve constreñida a la fiscal. Lo que lleva a preguntarse si cuando el Consejo Insular actúa como entidad local ejerciendo competencias provinciales debe hacerlo mediante reglamentos ejecutivos, que estarían desarrollando la LBRL, o, por el contrario, subsiste para estos casos la figura de la ordenanza local, lo que no está claro en el texto legal. De todas formas, en las comunidades autónomas uniprovinciales las funciones provinciales se vienen ejerciendo tradicionalmente sin necesidad de ordenanza local y ello no parece suponer un problema.

También debe destacarse que dentro de la categoría establecida en la letra d), otros reglamentos, podrían incluirse, por ejemplo, los reglamentos organizativos distintos del orgánico a los que se refiere el Proyecto de Ley en su artículo 77.2.

La realidad es que, más allá de esta categoría, existen otros reglamentos a los que no se llama expresamente reglamentos, pero que tienen naturaleza normativa, y a los que el Proyecto de Ley dedica su artículo 73 titulado «Supuestos especiales».

En este precepto lo que se hace, en esencia, es remitir a la legislación específica de estos supuestos especiales, en lo que hace a su elaboración, contenido y aprobación. Estos supuestos especiales son los siguientes: pre-supuestos generales, ordenanzas fiscales, instrumentos de planificación general y sectorial y de ordenación territorial y urbanística.

Relaciones entre reglamentos (art. 77)

Entre reglamentos dictados por distintos Consejos Insulares rige el principio de competencia. Entre reglamentos organizativos dictados en el seno de un mismo Consejo Insular, rige el principio de jerarquía normativa: primero, el reglamento orgánico, segundo, los restantes reglamentos organizativos, y tercero, los Decretos de la Presidencia de naturaleza organizativa.

No entra el Proyecto de Ley en las relaciones entre los reglamentos ejecutivos y el reglamento orgánico, y demás reglamentos organizativos, de un Consejo Insular, que debe entenderse se rigen por el principio de competencia. Sería deseable que lo hubiera dicho expresamente.

Principios generales normativos (art. 74)

Se desarrolla en este precepto esta técnica de coordinación de la potestad reglamentaria insular establecida en el artículo 58.3 del Estatuto de Autonomía, que viene a incorporar al ámbito de las relaciones Comunidad Autónoma-Isla la técnica de las bases, que funciona como criterio delimitador de las competencias Estado-Comunidad Autónoma. Así lo pone de manifiesto el carácter normativo de estos principios generales, que deben estar justificados en la necesidad de una regulación común basada en los intereses generales autonómicos y deben dejar margen de desarrollo a los Consejos Insulares.

Procede en materias atribuidas como propias a los Consejos Insulares en virtud del artículo 70 del Estatuto de Autonomía, que es en las que se ejerce la potestad reglamentaria externa atribuida también por el Estatuto.

La competencia para dictar estos principios generales normativos corresponde al Gobierno autonómico, que debe ejercerla mediante Decreto del Consejo de Gobierno, en cuyo procedimiento de elaboración debe incorporarse la justificación de la necesidad de esta regulación común, así como la identificación de los intereses suprainsulares que le sirven de fundamento⁶.

Principios de buena regulación (art. 75)

Se incorporan al ejercicio de la potestad reglamentaria insular los principios de buena regulación (necesidad, eficacia, proporcionalidad, seguridad jurídica, transparencia y eficiencia) del artículo 129 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, así como la exigencia de incluir un preámbulo en el texto reglamentario, que incorpore la finalidad de esta regulación, su marco normativo habilitante, y el cumplimiento de los citados principios.

Portal web y participación ciudadana (art. 76)

Se establece la incorporación al portal web de cada Consejo Insular de las iniciativas normativas, incluyendo su estado de tramitación, con la finalidad de garantizar la transparencia y la participación ciudadana en el procedimiento de elaboración.

Publicidad y eficacia (art. 78)

Todos los reglamentos se deben publicar en el *Boletín Oficial de las Illes Balears* (en adelante BOIB) para su publicidad y entrada en vigor, y adicionalmente en el portal web de cada Consejo Insular, sin perjuicio de

⁶ El texto contiene lo que parece ser una errata en el artículo 74.3, la expresión “de urgencia”, que no tiene sentido alguno.

la posibilidad de utilizar de manera potestativa y complementaria otros medios de publicidad.

Se establece una regla específica de entrada en vigor para los reglamentos ejecutivos, que lo harán a los veinte días de su publicación oficial, debiendo entenderse por tal la del BOIB, que es el que tiene carácter de diario oficial. Ello es así salvo que expresamente se establezca otra fecha en el reglamento.

Para los restantes reglamentos el Proyecto de Ley no regula su entrada en vigor, remitiéndose a lo que se disponga en la legislación básica del Estado. Así, por ejemplo, en el caso de los reglamentos orgánicos podría entenderse de aplicación la conocida regla de la entrada en vigor a los quince días hábiles de la recepción del acuerdo de aprobación por la Administración estatal o autonómica a efectos de su impugnación, y que resulta de los artículos 70.2 y 65.2 de la LBRL.

2. LOS PROCEDIMIENTOS DE ELABORACIÓN

El Proyecto de Ley no regula un único procedimiento de elaboración de los reglamentos insulares, distinguiendo en atención al tipo de reglamento de que se trate, y centrándose en todo caso en el de los reglamentos ejecutivos, que constituye la novedad, en tanto constituye ejercicio de una potestad reglamentaria externa atribuida por el Estatuto de Autonomía.

En todo caso, todos los trámites del procedimiento de elaboración deben quedar documentados en un único expediente, que tendrá naturaleza electrónica (art. 79), en línea con la regla establecida en el artículo 70 de la Ley 39/2015 para los actos administrativos.

SECCIÓN 1ª. ACTUACIONES PREPARATORIAS

Bajo esta rúbrica se regula en realidad un único trámite o actuación, el de consulta previa, por lo que bien podría haber llevado esta sección directamente dicha denominación. Se trata de una traslación al ámbito insular del trámite ya conocido del artículo 133 de la Ley 39/2015.

La consulta se realiza con carácter previo al inicio del procedimiento, va dirigida a los destinatarios potenciales de la norma, y versa sobre las características generales de la propuesta de iniciativa normativa, sin necesidad aun de un borrador de texto normativo.

Se lleva a cabo por el consejero ejecutivo competente, a través del sitio web correspondiente, que entiendo será el Portal web del Consejo Insular, y con una duración adecuada a la naturaleza de la materia, en todo caso no menor de quince días.

Aunque, en principio, este trámite es para cualquier reglamento insular, las excepciones del artículo 80.2, supuestos en los que esta consulta no es preceptiva, reducen la consulta previa al procedimiento de elaboración de los reglamentos ejecutivos. Estas excepciones vienen a coincidir en gran medida con las del artículo 133.4 de la Ley 39/2015.

SECCIÓN 2ª. PROCEDIMIENTO DE ELABORACIÓN DE LOS REGLAMENTOS EJECUTIVOS (ARTS. 81-86)

1º) Iniciativa (art. 81)

La iniciativa se atribuye al consejero ejecutivo competente por razón de la materia, acompañada de los estudios, consultas y borradores que se estimen pertinentes.

2º) Aprobación inicial (art. 81)

El proyecto de reglamento ejecutivo debe ser adoptado por el consejo ejecutivo, correspondiendo al pleno la aprobación inicial del mismo. Este planteamiento recuerda al establecido en los sistemas parlamentarios para los proyectos de ley, que pasan del consejo de gobierno o de ministros al parlamento.

3º) Audiencia a los interesados e información pública a todos, consulta a otras Administraciones Públicas e informe del Consejo Económico y Social (art. 82)

No siempre procederán estos trámites. Así, se puede prescindir de los de audiencia e información pública en el caso de normas presupuestarias y organizativas, o cuando concurren razones graves de interés público que lo justifiquen. La consulta a otras Administraciones Públicas depende de la materia, y el informe del Consejo Económico y Social no siempre corresponde.

En todo caso, estos trámites se pueden impulsar de forma simultánea, lo que constituye un acierto en términos de celeridad y economía procedimental. El plazo para ello será el adecuado a la naturaleza de la disposición, mínimo de treinta días.

4º) Informes y otros dictámenes preceptivos (art. 83)

De tramitación también simultánea, el proyecto de reglamento se debe someter a los siguientes informes o dictámenes:

- a) Informe de evaluación de impacto de género.
- b) Informe justificativo de la concurrencia de razones imperiosas de interés general, así como del respeto de los principios de necesidad y proporcionalidad, cuando el reglamento establezca limitaciones para el acceso a actividades económicas y servicios, o medidas que restrinjan la libertad de establecimiento. Salvo que este ya conste en la

- memoria del análisis de impacto normativo regulada en el artículo 84.
- c) Informe del secretario general de la corporación cuando sea legalmente exigible o lo establezca así el reglamento orgánico.
 - d) Otros informes o dictámenes que exija la legislación sectorial.
 - e) Dictamen del Consejo Consultivo, sobre la última versión del proyecto, por lo que no es de impulso simultáneo, sino que se tramita al final, y en los casos en que su normativa así lo prevea. Siendo así que el artículo 18.8 de la Ley 5/2010, de 16 de junio, reguladora del Consejo Consultivo de las Illes Balears, lo exige siempre tratándose de reglamentos ejecutivos, como es el caso.

5º) Memoria del análisis de impacto normativo (art. 84)

Esta memoria tiene por objeto la mejora de la calidad regulatoria. La elabora la secretaría técnica competente a lo largo del procedimiento, siendo un documento dinámico al que se van incorporando los distintos contenidos enumerados en el artículo 84.

6º) Aprobación definitiva (art. 85)

La aprobación definitiva del texto del reglamento ejecutivo es competencia del pleno, que aprueba la última versión del Proyecto, que se acompaña de la memoria de análisis de impacto normativo y del Dictamen del Consejo Consultivo.

Tramitación de urgencia (art. 86)

La decide el pleno en la aprobación inicial del proyecto de reglamento, siempre que concurra alguno de los siguientes supuestos: o bien que el reglamento tenga que entrar en vigor en un plazo exigido por normativa europea, estatal o autonómica, o bien que circunstancias excepcionales o de interés público debidamente acreditadas así lo exijan.

La aplicación de la tramitación de urgencia en el procedimiento de elaboración de un reglamento ejecutivo tiene como consecuencia la reducción a la mitad de los plazos de tramitación.

SECCIÓN 3ª. PROCEDIMIENTO DE ELABORACIÓN DEL REGLAMENTO ORGÁNICO Y OTROS REGLAMENTOS

Reglamento orgánico (art. 87)

El Proyecto de Ley no regula el procedimiento de elaboración del reglamento orgánico, sino que hace una remisión a la aplicación del procedimiento determinado por la legislación básica de régimen local⁷.

⁷ En la que constituye la única mención expresa a la LBRL que se hace en este título del Proyecto de Ley.

El problema es que la LBRL realmente no establece un procedimiento de elaboración de los reglamentos orgánicos, si bien, suele entenderse que este es el mismo que el de las ordenanzas locales establecido en su artículo 49.

Otros reglamentos (art. 88)

Para el resto de reglamentos, el Proyecto de Ley se remite al procedimiento que pueda establecer el reglamento orgánico del correspondiente Consejo Insular, respetando la legislación básica del Estado, e incluyendo en todo caso los siguientes trámites (que vienen a coincidir en gran medida con los del artículo 49 LBRL y, más en concreto, con los del artículo 102 de la Ley 20/2006, de 15 de diciembre, municipal y de régimen local de las Illes Balears): aprobación inicial por el Pleno, audiencia e información pública por un plazo no inferior a 30 días, informes exigidos por la normativa sectorial en su caso, informe sobre alegaciones y aprobación definitiva por el pleno.

Tres son las cuestiones que aquí se suscitan. La primera es a qué reglamentos se está refiriendo, si con la mención expresa a «otros reglamentos» se refiere a la categoría del artículo 72.1.d, que, en realidad, ya hemos dicho que constituye un cajón de sastre, entre los que pueden incluirse los reglamentos organizativos distintos del orgánico. La segunda cuestión es si no deberían haberse extendido estas exigencias procedimentales también al reglamento orgánico, sin perjuicio de la remisión del artículo 87 a la LBRL, lo que es compatible con dicha solución, según pensamos. La tercera cuestión es si se entenderían incluidos aquí reglamentos aprobados por órganos distintos del pleno, como los Decretos de la Presidencia de naturaleza normativa, cuestión que debe responderse en sentido negativo, no solo porque la competencia para dictarlos resida en órganos distintos, sino porque dicha solución casaría mal con la naturaleza limitada y organizativa de dichos reglamentos.

SECCIÓN 4ª. TEXTOS CONSOLIDADOS (ART. 89)

Se regula aquí un procedimiento simplificado para consolidar un reglamento con sus sucesivas modificaciones.

El procedimiento lo inicia el consejero competente por razón de la materia, que debe justificar la necesidad de la consolidación.

Los únicos trámites que exige son los siguientes: a) Informe de la secretaría técnica competente sobre la adecuación del procedimiento seguido; b) Informe de evaluación de impacto de género, emitido en un plazo de diez días, y solo si las normas objeto de consolidación no hubieran sido ya objeto de este en origen; c) Aprobación por el pleno.

El Dictamen del Consejo Consultivo solo sería exigible cuando, tratándose de un reglamento ejecutivo, el texto consolidado incluyera «la armonización, la aclaración o la regularización de las disposiciones correspondientes».

Finalmente, se procederá a su publicación en el BOIB, incluyendo la denominación de «texto consolidado».

ANNEX I

EXPOSICIÓ DE MOTIUS DEL PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS*

I

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, fruit de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, exigeix que el marc jurídic dels consells insulars s'estableixi en una llei aprovada amb el vot favorable de dos terços dels diputats del Parlament, i fixa a aquest efecte les coordenades en què s'han de regular l'organització, el funcionament i l'exercici de les competències d'aquestes peces fonamentals de l'arquitectura institucional de la Comunitat Autònoma.

D'acord amb l'article 39 de l'Estatut, els consells insulars integren el sistema institucional autonòmic. Per això, l'article 61 els qualifica d'institucions de la Comunitat Autònoma que exerceixen el govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, com també de les illes adjacents, i afirma que gaudeixen d'autonomia en la gestió dels seus interessos d'acord amb la Constitució, l'Estatut i les lleis del Parlament.

En consonància amb l'article 141.4 del text constitucional, el legislador estatutari articula els vessants institucional i administratiu dels consells insulars, que es configuren alhora com a institucions pròpies de la Comunitat Autònoma i com a ens territorials de perfils singulars. En conseqüència, els consells són també entitats sotmeses a la legislació estatal bàsica en matèria d'organització i funcionament de les administracions públiques, d'acord amb l'article 149.1.18a de la Constitució, la qual cosa implica tenir ben present el caràcter representatiu que és consubstancial al govern i a l'administració de l'illa com a tipus d'ens públic.

* BOPIB núm. 122, de 8 d'octubre de 2021.

Una rellevància especial té, així mateix, l'article 84 de l'Estatut, que en l'apartat segon assumeix la fragmentació del poder executiu autonòmic perquè disposa que corresponen al Govern de la Comunitat Autònoma i als consells insulars la funció executiva, incloses la potestat reglamentària i la inspecció, i l'actuació de foment en els àmbits de competència que els són propis. Els ens insulars són cridats, per tant, a ser protagonistes, juntament amb el Govern de la Comunitat Autònoma, del desplegament normatiu i l'aplicació de les lleis aprovades pel Parlament de les Illes Balears, i disposen, a més a més, d'un marge d'actuació ampli per al desenvolupament i la implementació de polítiques pròpies, d'acord amb els articles 72 i 73 de la norma estatutària.

Inspirant-se en alguns dels plantejaments ja assumits en la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars, el legislador estatutari, en modelar aquests ens, ha abandonat definitivament el marc de referència de les diputacions provincials per optar per unes administracions de característiques específiques que estan dotades d'una àmplia autonomia per a la gestió dels interessos propis, que combinen trets propis dels àmbits autonòmic i local, que posseeixen una organització mixta —corporativa, i institucional i burocràtica— preparada per assumir una important càrrega de competències i que disposen de forts mecanismes de control intern de l'Administració insular.

Cal afegir a tot això que l'Estatut preveu, en l'article 68, l'establiment d'un règim específic per al Consell Insular de Formentera, atesa la seva singularitat de municipi i illa.

II

En el marc constitucional i estatutari exposat, aquesta Llei vol respondre a les necessitats de modernització dels consells insulars i a l'exigència creixent d'eficàcia i d'eficiència en la gestió pública, alhora que pretén contribuir a articular millor les relacions dels ens insulars amb les administracions autonòmica i municipal. La reforma empresa no és, per tant, una mera actualització del règim jurídic dels consells, sinó certament una nova ordenació amb la qual es volen aportar solucions als reptes de servei públic que planteja la ciutadania.

En consonància amb aquest plantejament, els preceptes de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, són aplicables als consells insulars amb caràcter supletori, quan escaigui.

La Llei té per objecte, d'acord amb el títol preliminar, establir el marc jurídic fonamental de l'organització, el funcionament i el règim jurídic dels consells insulars i de les entitats que en depenen. Es considera que tant el règim electoral com els aspectes relatius al finançament han de ser tractats en altres lleis.

D'acord amb l'article 2 de la Llei, els consells insulars són les institucions de govern de cada una de les illes i exerceixen el govern, l'administració i la representació d'aquestes, a més de ser institucions de la Comunitat Autònoma en la mesura en què participen de les potestats normativa i executiva d'aquesta. I són també entitats locals dotades de personalitat jurídica pròpia i d'autonomia per a la gestió dels seus interessos, per la qual cosa disposen de les potestats administratives pròpies de les administracions públiques territorials.

La dimensió corporativa dels ens insulars es posa de manifest especialment en el títol I de la Llei, que té per objecte l'estatut personal dels seus membres i en el qual destaquen, per la seva novetat, el tractament dels drets i deures dels membres dels consells insulars, que són tant els consellers elegits per formar part del ple com els consellers, electes o no, que integren el consell executiu. La Llei pretén que el règim d'incompatibilitats s'equipari al que s'aplica en l'àmbit de l'Administració autònoma.

III

Les grans decisions del legislador estatutari en matèria d'organització queden plasmades i es despleguen en el títol II de la Llei, en què s'estableix un esquema comú, però alhora flexible, per als consells de Mallorca, Menorca i Eivissa, que permetrà introduir adaptacions a les peculiaritats de cada illa. A aquest efecte, el reglament orgànic es configura com l'instrument fonamental per desplegar i completar les determinacions de la Llei quant al disseny dels òrgans representatius i de l'Administració insular que en depèn, i fa realitat així les aspiracions de major autonomia organitzativa expressades per les mateixes institucions insulars.

En el capítol I es recull la tipologia d'òrgans. Així, es distingeix entre òrgans de govern i òrgans d'administració. Formen part del primer grup el president, el vicepresident o els vicepresidents, el consell executiu i el ple. Els òrgans d'administració, ordenats jeràrquicament i integrats en els departaments corresponents, es divideixen entre òrgans superiors —consellers executius— i òrgans directius —secretaris tècnics, directors insulars i els que determini el reglament orgànic.

En el capítol II, que s'ocupa dels òrgans de govern, es preveu que el ple es configuri en termes similars als que recull la Llei de consells insulars de 2000. En conseqüència, deté les competències corresponents als àmbits decisoris fonamentals de la institució, com ara les potestats normativa i de planificació, les funcions pressupostària i tributària, el control sobre la

resta d'òrgans de govern i l'Administració insular, la creació d'ens públics i altres atribucions de rellevància similar. Paral·lelament, la Llei enforteix la posició del president i del consell executiu, que passen a assumir algunes de les competències de caràcter eminentment administratiu que fins ara raïen en el ple. Guia aquest plantejament la idea de dotar de més operativitat les administracions insulars sense minva de l'esfera de decisió democràtica que correspon al ple i a les seves comissions. Les atribucions del president reforcen especialment el seu vessant de cap del Govern insular i de l'aparell administratiu que en depèn, i són destacables les seves facultats normatives per al disseny dels departaments insulars. Per la seva banda, el consell executiu veu ampliades les seves responsabilitats en matèries com ara la direcció de l'aparell administratiu insular, la política de personal, la contractació pública, la gestió dels béns públics, l'expropiació forçosa o l'exercici d'accions judicials.

En aquest mateix capítol es posen els fonaments per al disseny de les administracions insulars en sintonia amb el marc normatiu que regeix l'Administració de la Comunitat Autònoma. Per això, es consolida el model institucional burocràtic, estructurat en departaments i jerarquitzat, que caracteritza aquestes administracions des de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre. En aquest sentit, la regulació dels òrgans superiors i directius ha de permetre ampliar les respectives esferes d'actuació, tal com exigeixen les responsabilitats creixents de les illes. A aquest efecte la Llei conté una regulació que s'inspira, en nombrosos aspectes, en l'organització i el règim de funcionament de l'aparell administratiu autonòmic.

Una de les novetats de la Llei en matèria organitzativa és el tractament específic, en el títol III, de les entitats integrants del sector públic instrumental que es pot implantar a cada illa: organismes autònoms, entitats públiques empresarials, societats públiques, fundacions del sector públic i consorcis. Per primera vegada s'estableixen regles legals de caràcter mínim per a la creació, l'organització, el funcionament i l'extinció d'aquestes entitats, a fi de cercar la racionalitat, l'eficàcia i l'eficiència d'aquestes estructures.

IV

El títol IV es dedica al bon govern i al Govern en funcions, a fi de completar el marc regulador dels consells insulars amb aspectes relatius a la governança, als principis de transparència i d'accés a la informació pública i als drets dels ciutadans. Són destacables en aquest punt el tractament dels aspectes relacionats amb l'ètica pública i la possibilitat de creació de comis-

sionats independents encarregats de vetlar per la protecció dels drets dels ciutadans en les seves relacions amb l'Administració insular. Així mateix, suposa una novetat la introducció de regles per a la transició entre mandats amb les quals es pretén traslladar a l'àmbit dels consells insulars els plantejaments normatius que ja es preveuen, per exemple, en les administracions estatal i autonòmica, tot cercant l'equilibri entre principis com ara els de neutralitat i d'eficàcia.

El títol V, intitulat «Funcionament i règim jurídic», conté un conjunt de preceptes amb què es pretén resoldre la qüestió del dret aplicable al funcionament i a l'actuació dels diversos òrgans dels consells insulars, estretament lligada al doble vessant institucional i administratiu d'aquests ens. Així mateix, s'ocupa dels mecanismes de control a disposició del ple. En el capítol I s'estableixen normes específiques de funcionament del ple, de les comissions del ple i del consell executiu. De manera congruent amb les exigències del principi representatiu, el ple i les seves comissions exerceixen les seves funcions d'acord amb la legislació estatal i autonòmica de règim local i amb el reglament orgànic, si bé amb algunes particularitats. Per la seva banda, el funcionament del consell executiu, com també el d'altres òrgans col·legiats, es regeixen en essència per la legislació estatal i autonòmica de règim jurídic.

L'acció de govern duita a terme pel president, el consell executiu i l'Administració insular queda sotmesa, en els termes del capítol II, als instruments de control que la Llei posa en mans del ple. Es tracta de mecanismes de clara inspiració parlamentària que, amb la nova regulació, poden incrementar la seva eficàcia per a l'exigència de responsabilitat als titulars dels òrgans superiors i directius. En el capítol III, que té per objecte el règim jurídic en sentit estricte, el més rellevant és la regla general segons la qual els consells insulars exerceixen les seves competències aplicant, en cada sector material de l'acció pública, la legislació estatal i autonòmica que correspongui. En conseqüència, les normes pròpies del règim local comú només han de ser aplicables a l'activitat dels consells insulars quan ho prescriu la legislació bàsica estatal o quan ho hagi decidit el legislador balear.

V

La potestat reglamentària dels consells insulars rep per primera vegada un tractament de conjunt en el títol VI de la Llei. En el capítol I es fixen regles generals, i es dediquen preceptes específics, entre altres qüestions, als titulars d'aquesta potestat, a la tipologia de normes reglamentàries, als

principis de bona regulació, a les relacions entre reglaments i als principis generals normatius a què fa referència l'article 58.3 de l'Estatut. Aquests principis es caracteritzen jurídicament en termes semblants als establerts en la jurisprudència constitucional per a les bases, o normes bàsiques, que l'Estat pot dictar en diverses matèries.

Especial transcendència té el capítol II, relatiu al procediment d'elaboració dels reglaments insulars, en què s'estableixen diferents règims en funció de si es tracta de reglaments executius, del reglament orgànic, d'ordenances fiscals o d'altres tipus de reglaments. Pel que fa als reglaments executius, és a dir, els que es dicten en desplegament i aplicació d'una norma amb rang de llei aprovada en relació amb un dels àmbits materials de competència pròpia dels consells insulars, la Llei detalla un conjunt de regles que s'inspira en les que ordenen l'exercici de la potestat reglamentària del Govern i l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Així, hi són objecte de tractament, entre altres qüestions, les actuacions preparatòries, els tràmits d'audiència i informació pública, els informes i dictàmens preceptius, la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu, la tramitació d'urgència i l'elaboració de texts reglamentaris consolidats. En aquest capítol es pretén garantir la participació adequada dels ciutadans i de les entitats socials, com també d'altres administracions afectades per la regulació en projecte, participació que es vol fer compatible amb la celeritat dels tràmits, atès que molts d'aquests es poden impulsar simultàniament. Així mateix, es regulen els supòsits per a la tramitació d'urgència. Es preveu que l'elaboració del reglament orgànic i d'altres reglaments diferents dels executius es regeixi per allò que disposa la legislació bàsica de règim local.

VI

La tipologia de les competències insulars i el règim jurídic per al seu exercici constitueixen l'objecte del títol VII de la Llei. El capítol I sistematitza algunes de les funcions més rellevants dels consells insulars com a institucions autonòmiques i per això s'ocupa de la iniciativa legislativa, la representació institucional, la Comissió General de Consells Insulars i la consulta institucional. Aquesta darrera es concep com una clàusula destinada a garantir la intervenció dels consells insulars en els procediments de la Comunitat Autònoma relatius a l'elaboració d'avantprojectes de llei, projectes de decret i instruments de planificació que els afectin, com també en la designació de membres d'alguns òrgans estatutaris.

En el capítol II s'estableix el règim general de les competències a partir de la distinció clàssica entre competències pròpies i delegades. La Llei manté la regla de l'atribució de competències mitjançant norma amb rang de llei, sigui estatal o autonòmica, com també el principi de simultaneïtat de l'atribució de competències als quatre consells insulars. El contingut dels decrets de traspàs de funcions i serveis i de les lleis atributives de competència s'equipara substancialment.

Mereix ser destacada la secció tercera d'aquest capítol, dedicada a les competències insulars en relació amb els municipis i altres entitats locals. En aquest àmbit, els consells insulars es configuren com a administracions de referència en les accions d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis. La Llei presta una atenció especial al procediment de dispensa de serveis i als plans insulars de cooperació, instruments idonis per canalitzar, mitjançant la priorització objectiva dels projectes, la cooperació econòmica en matèria d'obres i serveis de competència municipal. D'altra banda, amb la Llei es pretén consolidar les assemblees de batles com a vies de col·laboració en matèries d'interès supramunicipal.

Pel que fa a les competències delegades, constitueix una novetat la possibilitat d'instrumentar les delegacions als consells insulars mitjançant un decret aprovat en Consell de Govern, fórmula més àgil que ja regeix en la legislació estatal de règim local. Un altre dels punts que cal destacar és la dissolució de la Comissió Tècnica Insular, operació permesa per la disposició transitòria sisena de l'Estatut que, quan serà el moment, s'ha de materialitzar mitjançant un acord del Consell de Govern.

VII

El títol VIII, dedicat a les relacions interadministratives, introdueix en aquesta matèria una regulació més detallada en què es pretén fer compatible el principi d'autonomia i la salvaguarda dels interessos públics de caràcter suprainsular, com també enfortir l'aplicació dels principis de col·laboració i cooperació interadministratives. La Llei estableix una nova sistemàtica respecte dels instruments de col·laboració i cooperació, en la qual destaca el tractament que es fa de la Conferència de Presidents, dels convenis i dels consorcis. Les conferències sectorials es conceben simultàniament com a òrgans de coordinació i col·laboració. Així mateix, es delimita amb més precisió l'abast de la tècnica coordinadora i els seus instruments principals, tot respectant les exigències del principi d'autonomia. En aquest punt destaca el tractament de les

directrius de coordinació de caràcter normatiu, les quals tenen caràcter vinculant per als consells insulars.

Finalment, el títol IX té per objecte el règim especial per a l'illa de Formentera i, per tant, la concreció de les especialitats que presenta la institució de govern, representació i administració de la menor de les Pitiüses. La Llei, que respecta la doble condició d'illa i municipi ja instaurada el 2007, conté regles mínimes relatives a l'organització i el funcionament d'aquest consell insular que han de ser completades en el Reglament orgànic per donar resposta adequada a les particularitats de Formentera. S'estableixen, com a òrgans necessaris, el ple, el president i la junta de govern, òrgan dissenyat en consonància amb el principi representatiu i, per tant, allunyat d'alguns dels trets definidors del consell executiu propi de la resta d'ens insulars. Així mateix, s'estableix un model singular i flexible d'Administració insular i s'introdueixen disposicions addicionals específiques per als àmbits de la cooperació interadministrativa i del personal.

VIII

La nova regulació dels consells insulars posa de manifest un exercici de les competències legislatives del Parlament que s'inscriu adequadament, a banda dels articles 39 i 61 a 74 de l'Estatut d'autonomia, en l'article 30 d'aquest mateix text, en què s'atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en les matèries «Organització, règim i funcionament de les seves institucions pròpies» (núm. 1), «Procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia» (núm. 36) i «Organització local, respectant el que preveuen els articles 140, 141 i 149.1.18 de la Constitució» (núm. 45).

S'han volgut respectar així els límits derivats de la competència estatal per a la fixació de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. Igualment s'ha pres en consideració la doctrina del Tribunal Constitucional, expressada entre d'altres en la Sentència 132/2012, de 19 de juny, en la qual es va tenir en compte especialment la rellevància del fet insular en la conformació d'una administració pròpia per a les illes, en línia amb allò que disposen els articles 138.1 de la Constitució i 3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

La regulació d'aquesta Llei s'adequa als principis de bona regulació de l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears; al principi de necessitat i eficàcia, en relació amb l'adaptació del règim general dels consells insulars al que estableixen l'Estatut d'autonomia i la

legislació bàsica estatal; de proporcionalitat, atès que l'instrument normatiu en forma de llei és el que preveu l'Estatut d'autonomia, i el seu contingut normatiu és imprescindible i proporcionat a l'efecte de la regulació de l'organització territorial dels consells insulars; de seguretat jurídica, perquè s'insereix plenament i sense contradiccions en l'ordenament jurídic vigent; de transparència, perquè el projecte normatiu s'ha sotmès als tràmits d'audiència i informació pública, ha garantit la participació ciutadana durant la seva elaboració, i s'ha facilitat l'accés al projecte de manera senzilla i universal mitjançant el Portal de Transparència del Govern de les Illes Balears i la presentació de suggeriments de manera telemàtica. Així mateix, es va sol·licitar el dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb l'avantprojecte de llei. En relació amb el principi d'eficiència, qualitat i simplificació, no es creen noves càrregues administratives, i en relació amb la racionalització de la gestió dels recursos públics, la nova regulació no suposa crear una nova organització.

ANNEX II

QUADRE COMPARATIU DEL PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS I DE LA LLEI 8/2000

ELABORAT PER MIGUEL AGUILÓ LLOBERA I CARLOS GONZÁLEZ AMATE,
DE L'INSTITUT D'ESTUDIS AUTONÒMICS

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
TÍTOL PRELIMINAR	
Article 1. Objecte de la Llei 1. Aquesta Llei té per objecte establir el marc jurídic fonamental de l'organització, el funcionament i el règim jurídic dels consells insulars i de les entitats que en depenen, d'acord amb la Constitució, l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears i la legislació bàsica de l'Estat en matèria de règim jurídic de les administracions públiques.	Article 1. Objecte de la llei Aquesta llei té per objecte regular els consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica estatal sobre règim jurídic de les administracions públiques.
2. El règim electoral i el finançament dels consells insulars es regulen per la seva legislació específic.	TÍTOL V FINANÇAMENT DELS CONSELLS INSULARS Article 52. Principis generals 1. Fins que el finançament dels consells insulars quedi cobert definitivament amb la participació d'aquests en el finançament de la comunitat autònoma previst a l'article 69 de l'Estatut d'Autonomia, la comunitat autònoma garantirà provisionalment, per llei, els recursos suficients perquè els consells aconsegueixin un exercici adequat de les competències que els hagin estat atribuïdes per qualsevol títol. 2. El finançament provisional que haurà d'assegurar-se serà igual al cost efectiu dels serveis corresponents, atenent tant als costos directes com als indirectes, així com a les despeses d'inversió que corresponguin. Els fons destinats a aquest finançament hauran de posar-se a disposició dels consells en un termini oportú, d'acord amb la legislació aplicable, i tindrà caràcter incondicionat. Article 53. Fons de Compensació Interinsular Els consells insulars rebran les transferències corresponents del Fons de Compensació Interinsular d'acord amb allò que disposi una llei del Parlament.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. Les singularitats del règim jurídic i de l'organització del Consell Insular de Formentera, que integra l'Ajuntament de Formentera d'acord amb l'Estatut d'autonomia, són les que estableix aquesta Llei.	
Article 2. Naturalesa dels consells insulars 1. Els consells insulars són les institucions de govern de cada una de les illes i exerceixen el govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, com també de les illes menors adjacents. 2. Els consells insulars són també institucions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i, com a tals, participen en les potestats normativa i executiva d'aquesta, en els termes prevists en l'Estatut d'autonomia i en aquesta Llei. 3. Les illes, com a entitats locals dotades de personalitat jurídica pròpia i d'autonomia per a la gestió dels seus interessos, disposen de les potestats administratives pròpies de les administracions públiques territorials. Així mateix, poden plantejar conflictes en defensa de la seva autonomia en els termes de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.	Article 2. Funcions bàsiques del consells insulars El govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i de les illes que hi són adjacents correspondran als consells insulars, els quals gaudiran d'autonomia per a la gestió dels seus interessos. Article 4. Naturalesa jurídica 1. Els consells insulars són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears i, al mateix temps, administracions locals. 2. En la seva condició d'ens públics, els consells insulars gaudeixen de les potestats pròpies de les administracions públiques territorials.
TÍTOL I ELS MEMBRES DELS CONSELLS INSULARS	
Capítol I. Adquisició i pèrdua de la condició de membre	
Article 3. Composició 1. Integren els consells insulars els consellers elegits per cadascuna de les illes de Mallorca, Menorca i Eivissa, en els termes que assenyalen l'Estatut d'autonomia i la legislació electoral dels consells insulars. El Consell Insular de Formentera està integrat pels candidats electes en les eleccions municipals que tenen lloc en aquesta illa, que passen a ser automàticament consellers d'aquest Consell. 2. Els membres del consell executiu no electes tenen també la consideració de membres del consell insular respectiu, però no formen part del ple.	Article 3. Composició Cada consell insular estarà integrat pels diputats elegits per al Parlament a les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, en els termes assenyalats en els articles 37 i 38 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 4. Elecció i mandat dels consellers 1. El nombre de consellers electes, el procediment per elegir-los i els supòsits d'inelegibilitat i incompatibilitat són els que determina la legislació electoral dels consells insulars. 2. La durada del mandat dels consellers electes és de quatre anys a partir de la data de la seva elecció i finalitza el dia anterior a la data en què tinguin lloc les eleccions següents. 3. Un cop finalitzat el seu mandat, els consellers cessants continuen en les seves funcions fins a la presa de possessió dels seus successors.	
Article 5. Pèrdua de la condició de conseller Els consellers electes perden la seva condició per les causes següents: a) Per finalització del mandat. b) Per decisió judicial ferma que n'anul·li l'elecció o la proclamació o que en declari la incapacitació. c) Per renúncia, que s'ha de fer efectiva per escrit davant el ple del consell insular. d) Pel cessament o la renúncia derivats de l'existència d'una causa d'inelegibilitat o d'incompatibilitat, en les condicions establertes en la legislació electoral. e) Per pèrdua de la nacionalitat espanyola, en els casos en què es prevegi legalment, sens perjudici del règim electoral aplicable al Consell Insular de Formentera.	
Capítol II. Drets i deures dels membres dels consells insulars	
Article 6. Disposició general Els membres del consell insular, una vegada que han pres possessió del seu càrrec i fins a l'acabament del mandat, gaudeixen dels drets, els honors i les distincions propis del càrrec i estan obligats a complir els deures que els són inherents. Així mateix, poden gaudir de les prerrogatives que la legislació i el reglament orgànic estableixen.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 7. Assistència a les sessions 1. Els membres del consell insular tenen el dret i el deure d'assistir, amb veu i vot, a les sessions del ple i de la resta d'òrgans col·legiats dels quals formen part, tret de causes justificades que ho impedeixin. El mateix és aplicable als consellers executius respecte dels òrgans de què formen part. 2. El reglament orgànic regula el dret dels consellers a intervenir en els debats, individualment o a través del portaveu del grup polític al qual s'adscriuen.	
Article 8. Retribucions i indemnitzacions 1. Els membres del consell insular tenen dret a percebre, amb càrrec al pressupost insular, les retribucions i les indemnitzacions que corresponguin amb els límits que estableix la legislació estatal bàsica. 2. Els acords plenaris referents a retribucions dels càrrecs en dedicació exclusiva i parcial, al règim de dedicació d'aquests darrers, i a les indemnitzacions i assistències s'han de publicar en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> i en el portal web del consell insular. Igualment s'hi han de publicar les resolucions del president del consell insular que estableixen la dedicació exclusiva o parcial dels membres de la corporació i les que els atorguen la compatibilitat per a l'exercici d'una altra activitat.	
Article 9. Accés a la informació 1. Per a l'exercici adequat de les seves funcions, els consellers electes tenen dret a accedir als antecedents, les dades i les informacions que estiguin en poder dels serveis administratius, en els termes prevists en la legislació bàsica de règim local, en aquesta Llei i en el reglament orgànic, el qual ha de concretar les formes d'accés a la informació i el règim d'expedició de còpies de la documentació sol·licitada.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Han de resoldre les sol·licituds d'accés a la informació el president del consell insular o l'òrgan que determini el reglament orgànic, dins el termini màxim de cinc dies, i s'han d'entendre estimades si, dins aquest termini, no es dicta una resolució denegatòria. No és necessària l'autorització per a l'accés a la informació en els casos en què ho preveu la legislació de règim local. 3. Les sol·licituds regulades en aquest article es poden denegar motivadament quan l'accés pugui lesionar els drets constitucionals dels ciutadans, pugui ser limitat d'acord amb les lleis, derivi d'una petició notòriament abusiva o tenguin per objecte matèries afectades pel secret oficial. A aquest efecte, l'òrgan que ha de resoldre ha de tenir en compte els principis i les regles vigents en la legislació sobre transparència. 4. Els membres del consell insular tenen el deure de guardar confidencialitat respecte de la informació obtinguda conformement al que exigeix el seu deure de reserva.	
Article 10. Incompatibilitats 1. Els consellers electes estan sotmesos al règim d'incompatibilitats establert en l'article 64.3 de l'Estatut d'autonomia, en la legislació electoral i en la legislació bàsica de l'Estat. 2. Els consellers electes amb règim de dedicació exclusiva estan sotmesos, a més del que preveu l'apartat anterior, a les incompatibilitats previstes per als alts càrrecs de l'Administració de la Comunitat Autònoma. 3. Els membres del consell insular no poden invocar ni fer ús de la seva condició en l'exercici de cap activitat mercantil, industrial o professional relacionada amb el consell insular al qual pertanyin, ni col·laborar en l'exercici per terceres persones d'aquestes activitats.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. Els membres del consell insular han d'informar el consell insular de qual-sevol fet que pugui constituir una causa d'incompatibilitat. Si es produeix una causa d'incompatibilitat i el ple la declara, la persona afectada ha d'optar, en el termini dels deu dies següents a aquell en què es rebí la notificació de la declaració d'incompatibilitat, entre la renúncia a la condició de conseller o l'abandonament de la situació que dona origen a la incompatibilitat. 5. Si una vegada transcorregut el termini assenyalat en l'apartat anterior no ha exercit l'opció, s'ha d'entendre que la persona afectada renuncia a la seva condició de conseller, i el ple ha de declarar la vacant corresponent a l'efecte de proveir-la de conformitat amb la legislació electoral. 6. El règim d'incompatibilitats dels membres del consell executiu és el que determina l'article 27 d'aquesta Llei.	
Article 11. Declaracions d'activitats i béns 1. Els membres del consell insular han de formular una declaració sobre les causes d'incompatibilitat i sobre qualsevol activitat que els proporcioní o els pugi proporcionar ingressos econòmics, en els termes prevists legalment. També han de formular una declaració relativa als seus béns i a la participació en societats de tot tipus que indiqui si aquestes estan participades per altres societats; així mateix, han d'aportar informació relativa a la liquidació dels impostos sobre la renda de les persones físiques, de patrimoni i, si escau, de societats. 2. Les declaracions a què fa referència l'apartat anterior, efectuades d'acord amb els models aprovats pel ple, s'han de formular abans de la presa de sessió, en cas de cessament i al final del mandat, o quan es modifiquin les circumstàncies de fet.	Article 13. Els departaments 5. Als consellers executius, als directors insulars i als secretaris tècnics, se'ls aplicarà el règim d'incompatibilitats que estableix la Llei 2/1996, de 19 de novembre, d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. Les declaracions anuals de béns i activitats han de ser objecte de publicitat amb caràcter anual i, en tot cas, en el moment de la finalització del mandat, en els termes que fixa el reglament orgànic. 4. Les declaracions a què fa referència l'apartat 1 s'han d'inscriure en els registres corresponents del consell insular, en els termes que estableix el reglament orgànic i sens perjudici del que preveu l'apartat 6. 5. A l'efecte de complir el que disposa la Llei 16/2016, de 9 de desembre, de creació de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears, els consells insulars han de facilitar a aquesta institució la informació relativa als consellers insulars que hagi de constar en el Registre de declaracions patrimonials i activitats regulat en la Llei esmentada. 6. L'Oficina esmentada en l'apartat anterior i els consells insulars poden subscriure convenis l'objecte dels quals sigui que una mateixa declaració patrimonial o d'activitats presentada en un dels registres a què fa referència aquest article quedi també inscrita en l'altre.	
Capítol III. Grups polítics	
Article 12. Constitució Els consellers electes, a l'efecte de la seva actuació corporativa, es constitueixen en grups polítics, en la forma i amb els drets i les obligacions que estableix el reglament orgànic.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
TÍTOL II ORGANITZACIÓ DELS CONSELLS INSULARS		
Capítol I. Disposicions generals		
Article 13. Regles generals 1. Els consells insulars, mitjançant els reglaments orgànics respectius i altres normes que els despleguin o completin, estableixen la seva organització d'acord amb l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears i aquesta Llei, en el marc del que disposa la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques. 2. Els consells insulars s'estructuren en òrgans de govern i òrgans d'administració.		Article 6. Potestat d'autoorganització 1. Els consells insulars establiran la seva organització d'acord amb aquesta llei, en el marc del que es disposa a la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques. 2. Cada consell, a través del seu reglament orgànic, pot crear òrgans complementaris als que es preveuen en el marc legal a què es refereix l'apartat anterior i desconcentrar-hi les competències atribuïdes als òrgans de govern i administració diferents del Ple.
3. Cada consell insular, d'acord amb el seu reglament orgànic, pot crear altres òrgans complementaris, regular-ne l'estructura i el funcionament, i desconcentrar-hi les competències atribuïdes als òrgans de govern i als òrgans superiors d'administració, excepte al ple, amb els límits prevists legalment. 4. Les particularitats de l'organització del Consell Insular de Formentera són les que preveu el títol IX d'aquesta Llei.		
Article 14. Tipologia d'òrgans 1. Són òrgans de govern dels consells insulars el ple, el president, el consell executiu i, si escau, el vicepresident o vicepresidents.		Article 7. Òrgans de govern 1. A tots els consells insulars ha d'haver-hi un president, un o més vicepresidents, el Ple, la Comissió de Govern i el Consell Executiu, llevat que el Reglament orgànic no disposi la constitució d'aquest darrer òrgan.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Són òrgans d'administració, ordenats jeràrquicament, els òrgans superiors i els òrgans directius, com també qualsevol altre establert per llei o per reglament orgànic. Les persones titulars dels òrgans superiors i directius tenen la condició d'alts càrrecs de l'Administració insular. 3. Són òrgans superiors els consellers executius. 4. Són òrgans directius: a) Els secretaris tècnics. b) Els directors insulars. c) Els que determini el reglament orgànic amb aquest caràcter. 5. El secretari general, l'interventor general i el tresorer del consell insular poden tenir també la consideració d'òrgans directius si ho estableix el reglament orgànic.	Article 7. Òrgans de govern 3. La Comissió de Govern, quan no hi hagi Consell Executiu, és composta pel president i per un nombre de consellers no superior al terç del nombre legal d'aquests, lliurement nomenats i separats pel president, el qual haurà de donar-ne compte al Ple. Quan hi hagi Consell Executiu, la composició de la Comissió de Govern serà representativa de la del Ple, i el president nomenarà els representats que designi cada grup polític per formar-hi part. Article 10. La Comissió de Govern 1. Corresponen a la Comissió de Govern: a) L'assistència al president en l'exercici de les seves funcions. b) Les atribucions que el president o el Ple li deleguin. c) Les atribucions que, en règim de desconcentració, li assigni el Reglament orgànic.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	2. Quan la seva composició hagi de ser representativa de la del Ple d'acord amb aquesta llei, la Comissió de Govern tindrà, endemés, les atribucions següents: a) La resolució dels recursos d'alçada interposats contra actes del Consell Executiu. b) L'estudi, l'informe i la proposta en els assumptes que hagin de ser sotmesos al Ple, llevat dels casos en què el Reglament orgànic prevegi una altra cosa. 3. Quan no existeixi Consell Executiu, la Comissió de Govern exercirà amb caràcter general les competències transferides o delegades per la comunitat autònoma, llevat que el Ple acordi una altra cosa al respecte i sense perjudici de les atribucions que aquesta llei assigna al Ple i al president.
Capítol II. Òrgans de govern	
<i>Secció 1a. El ple del consell insular</i>	
Article 15. Naturalesa i composició 1. El ple està integrat per tots els consellers electes i, com a òrgan màxim de representació política dels ciutadans de l'illa, assumeix el govern superior de la institució, com també el control i la fiscalització de l'Administració del consell insular. 2. Correspon al president del consell insular convocar i presidir el ple, llevat dels supòsits que preveuen aquesta Llei i la legislació electoral. 3. La secretaria del ple correspon al secretari general del consell insular.	
Article 16. Sessió constitutiva 1. El ple del consell insular es constitueix en sessió pública en el període comprès entre els dies vint-i-u i quaranta-cinc des de la data de les eleccions.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Correspon al president en funcions convocar la sessió constitutiva, després d'haver-ho consultat amb els membres electes que encapçalin cada una de les llistes electorals que hagin obtingut representació. 3. En la sessió constitutiva s'ha de formar una mesa d'edat, integrada pels membres electes de major i menor edat, com també pel secretari general del consell insular. La mesa ha de comprovar les credencials presentades i les acreditacions de la personalitat dels electes, d'acord amb els certificats que hagi tramès la Junta Electoral de les Illes Balears. 4. La mesa d'edat ha de declarar constituïda la nova corporació si hi concorren la majoria absoluta dels consellers electes. En cas contrari, el president en funcions ha de convocar una nova sessió, que ha tenir lloc dos dies després, en la qual el ple s'entén vàlidament constituït sigui quin sigui el nombre de membres electes presents. 5. Els consellers han de prendre possessió davant la mesa d'edat mitjançant jurament o promesa. 6. En la sessió constitutiva es procedeix a l'elecció del president d'acord amb l'article 20.	
Article 17. Atribucions 1. Corresponen al ple les atribucions següents: a) Elegir el president del consell insular. b) Exercir el control i la fiscalització dels òrgans de govern i d'administració del consell insular. c) Adoptar la moció de censura al president. d) Atorgar la confiança plantejada pel president. e) Exercir la iniciativa legislativa d'acord amb l'Estatut d'autonomia. f) Aprovar i modificar el pressupost i el compte general de l'exercici corresponent, i aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdits sempre que no hi hagi dotació pressupostària o operacions especials de crèdit.	Article 8. El Ple del consell insular 1. Corresponen al Ple les atribucions següents: a) Elegir el president del consell insular. b) Exercir el control i la fiscalització dels òrgans de govern, a través de debats, preguntes i mocions sobre la seva actuació i altres que s'estableixin. c) Votar sobre la moció de censura al president i sobre la qüestió de confiança que aquest planteji. d) Exercir la iniciativa legislativa davant el Parlament de les Illes Balears. e) Aprovar la memòria a què es refereix l'article 36.b d'aquesta llei.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
g) Aprovar el reglament orgànic, que ha d'incloure els criteris fonamentals d'estructuració de l'Administració del consell insular, i exercir la potestat reglamentària en la resta de casos previstos en aquesta Llei. h) Aprovar el pla estratègic i les bases reguladores de les subvencions. i) Aprovar el disseny de la bandera de l'illa, el seu dia de celebració, l'himne i altres símbols distintius. j) Aprovar el pla insular de cooperació. k) Aprovar els instruments de planificació general i sectorial, inclosos els d'ordenació territorial i urbanística. l) Determinar els recursos de caràcter tributari i altres prestacions patrimonials públiques. m) Establir preus públics. n) Aprovar les transferències i les delegacions de competències, com també els encàrrecs de gestió, a altres administracions públiques. o) Acceptar les transferències i les delegacions de competències, com també els encàrrecs de gestió a favor del consell insular. p) Plantejar conflictes de competències a altres administracions públiques i autoritzar l'exercici d'accions judicials en matèries de la competència del ple. q) Autoritzar la participació del consell insular en fundacions i en consorcis o altres entitats associatives. r) Crear, modificar i suprimir els serveis públics de competència del consell insular, determinar-ne les formes de gestió i aprovar la prestació de serveis públics i d'activitats econòmiques en règim de monopoli d'acord amb la legislació sobre la competència. s) Crear, modificar i suprimir organismes autònoms, entitats públiques empresarials, fundacions i societats mercantils per a la gestió de serveis de competència insular. t) Alterar la qualificació jurídica dels béns de domini públic i autoritzar la cessió gratuïta de béns immobles a altres entitats públiques o privades.	f) Designar els representants del consell en la Comissió Tècnica Interinsular. g) Acceptar i rebutjar les competències transferides o delegades per la comunitat autònoma, o renunciar-hi. h) Aprovar el Reglament orgànic del consell, que inclourà els criteris mínims d'estructuració de l'administració executiva insular. i) Aprovar les ordenances i els reglaments insulars, inclouent-hi els que corresponguin a les competències atribuïdes per la comunitat autònoma, en el cas que aquestes comportin la potestat reglamentària externa. j) Aprovar el Pla insular de cooperació a les obres i serveis municipals, així com aprovar definitivament els altres plans d'àmbit insular quan la llei d'atribució de la competència corresponent no disposi una altra cosa. k) Aprovar l'exercici de la iniciativa econòmica, la insularització d'activitats en règim de monopoli i la forma de gestió del servei corresponent, així com la creació d'ens públics de caràcter institucional i de societats mercantils. l) Aprovar i modificar els pressuposts de l'entitat, determinar els recursos propis de caràcter tributari, autoritzar les despeses en l'àmbit de la seva competència, així com aprovar-ne provisionalment els comptes. m) Concertar operacions de crèdit amb els límits prevists a la legislació sobre endeutament dels ens locals. n) Aprovar els contractes i atorgar concessions de tot tipus en els mateixos supòsits de l'article 33.2.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
u) Aprovar els plecs de clàusules administratives generals dels contractes. v) Aprovar les declaracions de béns d'interès cultural. w) Fixar les retribucions dels membres del ple, del president, dels membres del consell executiu i dels òrgans directius. x) Aprovar la plantilla de personal, fixar la quantia anual de les retribucions complementàries dels funcionaris i aprovar anualment la massa salarial del personal laboral del sector públic insular. y) Declarar la compatibilitat o incompatibilitat del president, dels membres del ple i dels consellers executius no electes. z) Autoritzar i disposar despeses en l'àmbit de la seva competència. aa) Aprovar operacions financeres o de crèdit, i concedir quitaments o esperes, si l'import excedeix del 10 % dels recursos ordinaris del pressupost, així com operacions de crèdit previstes excepcionalment per finançar operacions corrents conformement al que preveu la legislació d'hisendes locals, a excepció de les operacions de tresoreria. bb) Aprovar els projectes d'obra i de serveis quan sigui competent per a la contractació o concessió i quan encara no estiguin prevists en els pressuposts. cc) Aprovar la creació i la supressió de municipis, com també l'alteració de termes municipals. dd) Exercir altres atribucions que li assignin expressament aquesta o altres lleis o el reglament orgànic.	o) Aprovar la transferència de competències, serveis i activitats a organitzacions en les quals participi el consell insular, així com la delegació de competències o l'encomanda de gestió d'activitats materials, tècniques i de serveis a altres administracions públiques. p) Aprovar-ne la plantilla de personal, la relació de llocs de feina i la fixació de la quantia de les retribucions complementàries fixes i periòdiques dels empleats públics. q) Alterar la qualificació jurídica dels béns de domini públic. Adquirir béns o drets, o fer-ne l'alienació, en els mateixos supòsits de l'article 33.2.n de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local. r) Plantear conflictes de competències a altres administracions públiques. s) Exercitar accions judicials i administratives i la defensa de l'entitat en matèries de competència plenària. t) Acordar la revisió d'ofici dels seus actes i disposicions nuls i declarar la lesivitat de qualsevol acte del consell. u) Exercir aquelles altres atribucions que la legislació li assigni. v) Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els actes del Consell Executiu, llevat dels casos en què la resolució correspongui a la Comissió de Govern.
2. Es requereix el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres del ple per a l'adopció dels acords referits a les lletres c), e), i), n), o), q), r), aa), bb) i cc); per a l'aprovació i la modificació del reglament orgànic, i per a l'aprovació de la prestació de serveis públics i d'activitats econòmiques en règim de monopoli. La resta d'acords s'adopten per majoria simple.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. El ple pot delegar en favor del president, del consell executiu o de les comissions regulades en l'article 18 les atribucions assenyalades en les lletres h), m), p), u), v), x), y), z), bb) i dd). Les atribucions indicades en les lletres x) i y) només es poden delegar en les comissions esmentades.	Article 8. El Ple del consell insular 2. El Ple pot delegar l'exercici de les seves atribucions en el president i en la Comissió de Govern, llevat de les assenyalades a les lletres a), b), c), d), f), g), h), i), j), l), p), i r) del número 1 d'aquest article. (Apartat declarat inconstitucional per la STC 132/2012, de 19 de juny)
4. En el reglament orgànic es pot decidir desconcentrar les atribucions del ple en les comissions esmentades en l'article 18 d'aquesta Llei, amb les mateixes limitacions establertes per a la delegació de competències.	Article 8. El Ple del consell insular 3. El Reglament orgànic podrà disposar també la desconcentració de les atribucions del Ple en la Comissió de Govern quan aquesta tenguí una composició representativa de la d'aquell, amb les mateixes limitacions establertes per a la delegació en el número anterior.
Article 18. Comissions del ple 1. El ple funciona també en comissions, permanents o especials, d'acord amb el que preveu el reglament orgànic. 2. S'integren en les comissions els membres que designin els grups polítics en proporció al nombre de consellers insulars que els representin en el ple. 3. Corresponen a les comissions les funcions següents: a) L'estudi, informe o la consulta dels assumptes que hagin de ser sotmesos a la decisió del ple. b) El seguiment de la gestió del president, del consell executiu i dels seus membres, sens perjudici del control que correspon al ple. c) L'exercici de les competències delegades pel ple d'acord amb aquesta Llei i les que li assigni el reglament orgànic. d) En el cas de la comissió especial de comptes, les que preveu la legislació d'hisendes locals.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 19. Junta de portaveus 1. Com a òrgan auxiliar del ple s'ha de constituir la junta de portaveus, que integren el president del consell o el membre electe en qui delegui i els portaveus dels grups polítics constituïts. 2. La constitució, el funcionament i les atribucions de la junta de portaveus es regeixen pel que disposa el reglament orgànic.	
<i>Secció 2a. El president del consell insular</i>	
Article 20. Caràcter i elecció 1. El president assumeix la representació institucional del consell insular, dirigeix l'acció de govern i respon de la seva gestió davant el ple.	Article 9. El president del consell insular 1. El president del consell insular n'assumeix la representació màxima. Dirigeix i coordina el seu govern i l'administració.
2. L'elecció del president del consell insular ha de seguir les regles següents: a) Poden ser candidats tots els consellers electes que hagin estat cap de llista electoral o els que els substituïxin legalment en la candidatura. b) La mesa d'edat ha de proposar al ple el candidat que presenti més signatures de consellers en suport a la seva candidatura i, en cas d'empat, el que pertanyi a la llista electoral més votada. c) El candidat proposat ha de presentar al ple el seu programa polític i, amb debat previ, n'ha de sol·licitar la confiança. d) Si el ple atorga la confiança política al candidat per majoria absoluta dels seus membres, el candidat és proclamat president. Si no obté majoria absoluta, la mateixa proposta s'ha de sotmetre a nova votació i la confiança és atorgada per majoria simple. e) Si en les votacions esmentades el ple no atorga la seva confiança, s'han de tramitar propostes successives en la forma prevista en els apartats anteriors.	Article 7. Òrgans de govern 2. El president és elegit pel Ple d'entre els seus membres, d'acord amb la legislació electoral.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
f) En el cas que hagin transcorregut quaranta-vuit hores a partir de la primera votació per a la investidura i cap candidat no hagi obtingut la confiança del ple, ha de ser proclamat president qui encapçali la llista electoral que hagi obtingut el major nombre de vots. g) Qui resulti proclamat president ha de prendre possessió davant el ple mitjançant jurament o promesa. Si no es troba present, serà requerit per prendre possessió en el termini de quaranta-vuit hores, també davant el ple, amb l'advertiment que, en el supòsit de no fer-ho sense causa justificada, es considerarà que renuncia al càrrec. En aquest cas, la vacant s'ha de cobrir en la forma establerta en aquest article.	
Article 21. Atribucions 1. Correspon al president: a) Impulsar l'acció de govern. b) Dirigir i coordinar l'actuació del consell executiu. c) Convocar les sessions del ple i del consell executiu, presidir-les i dirimir els empats amb el seu vot de qualitat. d) Nomenar i separar lliurement els membres del consell executiu. e) Establir les directrius generals de l'acció de govern i donar les instruccions pertinents als membres del consell executiu per tal de mantenir la unitat de direcció política i administrativa. f) Vetllar pel compliment de les disposicions i els acords del ple i del consell executiu. g) Dictar els decrets de creació i extinció dels departaments insulars en el marc del reglament orgànic, d'acord amb l'article 30 d'aquesta Llei. h) Ordenar la publicació de les disposicions generals en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>. i) Plantear davant el ple la qüestió de confiança. j) Proposar debats generals al ple del consell.	Article 9. El president del consell insular 2. Correspon al president: a) Dirigir el govern i l'administració insulars. b) Convocar les sessions del Ple, de la Comissió de Govern i del Consell Executiu, presidir-les i dirimir els empats amb el seu vot de qualitat. c) Establir les directrius generals de l'acció de govern i donar les instruccions pertinents als membres del Consell Executiu perquè en mantenguin la unitat de direcció política i administrativa. d) Dirigir, inspeccionar i impulsar els serveis i les obres, la titularitat dels quals correspongui al consell insular. e) Vetllar pel compliment de les disposicions i els acords del Ple, de la Comissió de Govern i del Consell Executiu. f) Dictar decrets que suposin la creació o l'extinció de departaments del Consell Executiu, en el marc del Reglament orgànic, i fixar les atribucions dels diferents òrgans de cada departament.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
k) Exercir les atribucions d'òrgan de contractació previstes en el reglament orgànic i signar els convenis i els contractes que es formalitzin en l'àmbit de les competències del ple o del consell executiu. l) Sol·licitar el dictamen del Consell Consultiu. m) Autoritzar l'exercici de les accions judicials i administratives quan no correspongui al ple o al consell executiu, o en casos d'urgència. n) Resoldre els conflictes d'atribucions que es puguin plantejar entre els consellers executius. o) Ordenar l'execució directa d'obres, la prestació de serveis o la realització de subministraments en cas de catàstrofes, d'infortunis públics o supòsits de greu risc, i donar-ne compte al ple en la primera sessió que tenguin lloc. p) Desenvolupar la gestió econòmica, autoritzar despeses i dur a terme qualsevol altre acte de gestió pressupostària en l'àmbit de la seva competència i d'acord amb el pressupost; aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdits quan no correspongui al ple, i aprovar la liquidació del pressupost amb l'informe de la Intervenció. q) Exercir la direcció superior del personal al servei de l'Administració insular i nomenar el personal eventual. r) Exercir qualsevol altra atribució que li correspongui de conformitat amb les lleis o el reglament orgànic.	g) Nomenar i separar el vicepresident o vicepresidents, els membres de la Comissió de Govern, els membres del Consell Executiu, els directors insulars i els secretaris tècnics, així com resoldre sobre la seva suplència. h) Ordenar la publicació de les normes i dels acords del Ple en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>, quan sigui preceptiu. i) Plantejar davant el Ple la qüestió de confiança. j) Proposar debats generals al Ple del consell. k) Aprovar l'oferta d'ocupació pública, d'acord amb el pressupost; aprovar les bases de les proves per a la selecció de personal i per a la provisió de llocs de feina; distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques. l) Exercir la direcció superior de tot el personal i acordar-ne el nomenament; resoldre sobre les seves situacions administratives o laborals; adoptar les sancions del personal, incloent-hi la separació del servei o l'acomiadament del personal laboral. m) Desenvolupar la gestió econòmica d'acord amb el pressupost aprovat; concertar les operacions de crèdit i autoritzar les despeses quan això no sigui competència del Ple; ordenar els pagaments. n) Contractar i atorgar concessions en els supòsits que això no sigui competència del Ple. o) Aprovar els projectes d'obres i serveis en els casos en què tenguin atribuïda la competència per contractar-los o aprovar-ne la concessió. p) Adquirir béns o drets, o alienar-los, en els mateixos supòsits de l'article 34.1.m de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	q) Signar els convenis i els acords de cooperació. r) Sol·licitar el dictamen del Consell Consultiu en els supòsits prevists a la legislació vigent. s) Exercir accions i recursos en via jurisdiccional o administrativa en matèries de la seva competència i, en casos d'urgència, en matèries de la competència del Ple, i donar-ne compte al Ple a la primera sessió que dugui a terme perquè en faci la ratificació. t) Acordar la revisió d'ofici dels seus actes nuls i proposar al Ple la declaració de lesivitat dels actes dictats pel mateix president o pels òrgans inferiors. u) Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els actes dels consellers executius, dels secretaris tècnics i dels directors insulars. v) Sancionar les infraccions administratives, sempre que això no correspongui a altres òrgans, segons la legislació aplicable i les ordenances insulars. w) Exercir totes aquelles facultats i atribucions que li corresponguin de conformat amb la legislació vigent. x) Exercir aquelles altres atribucions que la legislació assigni al consell insular i que no estiguin expressament conferides a altres òrgans.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. El president pot delegar l'exercici de les seves atribucions en el vicepresident, en el consell executiu o en els seus membres. No obstant això, no poden ser objecte de delegació les atribucions que assenyalen les lletres a), b), c), d), e), g), i), i j) de l'apartat anterior.	Article 9. El president del consell insular 3. El president pot delegar l'exercici de les seves atribucions en el vicepresident o vicepresidents, en la Comissió de Govern o els seus membres, i en el Consell Executiu o els seus membres. No obstant això, no poden ser objecte de delegació les atribucions assenyalades a les lletres a), b), c), g), s) i t) del número anterior, com tampoc les de concertar operacions de crèdit, la direcció superior del personal, la separació del servei dels funcionaris i l'acomodament del personal laboral.
3. En el reglament orgànic es pot decidir desconcentrar les atribucions del president en el consell executiu o en els seus membres, amb les mateixes limitacions establertes per a la delegació de competències.	Article 9. El president del consell insular 4. El Reglament orgànic podrà desconcentrar competències del president, a proposta prèvia d'aquest, en els òrgans prevists en el número anterior, amb les mateixes limitacions que s'hi estableixen per a la delegació.
4. El president pot assumir la titularitat d'un departament en els termes de l'article 30 d'aquesta Llei.	
Article 22. Cessament 1. El president cessa per les causes següents: a) L'acabament del mandat d'acord amb la legislació electoral. b) L'aprovació de la moció de censura. c) La denegació de la qüestió de confiança. d) La renúncia comunicada per escrit al ple. e) La incapacitat física o psíquica permanent que l'impossibiliti per exercir el càrrec. f) La sentència ferma dels tribunals que l'inhabilitin per exercir el càrrec. g) La pèrdua de la condició de membre del consell insular. h) La declaració d'incompatibilitat adoptada pel ple.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. En les causes previstes en les lletres a) i c) de l'apartat 1 d'aquest article, el president ha de continuar en l'exercici del càrrec fins que el successor hagi pres possessió. 3. La incapacitat a què fa referència la lletra e) de l'apartat 1 ha de ser apreciada motivadament pel consell executiu, per acord com a mínim de les tres cinquenes parts dels seus membres, i proposada al ple, el qual, en cas que l'estimi, l'ha de declarar per majoria absoluta dels seus membres. 4. En el supòsit que prosperi una moció de censura, el president cessa en el moment de l'adopció de l'acord. El conseller que resulti proclamat per a la presidència ha de prendre possessió en la forma establerta en l'article 20 d'aquesta Llei.	
Article 23. Vacant del càrrec 1. En cas de vacant, el consell insular és presidit, interinament, pel vicepresident determinat en l'ordre de prelatió establert. 2. Una vegada produïda la vacant, en el termini de cinc dies el president interí ha de convocar el ple per elegir un nou president d'acord amb el procediment establert en l'article 20.2 d'aquesta Llei.	
<i>Secció 3a. El vicepresident</i>	
Article 24. Nomenament i cessament 1. El vicepresident substitueix el president en els casos prevists en aquesta Llei i exerceix les funcions que el president li encomani o li delegui. 2. Si ho preveu el reglament orgànic, en cada consell insular hi pot haver dos o més vicepresidents, que han d'actuar d'acord amb l'ordre de prelatió establert pel president en el decret de nomenament. 3. El vicepresident o vicepresidents són nomenats i separats lliurement pel president entre els membres del consell executiu que reuneixen la condició de consellers electes. Els decrets de nomenament i cessament s'han de publicar en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	Article 11. El vicepresident o vicepresidents Els vicepresidents substitueixen el president, seguint l'ordre que els atribueixi el nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia. Exerceixen, endemés, les funcions que els assigni el Reglament orgànic o els delegui el president. Article 7. Òrgans de govern 4. El vicepresident o vicepresidents són lliurement designats pel president d'entre els membres de la Comissió de Govern.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. La condició de vicepresident es perd, a més de pel cessament, per renúncia expressa comunicada per escrit i per pèrdua de la condició de membre del consell insular.	
Article 25. Atribucions 1. A més de les atribucions pròpies o delegades, correspon al vicepresident substituir en les seves funcions el president en els casos d'absència, malaltia o una altra circumstància temporal que li impedeixi l'exercici de les seves funcions. 2. Així mateix, el vicepresident ha de substituir el president quan, durant la celebració d'una sessió del ple, aquest s'hagi d'abstenir d'intervenir per un possible conflicte d'interessos en relació amb algun punt de l'ordre del dia. 3. En els supòsits de substitució del president prevists en l'apartat 1, el vicepresident no pot modificar els decrets de la presidència a què fa referència l'article 21.1.g d'aquesta Llei, ni pot revocar les delegacions que aquell hagi atorgat.	Article 11. El vicepresident o vicepresidents Els vicepresidents substitueixen el president, seguint l'ordre que els atribueixi el nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia. Exerciten, endemés, les funcions que els assigni el Reglament orgànic o els delegui el president.
<i>Secció 4a. El consell executiu</i>	
Article 26. Naturalesa i composició 1. El consell executiu és l'òrgan de govern que, al capdavant de l'Administració insular, exerceix la funció executiva general en relació amb les competències del consell insular, sens perjudici de les atribucions conferides a altres òrgans.	
2. El consell executiu està integrat pel president, el vicepresident o vicepresidents i els consellers executius, que poden tenir la condició d'electes o no.	Article 7. Òrgans de govern 5. El Consell Executiu serà integrat pel president, pel vicepresident que designi el president i, com a mínim, per tres consellers executius. Els consellers executius són lliurement designats i separats pel president.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. El consell executiu respon políticament davant el ple de la seva gestió de forma solidària, sens perjudici de la responsabilitat directa de cadascun dels seus membres.	Article 13. Els departaments 1. Els membres del Consell Executiu dirigeixen, sota la superior direcció del president, els sectors de l'activitat administrativa corresponents al departament que encapçalen. Aquests consellers executius exerciten a aquest efecte les atribucions que els assignen els reglaments organitzatius esmentats al número 4 d'aquest article, responen de la seva gestió davant del president i també davant del Ple, quan aquest els ho requereixi.
4. El president assigna la secretaria del consell executiu a un dels seus membres o al secretari general del consell insular.	Article 15. Regles específiques de funcionament 2. El règim de funcionament del Consell Executiu, així com el dels òrgans col·legiats que es puguin crear per a l'exercici de les competències transferides o delegades per la comunitat autònoma, serà el que es disposa en aquesta llei, en la legislació estatal reguladora del procediment administratiu comú, en el Reglament orgànic i en els decrets del president a què es refereix l'article 9.2.f d'aquesta llei.
Article 27. Incompatibilitats dels membres 1. Els membres del consell executiu exerceixen el seu càrrec en règim de dedicació exclusiva i estan subjectes al règim d'incompatibilitats aplicable als consellers electes amb règim de dedicació exclusiva i als alts càrrecs de l'Administració de la Comunitat Autònoma. 2. En els termes prevists en la legislació d'incompatibilitats, els membres del consell executiu no poden exercir altres funcions que les que derivin del seu càrrec, ni cap activitat professional o mercantil, excepte la mera administració del seu patrimoni personal o familiar.	Article 13. Els departaments 5. Als consellers executius, als directors insulars i als secretaris tècnics, se'ls aplicarà el règim d'incompatibilitats que estableix la Llei 2/1996, de 19 de novembre, d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 28. Atribucions 1. Corresponen al consell executiu les atribucions següents: a) Dirigir i coordinar l'Administració insular d'acord amb les directrius del president. b) Aprovar els plans i els programes d'actuació dels departaments insulars en els diversos sectors de l'acció pública, sempre que no correspongui a altres òrgans. c) Aprovar els projectes de normes i plans insulars, abans de sotmetre'ls al ple. d) Aprovar el projecte de pressuposts. e) Aprovar la relació de llocs de treball, les modificacions de la plantilla de personal que no suposin ampliació pressupostària i les retribucions del personal d'acord amb el pressupost aprovat; aprovar l'oferta d'ocupació pública, les bases de les convocatòries de selecció i proveïment de llocs de treball; exercir la potestat disciplinària, acordar la separació del servei dels funcionaris i l'acomodament del personal laboral; aprovar el nombre i el règim del personal eventual, i qualsevol altra actuació en matèria de personal que no estigui expressament atribuïda a un altre òrgan. f) Desenvolupar la gestió econòmica i autoritzar despeses, i dur a terme qualsevol altre acte de gestió pressupostària en l'àmbit de la seva competència i d'acord amb el pressupost. g) Aprovar els convenis i els acords de col·laboració i cooperació amb altres administracions públiques, quan no correspongui expressament a altres òrgans. h) Exercir les competències d'òrgan de contractació en tot tipus de contractes en els mateixos casos que la legislació de contractes del sector públic preveu per a la Junta de Govern Local en els municipis de gran població, sens perjudici de les atribucions que el reglament orgànic faci en favor del president o dels consellers executius quan es tracti de contractes d'un valor inferior a 250.000 € i sempre que no tinguin una durada superior a quatre anys.	Article 12. El Consell Executiu Corresponen al Consell Executiu, sota la direcció del president, i sense perjudici de les atribucions conferides a altres òrgans de govern: a) La funció executiva en relació amb les competències del consell insular i, en especial, de les transferides o delegades per la comunitat autònoma. b) La resta d'atribucions que li siguin assignades en el Reglament orgànic, així com les delegades o objecte d'encomanda per altres òrgans.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
i) Atorgar les concessions sobre béns, com també adquirir i alienar béns i drets patrimonials en els mateixos casos que la legislació de contractes del sector públic preveu per a la Junta de Govern Local en els municipis de gran població. j) Aprovar les declaracions de béns catalogats. k) Nomenar i separar les persones titulars dels òrgans directius. l) Autoritzar la compatibilitat dels titulars dels òrgans directius i dels empleats públics del consell insular. m) Aprovar les convocatòries d'ajudes i subvencions. n) Autoritzar l'exercici de les accions judicials i administratives en matèries de la seva competència, excepte en casos d'urgència. o) Declarar la necessitat d'ocupació dels béns en els procediments d'expropiació forçosa. p) Reconèixer les obligacions derivades de la responsabilitat patrimonial en els casos prevists en el reglament orgànic. q) Exercir les facultats de caràcter executiu que la legislació administrativa general o sectorial encomana al Govern de la Comunitat Autònoma en les matèries en què els consell insular hagi assumit les competències corresponents, llevat que una llei o el reglament orgànic disposi una altra cosa. r) Exercir les atribucions de caràcter executiu que la legislació de l'Estat o de la Comunitat Autònoma assignin al consell insular sense atribuir-les expressament a altres òrgans, llevat que el reglament orgànic disposi una altra cosa. s) Exercir qualsevol altra atribució que li sigui assignada en les lleis o en el reglament orgànic. 2. El consell executiu pot delegar en el president i en els altres membres del consell executiu les atribucions assenyalades en les lletres e), f), g), i), j), m), r) i s), com també les competències de la lletra h) amb els mateixos límits establerts en el reglament orgànic per als supòsits de desconcentració.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Capítol III. Òrgans d'administració		
<i>Secció 1a. Òrgans superiors</i>		
Article 29. Consellers executius 1. Els consellers executius són els òrgans jeràrquicament superiors en els departaments de l'Administració insular dels quals són titulars. Els consellers executius són nomenats lliurement pel president del consell insular i inicien el seu mandat en el moment de la presa de possessió.		Article 13. Els departaments 1. Els membres del Consell Executiu dirigeixen, sota la superior direcció del president, els sectors de l'activitat administrativa corresponents al departament que encapçalen. Aquests consellers executius exerciten a aquest efecte les atribucions que els assignen els reglaments organitzatius esmentats al número 4 d'aquest article, responen de la seva gestió davant del president i també davant del Ple, quan aquest els ho requereixi.
2. Per ser conseller executiu es requereix tenir la nacionalitat espanyola, ser major d'edat i gaudir dels drets de sufragi actiu i passiu, així com no estar inhabilitat per exercir càrrec o ocupació pública per sentència judicial ferma. 3. Els decrets de nomenament s'han de publicar en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> .		
Article 30. Departaments insulars 1. L'administració de cada consell insular s'organitza en departaments per a l'exercici de competències que corresponen als diferents sectors funcionals homogenis de l'activitat administrativa de la institució. 2. Per decret de la presidència es determina el nombre, la denominació, l'estructura bàsica, l'àmbit funcional dels departaments insulars i, quan escaigui, l'abast de les atribucions dels òrgans que en formen part.		Article 13. Els departaments 1. Els membres del Consell Executiu dirigeixen, sota la superior direcció del president, els sectors de l'activitat administrativa corresponents al departament que encapçalen. Aquests consellers executius exerciten a aquest efecte les atribucions que els assignen els reglaments organitzatius esmentats al número 4 d'aquest article, responen de la seva gestió davant del president i també davant del Ple, quan aquest els ho requereixi.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 31. Cessament 1. Els consellers executius cessen per alguna de les causes següents: a) Cessament del president. b) Decisió lliure del president. c) Renúncia comunicada per escrit i acceptada pel president. d) Incompatibilitat declarada i publicada. e) Incapacitat o inhabilitació en l'exercici del càrrec, declarada per sentència judicial ferma. 2. Els consellers que cessen per la causa expressada en la lletra a) de l'apartat anterior continuen en funcions fins a l'elecció d'un nou president i la pressa de possessió en el càrrec dels seus successors. 3. El cessament produeix efectes des de la publicació del decret del president en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	4. El Reglament orgànic del consell determinarà els criteris mínims d'organització dels departaments. Aquests criteris seran desenvolupats pel decret del president a què es refereix l'article 9.2.f d'aquesta llei, el qual establirà amb precisió les atribucions dels diversos òrgans de cada departament, inclosos, si s'escau, les de caràcter resolutori pel que fa als consellers executius, als directors insulars i als secretaris tècnics.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 32. Atribucions 1. Els consellers executius exerceixen les funcions de representació i planificació, i direcció i coordinació immediates dels departaments que encapçalen, sota la superior direcció del president i d'acord amb les directrius del consell executiu. Exerceixen les atribucions establertes en aquesta Llei i en el reglament orgànic de cada consell i responen de la seva gestió davant del president i també davant el ple, quan aquest els ho requereixi. 2. Com a titulars dels seus departaments, els consellers executius tenen les atribucions següents: a) Desenvolupar l'acció de govern en les àrees de la seva responsabilitat, impulsar, dirigir i inspeccionar els serveis del seu departament, així com de les entitats instrumentals que hi estiguin adscrites. b) Vetlar pel compliment de les disposicions, els acords i les resolucions dels òrgans superiors del consell que afectin el seu departament. c) Establir els objectius del departament i formular programes d'actuació. Impulsar l'elaboració de l'avantprojecte de pressuposts del departament i l'estudi de necessitats en matèria de personal. d) Proposar el nomenament i el cessament dels alts càrrecs dependents del seu departament. e) Preparar i presentar perquè els aprovi l'òrgan competent els projectes de reglaments, plans i altres disposicions relatives a matèries pròpies del seu departament. f) Formular, quan escaigui, les propostes relatives als acords o a les resolucions que hagin d'adoptar els òrgans competents en matèries pròpies del seu departament. g) Establir l'organització interna del departament i dirigir el personal que hi estigui adscrit, de conformitat amb el contingut de les plantilles orgàniques i la relació de llocs de treball aprovats pel consell. Així mateix, li correspon qualsevol altra funció en relació amb el personal del seu departament que no estigui assignada a altres òrgans del consell insular.	Article 13. Els departaments 1. Els membres del Consell Executiu dirigeixen, sota la superior direcció del president, els sectors de l'activitat administrativa corresponents al departament que encapçalen. Aquests consellers executius exerciten a aquest efecte les atribucions que els assignen els reglaments organitzatius esmentats al número 4 d'aquest article, responen de la seva gestió davant del president i també davant del Ple, quan aquest els ho requereixi.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
h) Dirimir els conflictes entre els òrgans del seu departament i suscitar conflictes d'atribucions amb altres departaments. i) Aprovar i signar, en nom del consell, els convenis amb altres entitats relatius a assumptes del seu departament en els supòsits en què la quantia del conveni sigui igual o inferior a 250.000 €. j) Exercir les atribucions d'òrgan de contractació d'acord amb l'article 28. k) Resoldre les convocatòries d'ajudes i subvencions i donar-ne compte al consell executiu en la primera sessió que tenguí lloc. l) Autoritzar despeses i dur a terme qualsevol altre acte de gestió pressupostària en l'àmbit de la seva competència i d'acord amb el pressupost. m) Concedir autoritzacions i llicències i adoptar decisions relatives a l'exercici d'activitats econòmiques, sempre que no sigui competència d'altres òrgans. n) Respondre, quan no correspongui a un altre òrgan del consell, les peticions promogudes pels ciutadans. o) Exercir la potestat sancionadora en els casos que preveu el reglament orgànic. p) En general, i d'acord amb el reglament orgànic, exercir, en les matèries atribuïdes al seu departament, les competències que la legislació sectorial assigna als consellers del Govern de la Comunitat Autònoma, sens perjudici de les competències atribuïdes a altres òrgans del consell. q) Qualsevol altra atribució que els sigui conferida per alguna disposició legal o reglamentària.	
3. Els consellers executius poden delegar en els directors insulars i els secretaris tècnics la representació del departament, com també les atribucions previstes en les lletres g), i), j), k), l), m) i n), o), p) i q) de l'apartat anterior, sempre que una llei o el reglament orgànic no disposin el contrari.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
<i>Secció 2a. Òrgans directius</i> Article 33. Disposicions generals 1. Els òrgans directius s'integren en l'estructura dels departaments d'acord amb el que disposa el decret de la presidència corresponent. 2. Els titulars dels òrgans directius són nomenats i separats lliurement pel consell executiu, d'acord amb els criteris que estableix l'article 36 i a proposta del titular del departament corresponent.		Article 13. Els departaments 2. Els departaments a què fa referència el número anterior poden estructurar-se internament en direccions insulars i tenir una secretaria tècnica, si així ho estableixen els reglaments d'organització del consell insular. D'aquests òrgans dependrà la resta d'òrgans i unitats del departament. Els directors insulars i els secretaris tècnics seran lliurement designats pel president del consell atenent a criteris de competència i experiència professionals.
3. Quan es produeixi el nomenament dels nous membres del consell executiu, els titulars dels òrgans directius han de continuar en el càrrec fins que no se'n disposi expressament el cessament.		
4. Els titulars dels òrgans de direcció exerceixen el seu càrrec en règim de dedicació exclusiva i estan sotmesos als mateixos règims d'incompatibilitats i de transparència establerts per als consellers executius.		Article 13. Els departaments 5. Als consellers executius, als directors insulars i als secretaris tècnics, se'ls aplicarà el règim d'incompatibilitats que estableix la Llei 2/1996, de 19 de novembre, d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
		Article 14. Règim especial 1. Quan no hi hagi Consell Executiu, el Reglament orgànic podrà preveure la creació de direccions insulars i secretaries tècniques, amb facultats resolutòries, si s'escau, dependents directament de la presidència del consell o dels consellers membres de la Comissió de Govern.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 34. Secretaris tècnics 1. Els secretaris tècnics són els òrgans directius per a la gestió dels serveis comuns d'un o més departaments.	2. Per decret del president es desenvoluparan els criteris establert en el Reglament orgànic i es determinaran amb precisió les atribucions de les direccions generals i de les secretaries tècniques. 3. Els titulars d'aquests òrgans seran lliurement designats pel president del consell atenent a criteris de competència i experiència professionals. 4. Als directors insulars i als secretaris tècnics se'ls aplicará allò que disposen els números 3 i 5 de l'article anterior.
Article 34. Secretaris tècnics 1. Els secretaris tècnics són els òrgans directius per a la gestió dels serveis comuns d'un o més departaments.	Article 13. Els departaments 3. Les direccions insulars són els òrgans directius per a la gestió, sota la autoritat del conseller respectiu, d'àrees funcionalment homogènies. Les secretaries tècniques són els òrgans directius per a la gestió, sota la autoritat del conseller respectiu, dels serveis comuns del departament de què es tracti.
2. Correspon als secretaris tècnics: a) Dur a terme la gestió dels serveis comuns i del personal del seu departament. b) Elaborar els programes de necessitats i la proposta dels avantprojectes de pressuposts, plantilles i relació de llocs de treball del seu departament. c) Donar assistència tècnica i administrativa al conseller executiu. d) Proposar reformes encaminades a perfeccionar el funcionament dels diversos serveis del departament i, especialment, promoure estudis per tal de millorar l'organització, els mètodes de treball, els rendiments i la disminució dels seus costos. e) Proposar l'adopció de la normativa que afecti les matèries pròpies del departament. f) Tenir cura de l'execució del pressupost. g) Preparar i editar els texts de les publicacions tècniques i de les disposicions que afectin el seu departament, donar-los publicitat i proposar-ne la revisió.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
h) Dirigir i promoure l'elaboració d'estadístiques. i) Gestionar i fer inventari dels béns i mitjans materials adscrits al departament. j) Gestionar la contractació del departament d'acord amb el reglament orgànic i autoritzar i signar els contractes menors. k) Qualsevol altra atribució que els sigui conferida per una disposició legal o reglamentària o delegada per un òrgan superior. 3. Es pot crear, com a òrgan de suport tècnic del consell executiu, una comissió integrada pels secretaris tècnics dels diferents departaments. La presidència i el funcionament d'aquesta comissió han de ser determinats pel reglament orgànic.	
Article 35. Directors insulars 1. Els directors insulars són òrgans directius per a la gestió d'una o diverses àrees funcionalment homògenes.	Article 13. Els departaments 3. Les direccions insulars són els òrgans directius per a la gestió, sota la autoritat del conseller respectiu, d'àrees funcionalment homògenes. Les secretaries tècniques són els òrgans directius per a la gestió, sota la autoritat del conseller respectiu, dels serveis comuns del departament de què es tracti.
2. Correspon als directors insulars: a) Proposar i executar els programes d'actuació determinats pels òrgans superiors. b) Dirigir i coordinar els òrgans i les unitats que estiguin sota la seva dependència. c) Impulsar propostes de regulació o de planificació en les àrees de la seva competència. d) Proposar al conseller, quan escaigui, la resolució dels assumptes que afecten les àrees de la seva competència. e) Vetlar per la utilització racional i eficient dels mitjans materials al seu càrrec. f) Exercir les facultats que la legislació administrativa general o sectorial encomani als directors generals de l'Administració de la Comunitat Autònoma, en les matèries atribuïdes a la competència del consell insular, llevat que una llei o el reglament orgànic disposin una altra cosa.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
g) Qualsevol altra atribució que els sigui conferida per una disposició legal o reglamentària o que sigui delegada per un òrgan superior.	
Article 36. Nomenament dels titulars dels òrgans directius 1. El nomenament de les persones titulars dels òrgans directius s'ha d'efectuar lliurement, atenent criteris de formació, competència professional i experiència.	Article 13. Els departaments 2. Els departaments a què fa referència el número anterior poden estructurar-se internament en direccions insulars i tenir una secretaria tècnica, si així ho estableixen els reglaments d'organització del consell insular. D'aquests òrgans dependrà la resta d'òrgans i unitats del departament. Els directors insulars i els secretaris tècnics seran lliurement designats pel president del consell atenent a criteris de competència i experiència professionals.
2. Les persones titulars dels òrgans directius que tinguin assignades les funcions que legalment corresponen al personal funcionari d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional s'han de designar lliurement entre el personal que tenguí aquella condició, sens perjudici dels supòsits legals o reglamentaris en què es prevegi la designació amb caràcter accidental. Aquest personal depèn orgànicament de la presidència o del conseller executiu que es determina per decret de la presidència.	
Article 37. Règim retributiu Les retribucions de les persones titulars dels òrgans directius es fixen d'acord amb la normativa pressupostària i són públiques en els termes que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.	
<i>Secció 3a. Reglament orgànic</i>	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 38. Creació i regulació d'òrgans 1. Correspon al reglament orgànic: a) Concretar les atribucions i el règim de funcionament dels òrgans previstos en aquesta Llei.	Article 11. El vicepresident o vicepresidents Els vicepresidents substitueixen el president, seguint l'ordre que els atribueixi el nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia. Exerciten, endemés, les funcions que els assigni el Reglament orgànic o els delegui el president. Article 12. El Consell Executiu b) La resta d'atribucions que li siguin assignades en el Reglament orgànic, així com les delegades o objecte d'encomanda per altres òrgans. Article 15. Regles específiques de funcionament 2. El règim de funcionament del Consell Executiu, així com el dels òrgans col·legiats que es puguin crear per a l'exercici de les competències transferides o delegades per la comunitat autònoma, serà el que es disposa en aquesta llei, en la legislació estatal reguladora del procediment administratiu comú, en el Reglament orgànic i en els decrets del president a què es refereix l'article 9.2.f d'aquesta llei.
b) Desconcentrar les competències del ple en el president, en el consell executiu o en les comissions regulades en l'article 18, amb els límits previstos legalment.	Article 9. El president del consell insular 4. El Reglament orgànic podrà desconcentrar competències del president, a proposta prèvia d'aquest, en els òrgans previstos en el número anterior, amb les mateixes limitacions que s'hi estableixen per a la delegació.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
c) Establir els criteris fonamentals d'estructuració de l'Administració insular en departaments a què s'han de subordinar els decrets de la presidència esmentats en l'article 21 d'aquesta Llei. d) Crear i regular els òrgans específics per a l'exercici de les competències del consell insular i desconcentrar-hi les competències atribuïdes als òrgans de govern i als òrgans d'administració amb els límits prevists legalment.	Article 9. El president del consell insular 2. Correspon al president: f) Dictar decrets que suposin la creació o l'extinció de departaments del Consell Executiu, en el marc del Reglament orgànic, i fixar les atribucions dels diferents òrgans de cada departament.
e) Crear òrgans col·legiats als quals s'atribueixin funcions decisòries, de proposta, d'emissió d'informes preceptius o de seguiment i control d'altres òrgans de l'Administració insular, i desconcentrar-hi les competències atribuïdes als òrgans de govern i als òrgans d'administració amb els límits prevists legalment.	Article 6. Potestat d'autoorganització 2. Cada consell, a través del seu reglament orgànic, pot crear òrgans complementaris als que es preveuen en el marc legal a què es refereix l'apartat anterior i desconcentrar-hi les competències atribuïdes als òrgans de govern i administració diferents del Ple.
f) Determinar l'estructura dels serveis jurídics per a l'exercici de les funcions consultiva i de representació i defensa en judici. g) Qualsevol altre contingut previst exigint per aquesta Llei. 2. La creació d'òrgans col·legiats que realitzin exclusivament funcions diferents de les que preveu la lletra d) de l'apartat anterior es pot dur a terme també per acord del ple, per acord del consell executiu o per conveni. 3. Els consells insulars poden aprovar altres reglaments de caràcter organitzatiu destinats a desplegar o completar les previsions del reglament orgànic.	
<i>Secció 4a. Serveis jurídics</i>	
Article 39. Serveis jurídics 1. La representació i defensa en judici dels consells insulars correspon als lletrats integrants dels seus serveis jurídics. Això no obstant, aquestes funcions es poden encomanar a advocats col·legiats designats per a casos o àmbits d'actuació concrets, els quals han d'actuar d'acord amb les instruccions que dicti l'òrgan que tenguí atribuïda la direcció dels serveis jurídics insulars.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. La representació i defensa en judici de les entitats integrants del sector públic instrumental dels consells insulars correspon igualment als lletrats a què fa referència l'apartat anterior, llevat que el reglament orgànic disposi una altra cosa. 3. En els termes establerts en el reglament orgànic, l'assessorament jurídic als òrgans de l'Administració insular correspon als funcionaris amb habilitació nacional i als lletrats integrants dels serveis jurídics. 4. La direcció dels serveis jurídics ha de recaure en un funcionari públic que pertanyi a un cos o escala, de qualsevol administració pública, que tenguin atribuïdes funcions de representació i defensa en judici o d'assessorament jurídic.	
TÍTOL III SECTOR PÚBLIC INSTRUMENTAL INSULAR	
Article 40. Tipologia d'ens 1. Integren el sector públic instrumental dels consells insulars els ens que, sota la seva dependència o vinculació d'acord amb la legislació bàsica estatal, es troben en una de les categories següents: a) Organismes autònoms. b) Entitats públiques empresarials. c) Societats mercantils públiques. d) Fundacions del sector públic. e) Consorcis insulars. 2. Les entitats esmentades en les lletres a) i b) de l'apartat anterior són organismes públics de naturalesa institucional amb personalitat pública. 3. Les entitats esmentades en les lletres c) i d) de l'apartat 1 són organismes de titularitat pública i de naturalesa institucional amb personalitat privada. Són fundacions del sector públic les fundacions que presentin les mateixes característiques que les integrades en el sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. Els consorcis tenen la consideració d'ens de naturalesa corporativa amb base associativa i amb personalitat pública. 5. Els ens instrumentals s'han d'adscriure orgànicament a la presidència del consell insular o a un departament.	
Article 41. Principis d'actuació Les entitats que integren el sector públic instrumental dels consells insulars estan sotmeses als principis de legalitat, servei a l'interès general, eficàcia, eficiència, estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i transparència.	
Article 42. Òrgans directius Als efectes d'aquesta Llei, tenen també la consideració d'òrgans directius els titulars dels òrgans superiors unipersonals dels organismes autònoms, les entitats públiques empresarials i els consorcis que formen part del sector públic dels consells insulars.	
Article 43. Creació dels ens 1. La creació dels ens públics instrumentals correspon al ple, a proposta del consell executiu. Amb l'acord de creació s'ha d'aprovar un pla d'actuació inicial que ha d'incloure, almenys, els aspectes següents: a) Declaració de l'objecte o la finalitat de l'ens, amb referència expressa a les competències del consell insular, als objectius d'interès públic i a les línies d'actuació adequades per assolir-los. b) Memòria que acrediti la conveniència i l'oportunitat de la seva creació. c) Forma jurídicooorganitzativa proposada i justificació de l'opció escollida en relació amb altres alternatives. d) Òrgans de govern de l'ens. e) Pla estratègic, en què s'han de detallar els objectius concrets i les línies d'actuació. f) Previsions sobre els recursos humans necessaris, fixades d'acord amb l'informe del departament insular competent en matèria de personal. g) Avantprojecte del pressupost corresponent al primer exercici de funcionament.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. El pla d'actuació inicial ha d'incloure, com a annex, un estudi economicofinan- cer justificatiu de la suficiència de la dotació prevista per al començament de la seva activitat i dels compromisos futurs per garantir-ne la continuïtat durant un període, almenys i amb caràcter general, de cinc anys. L'estudi ha de fer refe- rència a les fonts de finançament de les despeses i inversions, com també a la incidència que tindrà sobre els pressuposts del consell insular. 3. El pla d'actuació inicial i l'estudi economicofinan- cer han de comptar amb l'in- forme favorable previ del departament insular competent en matèria d'hisenda i han de ser objecte d'un tràmit d'informació pública per un termini no inferior a trenta dies. 4. Amb caràcter general, les entitats públiques empresarials i les societats mer- cantils públiques han de procurar l'autofinançament, de manera que els ingres- sos que es generin per la realització de les activitats pròpies del seu objecte o finalitat siguin suficients per cobrir majoritàriament les despeses i inversions que tenguin previst fer.	Article 44. Estatuts 1. Les entitats públiques a què es refereix aquest títol es regeixen pels seus es- tatuts, que han de ser aprovats pel ple, amb l'informe previ dels serveis jurídics corresponents. 2. Els estatuts han de determinar, almenys, els punts següents: a) Denominació, seu i domicili de l'entitat. b) Finalitat institucional i competències que s'assignen a l'entitat. c) Departament d'adscripció. d) Potestats administratives que s'atribueixen, si es tracta d'organismes autò- noms, entitats públiques empresarials o consorcis. e) Funcions de direcció i control que s'atribueixen al consell insular. f) Denominació, composició, forma de designació dels seus membres, competèn- cies i règim de funcionament dels òrgans de govern i administració. g) Règim econòmic, pressupostari i comptable.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
h) Patrimoni que s'assigna a l'entitat per al compliment de la seva finalitat ins- titucional. i) Règim patrimonial i de contractació. j) Règim de personal. k) Règim d'impugnació dels actes. l) Causes d'extinció. 3. En l'elaboració i l'aprovació dels estatuts de les fundacions del sector públic s'ha de tenir en compte la legislació de fundacions. 4. En els estatuts de les societats mercantils públiques s'ha de preveure el com- pliment de la legislació de societats de capital.	
Article 45. Règim econòmic, pressupostari i comptable El patrimoni, l'elaboració i l'aprovació dels pressuposts, l'aprovació dels comp- tes anuals, el règim de tresoreria i la fiscalització de les entitats a què es refereix aquest títol es regeixen per la legislació d'hisendes locals, per la legislació de règim local, per la legislació de patrimoni, si escau, i pel reglament orgànic del consell insular.	
Article 46. Societats mixtes 1. Per a la prestació de serveis amb contingut econòmic que no impliquin l'exer- cici de funcions d'autoritat i que afectin els interessos dels consells insulars i d'altres administracions públiques, els consells insulars poden constituir amb altres administracions societats mercantils el capital de les quals pertanyi total- ment o majoritàriament a les entitats públiques prestadores del servei. 2. Els acords de constitució, de participació o d'adquisició de títols representa- tius de capital de les societats mixtes s'han d'adoptar d'acord amb la legislació reguladora dels patrimonis respectius.	Article 48. Societats mixtes 1. Per a la prestació de serveis amb contingut econòmic que no impliquin l'exercici d'autoritat i que afectin els interessos de dues o més administracions públiques, podran consti- tuir-se societats mercantils el capital de les quals pertanyi totalment o majoritàriament a les entitats afectades. 2. Els acords de constitució, de participació o d'adquisició de títols representatius de capital de les societats esmen- tades seran adoptats per les administracions interessades d'acord amb el que estableixin les normes reguladores dels respectius patrimonis.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
TÍTOL IV BON GOVERN		
Article 47. Bon govern 1. En cada consell insular s'han d'impulsar les estratègies i les accions de governança que afavoreixin la implicació de la ciutadania en la definició de les polítiques públiques a fi d'aconseguir respostes eficaces a les necessitats de la societat. Així mateix, s'han d'establir els mecanismes adequats de control, de transparència i de rendició de comptes. 2. En el reglament orgànic s'han de recollir els principis ètics i de bon govern que han de guiar l'actuació del consell insular, com també un codi de conducta per als alts càrrecs.		
Article 48. Govern en funcions 1. El president i la resta de membres del consell executiu cessant continuen en funcions fins a la constitució del nou govern insular, d'acord amb les previsions dels articles 22.2 i 31.2. 2. En el procés de transició, el president i la resta de membres del consell executiu cessant estan sotmesos al control del ple, es limiten a la gestió ordinària dels assumptes públics i actuen d'acord amb els principis de mínima intervenció, neutralitat política, lleialtat institucional, col·laboració i transparència. 3. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, durant el procés de transició s'ha de justificar degudament la concurrència de la urgència o de raons d'especial interès general per dur a terme alguna de les actuacions següents: a) Revocació de les delegacions acordades en favor d'altres òrgans. b) Modificació de l'organització de l'Administració insular. c) Aprovació de convenis i acords de col·laboració i cooperació amb altres administracions públiques. d) Aprovació de contractes i concessions per un valor superior a 100.000 € i adquisició i alienació de béns pel mateix import. e) Aprovació d'ofertes d'ocupació pública.		

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
f) Concessió de subvencions en els casos en què no hi hagi hagut concurrència. 4. Les limitacions establertes en aquest article són també aplicables als òrgans de direcció dels ens integrants del sector públic instrumental dels consells insulars.	
Article 49. Drets dels ciutadans 1. Els consells insulars emparen, mitjançant els instruments i els procediments adequats, els drets dels quals són titulars els ciutadans davant les administracions públiques. A aquest efecte, arbitren les mesures adequades perquè els ciutadans i els grups en què s'integren disposin de la informació institucional i administrativa adequada per a l'exercici dels seus drets, participin en l'organització de l'Administració insular, siguin degudament consultats en els procediments de planificació sectorial i d'elaboració normativa, i puguin assistir a les sessions del ple fent ús de les facultats que determini el reglament orgànic. 2. El reglament orgànic pot preveure la creació de comissionats insulars, encarregats de supervisar el funcionament de l'Administració insular per a la protecció dels drets dels ciutadans. Aquests òrgans actuen amb autonomia funcional i independència de criteri.	
Article 50. Transparència i administració electrònica 1. En el reglament orgànic s'han de preveure les regles i els instruments adequats per assolir un nivell òptim de transparència de la institució que faciliti l'accés de la ciutadania a la informació pública i afavoreixi el coneixement i el control de tota l'activitat del consell insular. 2. Així mateix, s'ha de preveure es mesures necessàries per a l'impuls, el desenvolupament i l'ordenació de l'administració electrònica.	
Article 51. Informació pública Els consells insulars han de facilitar la informació i la divulgació de la seva activitat més rellevant. A aquest efecte, els reglaments orgànics han de preveure almenys el règim de publicitat activa de la informació institucional i administrativa, organitzativa, de planificació, de rellevància jurídica, pressupostària i estadística.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS	
TÍTOL V FUNCIONAMENT I RÈGIM JURÍDIC			
Article 52. Marc normatiu 1. Els consells insulars, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, adequen el seu funcionament al que disposen aquest títol i el reglament orgànic respectiu. 2. Els reglaments orgànics despleguen i completen el règim jurídic que s'estableix en aquest títol.		Article 1. Objecte de la llei Aquesta llei té per objecte regular els consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica estatal sobre règim jurídic de les administracions públiques.	
Article 53. Règim lingüístic 1. El català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, ho és també dels consells insulars. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i general en l'Administració insular i en les entitats que en depenen. 2. L'ús del català i del castellà en tot tipus d'actuacions institucionals i administratives es regula en el reglament orgànic o en disposicions específiques, sempre respectant el dret d'opció lingüística dels ciutadans i d'acord amb el que disposen l'Estatut d'autonomia i les lleis de la Comunitat Autònoma. 3. Els consells insulars han d'adoptar mesures per a la normalització de la llengua catalana en l'àmbit de les seves competències i han de vetllar per la qualitat del llenguatge administratiu.			
Capítol I. Normes específiques de funcionament			
Article 54. Regles de funcionament del ple i de les comissions del ple El ple del consell insular i les comissions que emanen del ple exerceixen les seves funcions d'acord amb la legislació de règim local i el reglament orgànic, que ha d'assegurar la periodicitat i el caràcter públic de les sessions i la transparència dels acords. Això no obstant, aquesta normativa s'ha d'aplicar d'acord amb les particularitats següents:		Article 15. Regles específiques de funcionament 1. El Ple del consell insular actuarà en tot cas d'acord amb la legislació de règim local, amb les particularitats següents: a) Els consellers executius que no siguin membres electes del consell podran intervenir a les sessions del Ple, amb veu i sense vot, en assumptes estrictament relacionats amb el departament respectiu i a requeriment del president.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
a) Els consellers executius que no siguin membres electes del consell insular poden intervenir en les sessions del ple i les comissions, amb veu i sense vot, en assumptes estrictament relacionats amb el departament respectiu i a requeriment del president. b) Per a l'exercici de les funcions de control i fiscalització sobre el consell executiu són aplicables les previsions que estableix el capítol II d'aquest títol.	b) Per a l'exercici de les funcions de control i fiscalització sobre el Consell Executiu, hi seran aplicables les previsions establertes als articles següents.
Article 55. Regles de funcionament del consell executiu i d'altres òrgans col·legiats 1. El funcionament del consell executiu, d'acord amb la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques i el reglament orgànic, s'adequa a les regles següents: a) Les sessions són convocades pel president i a la convocatòria s'ha d'adjuntar l'ordre del dia. La documentació corresponent als assumptes que s'hi han de tractar ha d'estar prèviament a disposició dels membres de l'òrgan. b) Les sessions poden ser ordinàries o extraordinàries i aquestes darreres poden tenir o no caràcter urgent, quan no sigui possible convocar-les amb l'antelació establerta normativament. La urgència l'ha de ratificar la majoria dels membres del consell executiu que estiguin presents. c) La constitució del consell executiu és vàlida si hi assisteixen el president i el secretari, o les persones que els substitueixin, i la meitat, com a mínim, dels consellers executius. d) Els acords del consell executiu s'adopten per majoria simple dels membres presents. El president dirimeix amb el seu vot els empats. e) Només es poden adoptar acords sobre els assumptes que figurin en l'ordre del dia. No obstant això, per raons d'urgència, es poden adoptar acords sobre altres assumptes, sempre que la urgència sigui acordada per la majoria absoluta dels membres del consell executiu.	Article 15. Regles específiques de funcionament 2. El règim de funcionament del Consell Executiu, així com el dels òrgans col·legiats que es puguin crear per a l'exercici de les competències transferides o delegades per la comunitat autònoma, serà el que es disposa en aquesta llei, en la legislació estatal reguladora del procediment administratiu comú, en el Reglament orgànic i en els decrets del president a què es refereix l'article 9.2.f d'aquesta llei. <i>No obstant això, el càrrec de secretari del Consell Executiu serà ocupat pel conseller executiu que designi el president. El secretari del Consell Executiu estendrà acta dels acords i tindrà cura de l'expedició dels certificats corresponents.</i> (Paràgraf declarat inconstitucional i nul·l per la STC 132/2012, de 19 de juny)

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
f) Les sessions del consell executiu no són públiques, però ho han de ser, almenys, quan es debatin assumptes en què aquest òrgan exerceix competències per delegació del ple. No obstant això, s'hi poden convocar altres membres del consell insular, titulars d'òrgans directius, empleats públics o experts el parer dels quals es consideri necessari. 2. El funcionament dels altres òrgans col·legiats que no emanin del ple s'ha d'adequar a la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques i al reglament orgànic.	
Article 56. Regles comunes Les sessions del ple, del consell executiu i de la resta d'òrgans col·legiats de l'Administració insular es poden dur a terme de manera no presencial, d'acord amb les previsions del reglament orgànic.	
Capítol II. Regles sobre el control de l'acció de govern	
Article 57. Mitjans de control i fiscalització 1. El ple exerceix el control i la fiscalització de l'actuació del president i del consell executiu pels mitjans següents: a) Moció de censura. b) Qüestió de confiança. c) Debats sobre l'actuació dels òrgans de govern. d) Preguntes dels grups polítics al president o als consellers executius. e) Mocions i interpel·lacions. f) Comissions d'investigació. g) Compareixences. 2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el reglament orgànic pot: a) Establir altres mitjans complementaris de control i fiscalització. b) Completar la regulació prevista en aquest capítol. c) Disposar que els mitjans de control diferents dels previstos en l'article 58 puguin ser adoptats per comissions representatives del ple.	Article 16. Mitjans de control i fiscalització dels òrgans executius 1. El Ple del consell exercirà el control i la fiscalització de l'actuació del president, de la Comissió de Govern i del Consell Executiu pels mitjans següents: a) Aprovació de la moció de censura al president i denegació de la qüestió de confiança que aquest hi hagi plantejat. b) Debats sobre l'actuació dels òrgans esmentats. c) Preguntes al president o als membres de la Comissió de Govern o del Consell Executiu. d) Mocions, en els termes establerts en el Reglament orgànic. 2. El Ple de cada consell podrà desenvolupar en el seu reglament orgànic l'exercici dels mitjans de control i fiscalització al·ludits al número anterior i respectarà en qualsevol cas el que es disposa en els articles següents. També podrà establir altres mitjans de control i fiscalització.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 58. Moció de censura i qüestió de confiança La moció de censura al president i la qüestió de confiança que aquest plantegi al ple s'han de regir pel que disposa la legislació electoral general, amb la particularitat que el president pot plantejar la qüestió de confiança sobre el seu programa en conjunt, sobre una declaració de política general o sobre l'aprovació de qualsevol assumpte de transcendència especial.	Article 16. Mitjans de control i fiscalització dels òrgans executius 3. L'aprovació d'una moció de censura al president o la denegació d'una qüestió de confiança que aquest plantegi es regiran pel que es disposa a la legislació electoral general, amb la particularitat que el president pot plantejar la qüestió de confiança sobre el seu programa en conjunt, sobre una declaració de política general o sobre l'aprovació de qualsevol assumpte o actuació de rellevància política.
Article 59. Debats sobre l'actuació de política general 1. El ple del consell ha de dur a terme, cada mandat corporatiu, un mínim de dos debats sobre l'orientació general de la política del consell insular. 2. Així mateix, a proposta del president o a sol·licitud d'almenys una quarta part dels seus membres, el ple ha d'acordar que es dugui a terme una sessió extraordinària que tenguin per objecte debatre la gestió del consell executiu en àrees determinades. El reglament orgànic ha de preveure el nombre màxim d'aquestes sessions en cada mandat corporatiu. 3. En acabar qualsevol dels debats a què es refereixen els apartats anteriors, els grups polítics poden presentar propostes de resolució, que el ple ha de votar en la sessió que es convoqui a aquest efecte.	Article 17. Debats sobre l'actuació política general 1. El Ple del consell farà cada any un debat sobre l'orientació general de la política dels òrgans executius del consell. 2. A més, a proposta del president o per sol·licitud, com a mínim, de dos grups polítics o d'una cinquena part dels membres del consell, el Ple podrà acordar de convocar una sessió extraordinària, l'objecte de la qual serà sotmetre a debat la gestió del Consell Executiu en àrees concretes. 3. En haver acabat qualsevol dels debats a què es refereixen els números anteriors, els grups polítics constituïts podran presentar propostes de resolució, que el Ple haurà de votar en la sessió que es convoqui a aquest efecte.
Article 60. Preguntes, mocions i interpel·lacions 1. Tots els grups polítics i els seus membres poden formular, per escrit i d'acord amb el procediment i les condicions previstes en el reglament orgànic, mocions, interpel·lacions i preguntes als membres del consell executiu.	Article 18. Preguntes 1. Els grups polítics del consell podran formular preguntes sobre temes concrets al president, al vicepresident o vicepresidents, a la Comissió de Govern, al Consell Executiu o a algun dels seus membres. Les preguntes hauran de presentar-se per escrit, amb indicació de si se'n demana una resposta oral davant el Ple o una resposta escrita.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Les mocions, que han de tenir un caràcter d'impuls, de tràmit o d'adopció d'una posició institucional, se substancien davant el ple i han d'incloure una proposta de resolució. 3. Les interpel·lacions han de versar sobre l'actuació del president, del consell executiu o d'algun departament en qüestions de política general.	
4. Les preguntes, que són sol·licituds concretes d'informació, han d'indicar si se'n demana una resposta oral o una resposta escrita. 5. Les interpel·lacions i les preguntes orals es poden formular davant el ple o, si el grup proponent ho prefereix, davant les comissions representatives del ple.	Article 18. Preguntes 2. Si se'n demana una resposta oral davant el Ple, el president inclourà l'assumpte dins l'ordre del dia de la sessió ordinària o extraordinària que correspongui. A aquest efecte, s'hi aplicarà el criteri de la prioritat temporal de la presentació de les preguntes. 3. La resposta per escrit a les preguntes s'ha de fer en el termini d'un mes des de la presentació de la pregunta. Si aquest termini s'incompleix, el president del consell inclourà la resposta a l'ordre del dia de la sessió plenària següent, en la qual rebrà el tractament previst per a les preguntes amb resposta oral.
Article 61. Comissions d'investigació 1. El ple, en els termes establerts en el reglament orgànic i a proposta de dos grups polítics que representin almenys la tercera part dels seus membres, pot acordar la creació d'una comissió d'investigació sobre l'actuació dels òrgans de govern insulars o dels seus membres en un assumpte o una matèria determinada. 2. Aquestes comissions han d'estar formades per un representant de cada grup polític. Les decisions de les comissions s'han d'adoptar en funció del criteri del vot ponderat. 3. Les conclusions de les comissions s'han de discutir i votar en el ple, d'acord amb el que preveu el reglament orgànic.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 62. Comunicacions El president o els consellers executius poden remetre al ple comunicacions sobre aspectes concrets de la seva gestió perquè es debatin en el ple. El reglament orgànic ha de regular els requisits i el procediment per a la seva tramitació i substanciació davant el ple.	
Article 63. Compareixences 1. El reglament orgànic ha d'incloure la regulació de les compareixences del president i dels membres del consell executiu davant el ple o davant una comissió, a fi de desenvolupar una sessió informativa. 2. Aquestes compareixences es poden dur a terme a petició del president o dels membres del consell executiu, com també si ho sol·liciten almenys dos grups polítics o el nombre de membres del ple que fixi el reglament orgànic.	
Capítol III. Règim jurídic	
Article 64. Règim jurídic de l'activitat dels consells 1. Els consells insulars exerceixen les seves competències d'acord amb aquesta Llei, tot aplicant, en cada sector material de l'acció pública, la legislació estatal i autonòmica que correspongui. 2. Amb caràcter general, i sens perjudici del que disposen els articles 54 i 55 d'aquesta Llei, els òrgans dels consells insulars apliquen la legislació de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma en tot allò no previst en aquest capítol. 3. L'exercici de la potestat reglamentària s'ajusta al que preveu el títol VI d'aquesta Llei.	
Article 65. Forma dels actes Els actes dels òrgans insulars adopten la forma següent: a) Els dictats pel ple, acord plenari. b) Els dictats pel president, decrets de la presidència. c) Els dictats pel consell executiu, acords del consell executiu.	Article 20. Forma de les normes i dels actes dels consells La forma de les normes i dels actes que dictin els òrgans competents dels consells insulars serà la següent: 1. Els actes i les normes que dicti el Ple del consell adoptaran les formes de "Reglament orgànic", "Ordenança", "Reglament", o "Acord plenari" segons que correspongui.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
d) Els dictats pels consellers executius i pels òrgans directius, resolucions de l'òrgan corresponent. e) Els dictats per altres òrgans col·legiats, acords de l'òrgan corresponent.	2. Els actes de la Comissió de Govern adoptaran la forma d'"Acord de la Comissió de Govern". 3. Els actes i les normes del president del consell adoptaran la forma de "decrets de la Presidència del consell insular". 4. Els actes del Consell Executiu adoptaran la forma d'"Acords del Consell Executiu". 5. Adoptaran la forma de "Resolució del conseller" els actes dels consellers executius en l'exercici de les seves competències. 6. Els secretaris tècnics i els directors insulars dictaran els actes administratius que pertorqui, ja siguin actes de resolució, ja siguin actes de tràmit.
Article 66. Règim de recursos 1. Posen fi a la via administrativa els actes següents: a) Els del ple. b) Els del president. c) Els que resolguin recursos d'alçada. 2. Contra els actes dictats pel Consell Executiu es pot interposar un recurs d'alçada davant el Ple. 3. Contra els actes dictats pels òrgans col·legiats creats per a l'exercici de competències descentrades dels òrgans de govern del consell insular es pot interposar un recurs d'alçada davant el Consell Executiu. 4. Contra els actes dictats pels consellers executius i els actes dels òrgans directius del consell insular i dels ens del sector públic instrumental es pot interposar un recurs d'alçada davant el Consell Executiu.	Article 22. Règim de recursos 1. Posen fi a la via administrativa els acords i les resolucions dels òrgans i de les autoritats insulars següents: a) Les del Ple del consell insular. b) Les del president del consell insular. c) Les de la Comissió de Govern. d) Les dels consellers membres de la Comissió de Govern. e) Els dels òrgans col·legiats de caràcter representatiu creats per a l'exercici de competències transferides o delegades per la comunitat autònoma. 2. Contra els actes dictats pel Consell Executiu serà escaient el recurs d'alçada davant la Comissió de Govern, qualsevol que sigui el títol atributiu de la competència. 3. Contra els actes dictats pels consellers executius, els directors insulars i els secretaris tècnics serà escaient el recurs d'alçada davant el president del consell insular, qualsevol que sigui el títol atributiu de la competència.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 67. Revisió d'ofici i declaració de lesivitat 1. El reglament orgànic de cada consell insular estableix els òrgans competents per iniciar i instruir els procediments de revisió d'ofici de disposicions i actes. 2. Són competents per resoldre els procediments a què fa referència l'apartat anterior: a) El ple, respecte de les seves pròpies disposicions i actes i dels actes dictats pels òrgans col·legiats creats per a l'exercici de les competències insulars. b) El president respecte de les seves pròpies disposicions i actes i dels actes dictats per la resta d'òrgans de l'Administració insular i dels ens que integren el sector públic instrumental. 3. La declaració de lesivitat dels actes dels consells insulars i dels ens que integren el sector públic instrumental correspon al ple. 4. Correspon al ple resoldre els procediments de revisió d'ofici en matèria tributària.	4. No obstant el que s'estableix als números anteriors, contra els actes dictats per òrgans del consell insular en exercici de competències delegades per la comunitat autònoma, hi serà escaient únicament el recurs previst a l'article 38 d'aquesta llei. Article 8. El Ple del consell insular 1. Corresponen al Ple les atribucions següents: t) Acordar la revisió d'ofici dels seus actes i disposicions nuls i declarar la lesivitat de qualsevol acte del consell. Article 9. El president del consell insular 2. Correspon al president: t) Acordar la revisió d'ofici dels seus actes nuls i proposar al Ple la declaració de lesivitat dels actes dictats pel mateix president o pels òrgans inferiors.
Article 68. Responsabilitat patrimonial 1. Amb independència de l'òrgan a què s'imputi l'actuació generadora del dany, els procediments de responsabilitat patrimonial de l'Administració insular els resol el ple si es tracta de reclamacions per un import igual o superior a 500.000 €, llevat que el reglament orgànic fixi una altra quantia. En la resta de casos és competent el consell executiu. 2. La competència per resoldre els procediments de responsabilitat patrimonial que tramitin els ens del sector públic instrumental correspon al ple en els mateixos casos que en l'apartat anterior i als òrgans que determinin els seus estatuts en la resta de casos.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 69. Potestat sancionadora 1. L'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans insulars determinats legalment o reglamentàriament per raó de la matèria o, si no n'hi ha, al conseller executiu competent. 2. Llevat que mitjançant una llei o mitjançant el reglament orgànic es determini una altra cosa, correspon al consell executiu imposar les sancions per infraccions molt greus.	Article 9. El president del consell insular 2. Correspon al president: 1) Exercir la direcció superior de tot el personal i acor- dar-ne el nomenament; resoldre sobre les seves situacions administratives o laborals; adoptar les sancions del perso- nal, incloent-hi la separació del servei o l'acomodament del personal laboral. v) Sancionar les infraccions administratives, sempre que això no correspongui a altres òrgans, segons la legislació aplicable i les ordenances insulars.
TÍTOL VI POTESTAT REGLAMENTÀRIA	
Capítol I. Regles generals	
Article 70. Marc normatiu 1. Els consells insulars exerceixen la potestat reglamentària d'acord amb l'Estatut d'autonomia, la legislació bàsica de l'Estat i aquesta Llei. 2. En tot el que no preveu aquest títol són aplicables, en allò que escaigui i d'acord amb el reglament orgànic, les normes que regulen la potestat reglamentària del Govern de la Comunitat Autònoma.	Article 19. Potestat reglamentària relativa a les competències atribuïdes 1. La potestat reglamentària externa sobre les matèries transferides o delegades per la comunitat autònoma correspon al Govern de les Illes Balears. 2. Sens perjudici del que es disposa al número anterior, les lleis de transferència o de delegació podran atribuir als consells insulars la potestat reglamentària, tot determinant-ne l'abast en cada matèria. 3. L'exercici de la potestat reglamentària pel Govern de les Illes Balears, en el supòsit a què es refereix el número 1, es produirà evacuant les corresponents consultes als consells insulars durant el procés d'elaboració del reglament de què es tracti, a fi d'harmonitzar els diferents interessos públics implicats.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 71. Titulars de la potestat reglamentària 1. La potestat reglamentària s'exerceix mitjançant les disposicions generals aprovades pel ple. 2. Això no obstant, el president del consell insular pot dictar disposicions generals en els casos següents: a) Creació i extinció de departaments en el marc del que disposa el reglament orgànic, inclosa la modificació de la denominació i de les competències que els corresponen, així com la fixació de l'àmbit funcional dels diferents òrgans de cada departament. b) Determinació del règim de suplències dels consellers executius.	
Article 72. Tipologia de les disposicions generals 1. Les disposicions generals del ple responen a la tipologia següent: a) Reglament orgànic. b) Reglament executiu. c) Ordenança fiscal. d) Altres reglaments. 2. Les disposicions generals esmentades en l'apartat anterior es caracteritzen en els termes següents: a) El reglament orgànic conté l'ordenació fonamental de l'organització i el funcionament de l'Administració insular. b) Els reglaments executius són disposicions generals dictades per al desplegament i l'execució de les lleis. c) Les ordenances fiscals són disposicions generals que regulen els tributs insulars, d'acord amb la legislació d'hisendes locals. d) La resta de disposicions generals, sota la denominació de reglaments, està constituïda per les que no estan compreses en cap de les lletres anteriors. 3. Les disposicions generals del president adopten la forma de decret de la presidència.	Article 20. Forma de les normes i dels actes dels consells La forma de les normes i dels actes que dictin els òrgans competents dels consells insulars serà la següent: 1. Els actes i les normes que dicti el Ple del consell adoptaran les formes de "Reglament orgànic", "Ordenança", "Reglament", o "Acord plenari" segons que correspongui. 2. Els actes de la Comissió de Govern adoptaran la forma d'"Acord de la Comissió de Govern". 3. Els actes i les normes del president del consell adoptaran la forma de "decrets de la Presidència del consell insular". 4. Els actes del Consell Executiu adoptaran la forma d'"Acords del Consell Executiu". 5. Adoptaran la forma de "Resolució del conseller" els actes dels consellers executius en l'exercici de les seves competències. 6. Els secretaris tècnics i els directors insulars dictaran els actes administratius que pertorqui, ja siguin actes de resolució, ja siguin actes de tràmit.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 73. Supòsits especials 1. Els pressuposts generals i els instruments de planificació general i sectorial i d'ordenació territorial i urbanística tenen rang de disposició reglamentària, d'acord amb la seva legislació específica. 2. L'elaboració, el contingut i l'aprovació dels pressuposts generals i de les ordenances fiscals dels consells insulars s'han d'ajustar a la legislació d'hisendes locals, amb les especialitats organitzatives derivades d'aquesta Llei. 3. L'elaboració, el contingut i l'aprovació dels instruments de planificació sectorial i d'ordenació territorial i urbanística s'han de dur a terme de conformitat amb la seva legislació específica.	
Article 74. Potestat reglamentària i principis generals normatius 1. La potestat reglamentària en les matèries de l'article 70 de l'Estatut d'autonomia correspon als consells insulars, sens perjudici de la facultat del Govern d'establir els principis generals en la matèria que li atorga l'article 58.3 de l'Estatut d'autonomia. 2. Els principis generals tenen caràcter normatiu, s'han de fixar mitjançant un decret aprovat en el Consell de Govern, han d'estar justificats en la necessitat d'una regulació comuna basada en els interessos generals de la comunitat autònoma i han de permetre el desplegament reglamentari suficient i diferenciat, si s'escau, per part dels consells insulars. 3. En el procediment d'elaboració dels decrets que contenguin principis generals s'ha de justificar expressament la necessitat d'una regulació comuna en la matèria i s'han d'identificar els interessos de caràcter suprainsular que fonamenten aquesta regulació.	Article 19. Potestat reglamentària relativa a les competències atribuïdes 1. La potestat reglamentària externa sobre les matèries transferides o delegades per la comunitat autònoma correspon al Govern de les Illes Balears. 2. Sens perjudici del que es disposa al número anterior, les lleis de transferència o de delegació podran atribuir als consells insulars la potestat reglamentària, tot determinant-ne l'abast en cada matèria. 3. L'exercici de la potestat reglamentària pel Govern de les Illes Balears, en el supòsit a què es refereix el número 1, es produirà evacuant les corresponents consultes als consells insulars durant el procés d'elaboració del reglament de què es tracti, a fi d'harmonitzar els diferents interessos públics implicats.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 75. Principis de bona regulació 1. En l'exercici de la potestat reglamentària, els consells insulars han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència. 2. Les disposicions generals emanades del ple han d'incloure un preàmbul que ha d'expressar la finalitat de les mesures adoptades i el marc normatiu que les habilita, com també el compliment dels principis legals de bona regulació.	
Article 76. Portal web i participació ciutadana En el portal web de cada consell insular s'han de poder consultar les iniciatives normatives i el seu estat de tramitació, a fi de garantir la informació als ciutadans i de facilitar la seva participació en els procediments corresponents.	
Article 77. Relacions entre reglaments 1. Les relacions entre els reglaments de cada consell insular es regeixen pels principis de competència i d'especialitat. 2. Les disposicions generals relatives a l'organització s'han d'ajustar a la jerarquia normativa següent: Primer, reglament orgànic. Segon, reglaments de caràcter organitzatiu. Tercer, decrets de la presidència relatius a la creació i l'organització dels departaments.	Article 21. Jerarquia i publicitat de les normes dels consells 1. Les disposicions administratives de caràcter general relatives a l'organització s'ajustaran a la jerarquia normativa següent: primer, els reglaments aprovats pel Ple del consell; segon, els decrets de la Presidència del consell insular.
Article 78. Publicitat i eficàcia 1. Els reglaments s'han de publicar íntegrament en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> perquè entrin en vigor i produeixin efectes jurídics. 2. Els reglaments s'han de publicar addicionalment en el portal web del consell insular. Amb caràcter facultatiu es poden establir altres mitjans de publicitat. 3. Els reglaments executius dels consells insulars entren en vigor al cap de vint dies de la seva publicació oficial, llevat que estableixin una altra data. L'entrada en vigor de la resta de disposicions generals es produeix d'acord amb la legislació bàsica de l'Estat.	Article 21. Jerarquia i publicitat de les normes dels consells 2. Les normes reglamentàries dels consells insulars es publicaran íntegrament al <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Capítol II. Procediment d'elaboració		
Article 79. Expedient Tots els tràmits que preveu aquest capítol han de quedar documentats en l'expedient electrònic corresponent.		
<i>Secció 1a. Actuacions preparatòries</i>		
Article 80. Consulta prèvia 1. Abans de l'inici del procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries i en els supòsits que preveu la normativa bàsica estatal, el conseller executiu competent ha d'ordenar la realització d'una consulta pública a través del lloc web corresponent, amb la finalitat que els destinataris potencials de la norma tinguin la possibilitat d'emetre la seva opinió sobre els trets generals de la regulació proposada. 2. La consulta no és preceptiva quan es tracti d'iniciatives: a) De normes pressupostàries. b) De reglaments tècnics i d'organització. c) En què concorrin raons greus d'interès públic. d) Relatives a regulacions que no hagin de tenir un impacte significatiu sobre l'activitat econòmica, jurídica o social. e) En què no s'imposin obligacions rellevants als destinataris. f) Que suposin la regulació d'aspectes parcials d'una matèria. g) En què el contingut de la regulació estigui substancialment determinat per una norma de rang superior. h) Que impliquin la tramitació urgent del procediment normatiu. 3. La consulta ha de tenir una durada adequada a la naturalesa de la matèria i, en tot cas, no inferior a quinze dies.		

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
<i>Secció 2a. Procediment d'elaboració dels reglaments executius</i>	
Article 81. Inici 1. L'elaboració dels reglaments executius és iniciada pel conseller executiu competent per raó de la matèria, el qual designa l'òrgan responsable del procediment. 2. La resolució d'inici pot anar precedida dels estudis, de les consultes i de la redacció d'esborranys que s'hagin duit a terme per garantir l'oportunitat, l'encert i la legalitat de la norma. 3. El projecte de reglament ha de ser adoptat pel consell executiu, que l'ha de sotmetre al ple per a la seva l'aprovació inicial. 4. En els mateixos supòsits i en les mateixes condicions que la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, preveu per al procediment d'elaboració dels projectes de disposició reglamentària, el consell executiu pot adoptar motivadament les mesures provisionals que consideri adequades i necessàries per assegurar l'eficàcia de la regulació que es pretengui establir.	
Article 82. Audiència i informació pública 1. Una vegada aprovats inicialment, els projectes de reglament s'han de sotmetre als tràmits següents: a) Audiència dels interessats, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin. b) Consulta a l'Administració de la Comunitat Autònoma, per mitjà de la conselleria competent per raó de la matèria. c) Consulta als ajuntaments de l'àmbit territorial corresponent, directament o per mitjà de les organitzacions representatives d'aquestes entitats, quan la iniciativa els afecti. d) Consulta a altres administracions territorials, quan escaigui. e) Informació pública. f) Informe del Consell Econòmic i Social, quan pertorqui.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Es pot prescindir dels tràmits d'audiència i informació públiques en el cas de normes pressupostàries i organitzatives, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin. 3. El termini dels tràmits d'audiència, de consultes i d'informació pública, que es poden impulsar de manera simultània, ha de ser adequat a la naturalesa de la disposició i, en tot cas, no inferior a trenta dies.	
Article 83. Informes i altres dictàmens preceptius 1. Una vegada efectuats els tràmits prevists en l'article anterior, el projecte de reglament s'ha de sotmetre preceptivament als informes i dictàmens següents, que es poden impulsar de manera simultània: a) Informe d'avaluació d'impacte de gènere, en els termes que preveu la normativa sobre igualtat. b) Quan s'estableixin limitacions per a l'accés a activitats econòmiques i serveis, o mesures que restringeixin la llibertat d'establiment, informe justificatiu que concorre raons imperioses d'interès general i que es respecten els principis de necessitat i proporcionalitat, en el marc del que disposa la legislació bàsica estatal. L'informe no serà necessari quan aquestes circumstàncies ja estiguin justificades en la memòria regulada en l'article 84 d'aquesta Llei. c) Informe del secretari general de la corporació, quan sigui legalment exigible o ho estableixi el reglament orgànic. d) Altres informes o dictàmens que resultin preceptius de conformitat amb la normativa sectorial d'aplicació. 2. Una vegada emesos els informes precedents, la darrera versió del projecte s'ha de sotmetre al dictamen del Consell Consultiu quan ho prevegi la normativa reguladora d'aquesta institució.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 84. Memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu La secretaria tècnica competent, amb el suport de l'òrgan responsable de la tramitació del procediment, ha d'elaborar al llarg del procediment una memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, que consisteix en un document dinàmic al qual s'han d'anar incorporant els continguts següents: a) Oportunitat i justificació de la proposta normativa i alternatives a la regulació. b) Anàlisi i valoració resumida de les al·legacions presentades en els tràmits d'audiència i informació pública, com també dels informes emesos. c) Anàlisi jurídica, que ha d'incloure l'examen de legalitat, la referència a l'adequació a l'ordre de competències i la relació de normes que es deroguen. d) Impacte econòmic, que ha d'avaluar les conseqüències de la seva aplicació sobre els sectors, col·lectius o agents afectats per la norma, inclòs l'efecte sobre la competència, la unitat de mercat i la competitivitat. e) Impacte sobre el pressupost del consell insular i sobre l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera. f) Identificació de les càrregues administratives que comporta per als ciutadans. g) Qualsevol altre aspecte relacionat amb la qualitat normativa o que resulti rellevant a criteri de la secretaria tècnica o de l'òrgan que tramiti el procediment.	
Article 85. Aprovació definitiva Correspon al ple l'aprovació definitiva dels reglaments executius. La proposta prèvia ha d'anar acompanyada de la darrera versió del projecte, de la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu i del dictamen del Consell Consultiu.	
Article 86. Tramitació d'urgència 1. Correspon al ple, en el moment de l'aprovació inicial, acordar la tramitació urgent del procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents: a) Quan sigui necessària la tramitació urgent perquè la disposició hagi d'entrar en vigor en el termini exigint en normes de la Unió Europea, de l'Estat o de la Comunitat Autònoma.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
b) Quan concorrin altres circumstàncies excepcionals o d'interès públic, degudament acreditades, que requereixin l'aprovació i entrada en vigor urgent de la disposició. 2. La tramitació per via d'urgència implica que es redueixen a la meitat els terminis prevists per a la realització dels tràmits del procediment.	
<i>Secció 3a. Procediment d'elaboració del reglament orgànic i d'altres reglaments</i>	
Article 87. Reglament orgànic El procediment per a l'elaboració del reglament orgànic és el determinat per la legislació bàsica de règim local.	
Article 88. Altres reglaments El procediment per a l'elaboració d'altres reglaments és, sens perjudici del que preveu la legislació bàsica de l'Estat, el que determina el reglament orgànic, i inclou, com a tràmits preceptius, l'aprovació inicial pel ple, l'audiència a les persones i les entitats interessades per un termini no inferior a trenta dies, la informació pública pel mateix termini, els informes exigits per la normativa sectorial quan pertochi, l'informe sobre al·legacions i l'aprovació definitiva pel ple.	
<i>Secció 4a. Texts consolidats</i>	
Article 89. Procediment simplificat d'elaboració de texts consolidats 1. Els texts consolidats dels reglaments s'han d'aprovar seguint els tràmits del procediment simplificat que regula aquest article. 2. Als efectes d'aquest article, s'entén per text consolidat d'un reglament el que es limita a reunir en una única versió el text inicial del reglament, substituint les disposicions modificades, eliminant les derogades expressament i incorporant les addicionades. 3. El procediment l'inicia el conseller executiu competent per raó de la matèria, el qual ha de designar l'òrgan responsable de la tramitació del procediment i ha de justificar la necessitat de dur a terme la consolidació.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. Els projectes de texts consolidats únicament s'han de sotmetre als tràmits següents: a) Informe de la secretaria tècnica competent, que s'ha de referir a l'adequació del procediment seguit, d'acord amb les limitacions substantives i els tràmits procedimentals que estableix aquest article. b) Informe d'impacte de gènere, en els casos en què les normes objecte de consolidació no hagin estat objecte d'aquest informe en el moment en què es tramiten. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de deu dies. c) Aprovació pel ple. 5. Quan els projectes de texts consolidats de reglaments executius incloguin l'harmonització, l'aclariment o la regularització de les disposicions corresponents, serà preceptiu el dictamen del Consell Consultiu. 6. Els reglaments que s'aprovin per mitjà d'aquest procediment han d'incloure la denominació <i>text consolidat</i> en el títol de la disposició i s'han de publicar en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	
TÍTOL VII COMPETÈNCIES	
Capítol I. Funcions institucionals	
Article 90. Iniciativa legislativa 1. El ple exerceix la iniciativa legislativa prevista en l'Estatut d'autonomia mitjançant l'elaboració, l'aprovació i la posterior tramesa de proposicions de llei al Parlament. 2. Cada consell insular pot designar una delegació de fins a tres membres de la corporació per tal de defensar les seves proposicions de llei davant el Parlament. 3. D'acord amb el procediment que s'estableixi en el reglament orgànic, les propostions de llei s'han d'aprovar per majoria absoluta del ple i han de contenir un text articulat i una exposició de motius en què es deixi constància de l'aplicació dels principis de bona regulació.	Article 25. Iniciativa legislativa 1. Els consells insulars podran exercir la iniciativa legislativa d'acord amb l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Així mateix, podran proposar al Parlament l'exercici de les iniciatives previstes als números 2, 3 i 4 de l'article 28 de l'esmentat Estatut d'Autonomia. 2. La iniciativa legislativa dels consells insulars s'exerceix mitjançant la presentació de proposicions de llei aprovades per majoria absoluta del Ple del consell insular. L'escrit de

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. Amb caràcter previ a l'elaboració de la proposició s'ha de dur a terme la consulta ciutadana a què fa referència l'article 80 d'aquesta Llei. 5. Els consells insulars, mitjançant acord del ple, també poden sol·licitar al Govern l'adopció d'un projecte de llei. L'acord corresponent s'ha d'aprovar per majoria absoluta del ple. 6. Les propostes normatives a què fa referència aquest article han d'anar acompanyades d'una memòria sobre l'oportunitat de la regulació. 7. Els consells insulars poden sol·licitar al Parlament de les Illes Balears la presentació de proposicions de llei davant el Congrés dels Diputats, com també la interposició del recurs d'inconstitucionalitat davant el Tribunal Constitucional en relació amb lleis de l'Estat que puguin afectar el seu règim jurídic o les seves competències.	presentació de la proposició de llei ha d'anar acompanyat dels documents següents: a) Text articulat de la proposició, al qual s'ha d'adjuntar una exposició dels motius i dels antecedents necessaris per poder pronunciar-s'hi. b) Certificat expedid pel secretari de l'entitat, que acrediti que la proposició compleix els requisits prevists en aquest article.
Article 91. Consulta institucional 1. Quan un avantprojecte de llei, un projecte de decret, un pla sectorial o qualsevol altre instrument de planificació o d'ordenació de la Comunitat Autònoma afecti àmbits materials en què els consells insulars tinguin competències, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè en el procediment corresponent els consells insulars disposin de la informació adequada per pronunciar-s'hi i siguin oïts en un termini adequat i suficient. 2. El Govern ha d'actuar de la mateixa manera quan estigui prevista la seva participació en les sessions d'òrgans de l'Estat o de la Unió Europea i els assumptes que s'hagin de tractar afectin les competències dels consells insulars. 3. Sens perjudici del que prevegin les normes aplicables en cada cas, els consells insulars han de ser consultats en el procés de designació dels membres integrants del Consell Consultiu, del Consell Audiovisual i del Consell Econòmic i Social.	Article 19. Potestat reglamentària relativa a les competències atribuïdes 3. L'exercici de la potestat reglamentària pel Govern de les Illes Balears, en el supòsit a què es refereix el número 1, es produirà evacuant les corresponents consultes als consells insulars durant el procés d'elaboració del reglament de què es tracti, a fi d'harmonitzar els diferents interessos públics implicats.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 92. Funcions de representació 1. Els consells insulars exerceixen les funcions de representació ordinària del Govern i de l'Administració de la Comunitat Autònoma a cada illa i, a aquest efecte: a) Vetllen per l'aplicació de les lleis i dels reglaments de la Comunitat Autònoma. b) Reben i cursen els escrits i els documents dels particulars adreçats a l'Administració de la Comunitat Autònoma. c) Proporcionen informació i orienten la ciutadania sobre l'organització i les competències de l'Administració de la Comunitat Autònoma. 2. Els consells insulars representen protocol·làriament, per mitjà de la seva presència, el Govern de la Comunitat Autònoma en qualsevol acte oficial que tinguin lloc a l'illa, llevat que hi assisteixi el president o qualsevol dels membres del Govern.	Article 26. Representació del Govern de la comunitat autònoma 1. Els consells insulars, en l'exercici de la representació ordinària del Govern de la comunitat autònoma a cada illa, han de: a) Vetllar per donar compliment a les lleis i els reglaments de la comunitat autònoma, tot executant els acords d'aquesta que els afectin directament. b) Rebre, registrar i donar curs a les instàncies, els documents, les reclamacions o recursos que hi siguin presentats, adreçats a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. c) Establir, en les respectives seus, una oficina d'informació general al públic sobre els serveis de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. d) Representar, a través del seu president, el Govern de les Illes Balears en els actes oficials que tinguin lloc a l'illa, llevat dels casos en què hi assisteixi el president de la comunitat autònoma. 2. L'execució del que disposen els números b) i c) s'ajustarà al que estableix l'article 44 d'aquesta llei.
Article 93. Comissió General de Consells Insulars Mitjançant un acord del ple els consells insulars designen els seus representats en la Comissió General de Consells Insulars.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Capítol II. Competències	
<i>Secció 1a. Disposicions generals</i>	
Article 94. Atribució de competències per llei 1. Els consells insulars exerceixen les competències que els atribueixen l'Estatut d'autonomia, les lleis de l'Estat i les lleis de la Comunitat Autònoma. 2. L'atribució de competències per part de la Comunitat Autònoma als consells insulars en els diversos sectors de l'acció pública es duu a terme d'acord amb l'Estatut d'autonomia i les previsions d'aquest títol.	Article 23. Competències 1. Els consells insulars exerceixen les competències que els atribueixin les lleis de l'Estat i de la comunitat autònoma, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia i la legislació bàsica de l'Estat. 2. Les transferències i les delegacions de competències que aprovi la comunitat autònoma, relatives als diversos sectors de l'acció pública, es duran a terme d'acord amb les previsions d'aquest títol.
Article 95. Tipus de competències 1. Les competències dels consells insulars són pròpies o delegades	Article 27. Títols d'atribució 1. Les competències atribuïdes per la comunitat autònoma de les Illes Balears als consells insulars poden ser, transferides o delegades.
2. Són competències pròpies dels consells insulars les que tenen assignades en les matèries enumerades en l'article 70 de l'Estatut d'autonomia i les que, en aquest concepte, els atribueixen les lleis de l'Estat i de la Comunitat Autònoma, incloses les que exerceixen els consells insulars d'acord amb la legislació bàsica de règim local, com a entitats que garanteixen els principis de solidaritat i equilibri intermunicipals. 3. Les competències relatives a les matèries enumerades en l'article 71 de l'Estatut d'autonomia poden ser atribuïdes als consells insulars mitjançant transferència o delegació. També ho poden ser les competències relatives a altres àmbits materials en què hi hagi interessos públics de caràcter insular que justifiquin l'ordenació i la gestió descentralitzades per part dels consells insulars.	Article 29. En general 3. Les competències transferides tendran la consideració de competències pròpies dels consells insulars i, consegüentment, aquests les exerciran en règim d'autonomia i sota la pròpia responsabilitat, atenent sempre a l'adequada coordinació amb l'Administració de la comunitat autònoma.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
4. Totes les competències dels consells s'exerceixen d'acord amb el principi de lleialtat institucional i les regles que regeixen les relacions entre administracions públiques, i poden ser objecte de coordinació per part del Govern de conformat amb l'Estatut d'autonomia i les lleis.	
5. Es pot encomanar als consells insulars, d'acord amb aquest títol, la realització d'activitats de caràcter material o tècnic que siguin de la competència de la Comunitat Autònoma o d'altres administracions.	Article 27. Títols d'atribució 2. Així mateix, els consells insulars poden dur a terme activitats de caràcter material, tècnic o de serveis, la competència dels quals sigui de la comunitat autònoma, en els termes de l'encomanda corresponent i d'acord amb el que preveu aquesta llei.
<i>Secció 2a. Competències pròpies</i>	
Article 96. Contingut 1. En les matèries en què tenen atribuïdes competències pròpies, els consells insulars exerceixen, en règim d'autonomia, la potestat reglamentària, la funció executiva i la gestió, i poden adoptar polítiques pròpies en cada sector de l'acció pública. 2. Els consells insulars exerceixen l'activitat de foment en aquestes matèries d'acord amb la legislació de subvencions de la Comunitat Autònoma.	Article 29. En general 1. Les competències que s'enumeren a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears podran ser transferides als consells insulars mitjançant una llei del Parlament. 2. La transferència comportarà l'atribució als consells insulars de la titularitat i l'exercici de la competència. 3. Les competències transferides tendran la consideració de competències pròpies dels consells insulars i, consegüentment, aquests les exerciran en règim d'autonomia i sota la pròpia responsabilitat, atenent sempre a l'adequada coordinació amb l'Administració de la comunitat autònoma.
Article 97. Decrets de traspassos 1. Els traspassos de funcions i serveis de la Comunitat Autònoma als consells insulars per a l'exercici de les competències enumerades en l'article 70 de l'Estatut d'autonomia es duen a terme mitjançant l'aprovació pel Govern, amb forma de decret, de la proposta de la Comissió Mixta de Transferències prevista en la disposició transitòria cinquena de l'Estatut d'autonomia.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. La proposta de traspass s'ha de comunicar als consells insulars i ha d'incloure les especificacions relatives als punts següents: a) Delimitació de l'àmbit material d'actuació i expressió de les disposicions estatutàries que fonamenten el traspass. b) Funcions objecte de traspass. c) Funcions que es reserven el Govern i l'Administració de la Comunitat Autònoma. d) Funcions compartides i mecanismes de col·laboració i coordinació. e) Mitjans personals. f) Valoració del cost efectiu dels serveis objecte de traspass i mitjans financers que es posen a disposició dels consells insulars, com també memòria sobre l'adequació i la suficiència de la dotació econòmica. g) Inventari de béns, drets i obligacions que es traspassen. h) Relació de la documentació administrativa relativa als serveis traspassats. i) Data de l'efectivitat del traspass i, si escau, fixació de regles intertemporals per als procediments administratius en curs. 3. Els decrets de traspassos es publiquen en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	
Article 98. Transferència de competències de l'article 71 de l'Estatut d'autonomia 1. La transferència de competències en les matèries de l'article 71 de l'Estatut d'autonomia es duu a terme mitjançant una llei i comporta l'atribució als consells insulars de la titularitat i l'exercici de la competència. 2. La transferència té per objecte la funció executiva i la gestió de la matèria corresponent. També pot tenir per objecte l'exercici de la potestat reglamentària en la mesura en què sigui necessària per a l'execució de la normativa de la Comunitat Autònoma.	<i>Secció 1a. De les competències transferides</i> Article 29. En general 1. Les competències que s'enumeren a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears podran ser transferides als consells insulars mitjançant una llei del Parlament. 2. La transferència comportarà l'atribució als consells insulars de la titularitat i l'exercici de la competència. 3. Les competències transferides tendran la consideració de competències pròpies dels consells insulars i, consegüentment, aquests les exerciran en règim d'autonomia i sota la pròpia responsabilitat, atenent sempre a l'adequada coordinació amb l'Administració de la comunitat autònoma.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 99. Simultaneïtat i acceptació de l'atribució competencial 1. Les competències que siguin atribuïdes als consells insulars per una llei del Parlament ho han de ser simultàniament als quatre consells insulars com a regla general. Això no obstant, prèviament a l'aprovació de la llei, cada consell insular s'ha de pronunciar per mitjà del ple respectiu sobre si accepta o no l'atribució de les competències corresponents, i la seva posició ha de ser tinguada en compte pel Parlament. 2. Si algun consell insular no accepta l'atribució d'una competència no podrà reclamar-la en la mateixa legislatura ni en el mateix exercici pressupostari de legislatures diferents.	Article 19. Potestat reglamentària relativa a les competències atribuïdes 1. La potestat reglamentària externa sobre les matèries transferides o delegades per la comunitat autònoma correspon al Govern de les Illes Balears. 2. Sens perjudici del que es disposa al número anterior, les lleis de transferència o de delegació podran atribuir als consells insulars la potestat reglamentària, tot determinant-ne l'abast en cada matèria.
Article 99. Simultaneïtat i acceptació de l'atribució competencial 1. Les competències que siguin atribuïdes als consells insulars per una llei del Parlament ho han de ser simultàniament als quatre consells insulars com a regla general. Això no obstant, prèviament a l'aprovació de la llei, cada consell insular s'ha de pronunciar per mitjà del ple respectiu sobre si accepta o no l'atribució de les competències corresponents, i la seva posició ha de ser tinguada en compte pel Parlament. 2. Si algun consell insular no accepta l'atribució d'una competència no podrà reclamar-la en la mateixa legislatura ni en el mateix exercici pressupostari de legislatures diferents.	Article 28. Simultaneïtat de l'atribució de les competències 1. Les competències que siguin atribuïdes als consells insulars per llei del Parlament ho seran simultàniament als tres consells insulars, com a regla general. Això no obstant, prèviament a l'aprovació de la llei corresponent, cada consell haurà de pronunciar-se sobre l'acceptació o el rebuig de la competència, d'acord amb el procediment previst a l'article 51.2 d'aquesta llei. 2. Si no s'accepta l'atribució d'una competència, no podrà ser reclamada dins la mateixa legislatura ni dins el mateix exercici pressupostari de diferents legislatures.
Article 100. Contingut de les lleis de transferència Els projectes de llei de transferència de competències als consells insulars han d'incloure les determinacions que preveu l'article 97 per a les propostes de traspassos.	Article 30. Contingut de les lleis de transferència Les lleis de transferència als consells insulars hauran d'incloure les especificacions següents: a) Referència a la norma estatutària i a la disposició legal, si s'escau, en què es fonamenta la transferència. b) Competències l'execució i la gestió de les quals es transparen i especificació de les normes que les regulen. c) Competències o funcions que es reservin al Govern de les Illes Balears.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	d) Valoració del cost efectiu de la transferència. e) Mitjans materials, financers i personals que es posin a disposició de cada consell insular. f) Referència a la documentació administrativa relativa a la funció o al servei la prestació del qual es transfereixi. g) Formes de control, si s'escauen, i de coordinació. h) Determinació, si s'escau, de les funcions concurrents i compartides entre el Govern de la comunitat autònoma i els consells insulars, tot establint les formes de cooperació que s'hi hagin d'establir. i) Data de l'efectivitat de la transferència.
Article 101. Regles intertemporals 1. A la data d'efectivitat de la transferència, els òrgans competents de l'Administració de la Comunitat Autònoma han de traspassar als consells insulars els expedients i la documentació corresponent als procediments administratius en curs, sigui quin sigui l'estat de tramitació d'aquests, a fi que els òrgans insulars competents puguin dictar la resolució que pertogui. 2. Correspon als òrgans competents de l'Administració de la Comunitat Autònoma la resolució dels recursos administratius que s'interposin contra actes d'aquesta Administració dictats amb anterioritat a la data d'efectivitat de la transferència, encara que el recurs s'hagi presentat amb posterioritat a aquesta data. 3. Els òrgans competents de l'Administració de la Comunitat Autònoma han d'informar els consells insulars de les resolucions dictades en els procediments de recurs a què es refereix l'apartat anterior.	Article 43. Regles intertemporals 1. Els expedients corresponents a procediments en tramitació a la data d'efectivitat de la transferència o delegació es traspassaran als consells insulars, sigui quina sigui la situació procedimental en què es trobin, perquè els resolgui l'òrgan del consell insular al qual pertogui. 2. Correspondrà a la comunitat autònoma la competència per resoldre els recursos administratius contra els actes dictats pels òrgans d'aquesta amb anterioritat a la data d'efectivitat de la transferència o delegació, encara que el recurs sigui interposat amb posterioritat. La comunitat autònoma retrà compte als consells de la resolució que, si s'escau, es dicti en el procediment de recurs.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
<i>Secció 3a. Competències pròpies en relació amb els municipis i altres entitats locals</i>	
Article 102. Àmbit material de les competències En relació amb els municipis i altres entitats locals de l'illa respectiva, correspon als consells insulars: a) La coordinació dels serveis municipals en els termes de l'article 104, com també la coordinació dels serveis municipals entre si per garantir-ne la prestació integral i adequada en tot el territori insular. b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica, especialment als de menys capacitat econòmica i de gestió. En tot cas, els consells insulars garanteixen als municipis de menys de 2.000 habitants la prestació dels serveis de secretaria i intervenció. c) La prestació de serveis públics de caràcter supramunicipal. d) El suport a la col·laboració i la cooperació entre municipis. e) La col·laboració en el desenvolupament econòmic i social dels municipis, com també en la planificació municipal. f) L'obertura de canals de consulta amb els municipis i el foment de la seva participació en els assumptes d'interès insular.	
Article 103. Assistència als municipis 1. L'assistència dels consells insulars als municipis té caràcter voluntari i s'ha de dur a terme, amb la sol·licitud prèvia de l'ajuntament corresponent, en els termes que acordin les administracions implicades. Això no obstant, l'assistència té caràcter obligatori quan estigui determinada legalment. 2. L'assistència jurídica, econòmica i tècnica als municipis ha de comprendre les formes d'actuació que determini cada consell insular mitjançant disposicions reglamentàries.	Article 46. Convenis de cooperació 3. D'una manera especial, els consells insulars podran subscriure convenis amb els municipis de la mateixa illa per garantir l'accés de la població al conjunt dels serveis municipals i la major eficàcia de la prestació d'aquests.
Article 104. Coordinació dels serveis municipals En els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants, els consells insulars coordinen o assumeixen la prestació dels serveis municipals en els termes establerts en la legislació de règim local.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 105. Delegació de competències municipals en els consells insulars Quan hi hagi raons d'eficàcia i eficiència degudament justificades en l'expedient, els municipis i altres entitats locals poden delegar l'exercici de les seves competències en el consell insular respectiu.	
Article 106. Procediment per a la delegació de competències 1. Les propostes de delegació de competències s'han de sotmetre a informació pública i a audiència de les persones interessades per un termini mínim d'un mes, s'han d'ajustar a la legislació pressupostària i han de complir els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. 2. Les propostes s'han d'aprovar per majoria absoluta dels membres de la corporació municipal. Han de ser acceptades pel ple del consell insular també per majoria absoluta, previ dictamen favorable del Consell Consultiu. 3. Si un cop transcorreguts tres mesos des de la presentació de la proposta de delegació el consell insular no ha adoptat l'acord a què fa referència l'apartat anterior, la proposta s'haurà d'entendre desestimada. 4. La delegació de competències s'ha d'articular mitjançant un conveni formalitzat d'acord amb la legislació de règim jurídic del sector públic. 5. L'efectivitat de la delegació de les competències roman condicionada a l'assignació dels mitjans materials i econòmics necessaris per exercir-les.	
Article 107. Pla insular de cooperació 1. Els consells insulars aproven un pla insular de cooperació d'obres i serveis de competència municipal, com a instrument per contribuir al finançament de les inversions de caràcter prioritari que proposin les entitats locals de l'àmbit territorial respectiu. 2. El pla té caràcter anual o pluriennal. 3. El Govern de la Comunitat Autònoma pot col·laborar en la dotació econòmica dels plans en els termes que acordi amb cada consell insular. 4. L'elaboració del plans s'ha d'ajustar a les regles següents:	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
a) S'ha de garantir la participació de tots els municipis de l'illa mitjançant l'obertura d'una fase prèvia de consulta que permeti als ajuntaments comunicar necessitats i presentar projectes. b) El pla ha de contenir una memòria justificativa dels objectius que s'han d'assolir i dels criteris de selecció de les inversions i de distribució dels fons públics corresponents. c) La proposta de pla s'ha de sotmetre a audiència dels ajuntaments perquè hi puguin presentar al·legacions en un termini no inferior a un mes.	
Article 108. Assembles de batles Per exercir millor les seves competències, els consells insulars han de promoure la constitució d'assemblees de batles o d'òrgans similars com a via específica de col·laboració institucional en assumptes d'interès supramunicipal.	
<i>Secció 4a. Competències delegades</i>	
Article 109. Contingut 1. La delegació de la funció executiva i la gestió en els supòsits de l'article 71 de l'Estatut d'autonomia, i en qualsevol altre en què ho permetin les lleis, comporta l'atribució als consells insulars de l'exercici de la competència, i la Comunitat Autònoma en conserva la titularitat. 2. La delegació s'ha d'acordar mitjançant un decret aprovat en el Consell de Govern i ha de ser acceptada pels consells insulars interessats mitjançant un acord del ple respectiu adoptat per majoria absoluta.	Article 37. En general 1. Les competències que especifica en llista l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears podran ser delegades als consells insulars mitjançant una llei del Parlament. 2. La delegació consisteix en el traspàs de l'exercici de la funció executiva i de gestió, sense cessió de titularitat. Article 19. Potestat reglamentària relativa a les competències atribuïdes 1. La potestat reglamentària externa sobre les matèries transferides o delegades per la comunitat autònoma correspon al Govern de les Illes Balears. 2. Sens perjudici del que es disposa al número anterior, les lleis de transferència o de delegació podran atribuir als consells insulars la potestat reglamentària, tot determinant-ne l'abast en cada matèria.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS		LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. El Govern ha de comunicar la proposta de delegació de competències al Parlament.		
Article 110. Decrets de delegació Els decrets de delegació han de concretar els tipus i l'abast de les competències que es deleguen i han de contenir les determinacions previstes amb caràcter general per a les propostes de traspàs de funcions i serveis.		Article 37. En general 3. La llei de delegació concretarà l'abast, el contingut, les condicions i la durada d'aquesta, com també els mitjans personals i materials i els recursos que es faciliten per exercir-la.
Article 111. Renúncia a la delegació 1. Les delegacions de competències tenen caràcter indefinit, llevat que es disposi una altra cosa en els decrets que les aprovin.		Article 37. En general 4. La delegació s'entendrà indefinida, llevat que la llei de delegació expressi el contrari, sense perjudici d'allò que es disposa als articles 41 i 42 d'aquesta llei.
2. Això no obstant, els consells poden renunciar a la delegació en els supòsits següents: a) Incompliment greu per part de la Comunitat Autònoma de les obligacions i els compromisos assumits en la delegació. b) Insuficiència de la dotació econòmica assignada, que determini una pèrdua significativa de l'eficàcia en l'exercici de les competències delegades. c) Impossibilitat degudament justificada, per circumstàncies sobrevingudes, de l'exercici de les competències delegades.		Article 42. Renúncia a la delegació 1. La renúncia a la delegació per part dels consells insulars podrà acordar-se en els casos següents: a) Incompliment per part de la comunitat autònoma dels compromisos assumits en la delegació. b) Insuficiència dels mitjans econòmics per a l'exercici eficaç de les facultats objecte de delegació.
3. La renúncia s'ha de decidir mitjançant un acord del ple adoptat per majoria absoluta, oït el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma. 4. L'acord de renúncia només produeix efectes a partir dels dos mesos següents a la publicació en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> .		2. L'acord de renúncia haurà de ser adoptat pel Ple, havent oït el Govern de la comunitat autònoma, i només podrà ser efectiu als dos mesos d'haver-se publicat al <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> .
Article 112. Facultats del Govern Per tal d'assegurar l'exercici adequat de les competències delegades per part dels consells insulars, el Govern i l'Administració de la Comunitat Autònoma poden: a) Dirigir i controlar l'exercici dels serveis objecte de delegació.		Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà:

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
b) Dictar directius i instruccions tècniques de caràcter general o particular. c) Requerir informació. d) Inspeccionar el funcionament dels serveis delegats. e) Designar comissionats. f) Formular requeriments per a l'esmena de deficiències observades. g) Crear òrgans específics de seguiment de la gestió insular.	a) Demanar informació, en qualsevol moment, sobre la gestió de les competències delegades. b) Elaborar programes i dictar directius sobre aqueixa gestió. c) Exercir l'alta inspecció sobre els serveis, respecte dels quals podrà dictar instruccions tècniques de caràcter general. d) Formular els requeriments pertinents al president del consell insular de què es tracti perquè esmenen les deficiències observades. e) Emetre informes preceptius i fins i tot vinculants quan així ho prevegi la legislació sectorial. f) Crear òrgans de col·laboració i, en concret, convocar conferències sectorials sota la presidència del conseller corresponent del Govern de la comunitat autònoma, per tractar sobre la problemàtica general del sector i coordinar l'adopció de mesures.
Article 113. Incompliment de la delegació 1. En el cas que un consell insular incompleixi el decret de delegació, exerceixi les competències delegades de manera que s'afectin greument els interessos generals de la comunitat autònoma o dificulti l'exercici de les facultats a què fa referència l'article anterior, el Govern pot requerir el compliment adequat de la delegació, i li ha de concedir un termini no inferior a un mes a aquest efecte. 2. Si un cop transcorregut el termini concedit per al compliment del requeriment no ha obtingut una resposta adequada, el Govern podrà adoptar, ateses les circumstàncies, alguna de les mesures següents: a) Suspensió de la delegació per un període no superior a sis mesos, tot acordant les mesures corresponents de substitució en l'exercici de la competència. b) Revocació de la delegació.	Article 41. Incompliment de la delegació 1. En el supòsit que el consell insular receptor incompleixi les normes reguladores de la competència delegada o les obligacions que el desenvolupament de la delegació imposi, el Govern de les Illes Balears li recordarà el compliment i li concedirà, a aquest efecte, el termini necessari, que no serà mai inferior a un mes. 2. Si aquest advertiment no fos atès en els terminis indicats, el Govern de les Illes Balears podrà proposar al Parlament la suspensió o la revocació de la delegació. També podrà executar per ell mateix la competència delegada, en substitució del consell insular, per al cas concret de què es tracti.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 114. Regles intertemporals Les regles intertemporals establertes per als supòsits de transferència de competències en l'article 101 d'aquesta Llei són també aplicables als supòsits de delegació de competències.	Article 43. Regles intertemporals 1. Els expedients corresponents a procediments en tramitació a la data d'efectivitat de la transferència o delegació es traspassaran als consells insulars, sigui quina sigui la situació procedimental en què es trobin, perquè els resolgui l'òrgan del consell insular al qual pertochi. 2. Correspondrà a la comunitat autònoma la competència per resoldre els recursos administratius contra els actes dictats pels òrgans d'aquesta amb anterioritat a la data d'efectivitat de la transferència o delegació, encara que el recurs sigui interposat amb posterioritat. La comunitat autònoma retrà compte als consells de la resolució que, si s'escau, es dicti en el procediment de recurs.
<i>Secció 5a. Encàrrecs de gestió</i> Article 115. Encàrrecs de gestió 1. Els consells insulars i els seus ens instrumentals poden acceptar els encàrrecs de gestió que els proposin les administracions públiques territorials. 2. L'encàrrec de gestió no pot comportar l'atribució als consells insulars de facultats de resolució, però aquests podran dur a terme les actuacions materials i de gestió que siguin inherents a l'objecte de l'encàrrec, inclosa la facultat de dictar actes de tràmit que no siguin susceptibles de recurs.	Article 44. En general 1. De conformitat amb els articles 44 i 49.5 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la comunitat autònoma podrà exercir la gestió ordinària de les seves competències a través dels consells insulars. 2. El consell insular que en faci la gestió ordinària no tindrà facultats de resolució sobre les matèries que li hagin estat encomanades. Això no obstant, podrà dictar els actes d'instrucció que siguin necessaris per executar les resolucions derivades de l'encomanda, sempre que no es tracti d'actes de tràmit susceptibles de recurs.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
3. L'encàrrec s'ha de formalitzar mitjançant conveni, de conformitat amb la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques. 4. L'efectivitat de l'encàrrec queda condicionada a l'existència dels mitjans materials, personals i econòmics necessaris per exercir-lo.	Article 45. Procediment de l'encomanda L'encomanda de gestió es farà per decret del Govern de les Illes Balears, amb conformitat prèvia del consell insular corresponent. El decret en concretarà l'abast, el contingut i les condicions i determinarà la dotació econòmica oportuna que n'asseguri la prestació efectiva.
<i>Secció 6a. Altres delegacions intersubjectives</i>	
Article 116. Delegació de competències a altres administracions 1. Els consells insulars poden delegar les seves competències en els municipis i altres entitats locals del seu territori, d'acord amb el que preveuen l'article 75 de l'Estatut d'autonomia i la legislació de règim local. La delegació de competències que hagin estat atribuïdes als consells insulars en virtut d'una delegació acordada per la Comunitat Autònoma roman subjecta a l'aprovació del Govern. 2. Els consells insulars poden delegar les seves competències en l'Administració de la Comunitat Autònoma o en algun dels ens integrants del sector públic instrumental d'acord amb el que preveu la legislació de règim local. 3. L'efectivitat de la delegació queda condicionada a l'assignació dels mitjans materials, personals i econòmics necessaris per exercir-la.	Article 8. El Ple del consell insular 1. Corresponen al Ple les atribucions següents: o) Aprovar la transferència de competències, serveis i activitats a organitzacions en les quals participi el consell insular, així com la delegació de competències o l'encomanda de gestió d'activitats materials, tècniques i de serveis a altres administracions públiques.
TÍTOL VIII RELACIONS INTERADMINISTRATIVES	
Article 117. Principis rectors Els consells insulars es relacionen amb la resta d'administracions públiques d'acord amb els principis establerts en la legislació bàsica de l'Estat, i especialment els de lleialtat institucional, respecte a l'autonomia, col·laboració, cooperació i coordinació.	Article 5. Relacions interadministratives 1. Les relacions entre els consells insulars i el Govern de la comunitat autònoma es regeixen pels principis establerts en la legislació bàsica de l'Estat i, en especial, pels de lleialtat, respecte a l'autonomia, cooperació i coordinació.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Capítol I. Col·laboració i cooperació	
Article 118. Regles generals 1. Amb caràcter general, la Comunitat Autònoma i els consells insulars articulen la col·laboració i la cooperació mútues mitjançant els instruments següents: a) La Conferència de Presidents. b) Les conferències sectorials i altres òrgans de composició mixta. c) Els convenis de col·laboració. d) Els plans i programes d'actuació conjunta, sens perjudici del que preveu el capítol II d'aquest títol. e) Els consorcis. f) L'exercici conjunt de la iniciativa econòmica mitjançant la creació de societats mixtes.	Article 5. Relacions interadministratives 2. Sense perjudici de la coordinació a què es refereix aquesta llei, el Govern de les Illes Balears i els consells insulars, a fi d'articular de manera adequada la col·laboració i la cooperació recíproques, podran: a) Subscriure convenis de col·laboració. b) Acordar plans i programes d'actuació conjunta. c) Exercitar conjuntament la iniciativa econòmica, mitjançant la creació de consorcis o de societats mixtes.
2. El Govern de les Illes Balears ha d'adoptar les mesures pertinents per tal que els òrgans territorials de l'Administració de la Comunitat Autònoma mantinguin permanentment la interlocució adequada amb els òrgans competents dels consells insulars.	Article 35. Altres tècniques de col·laboració Sense perjudici de la coordinació general a què es refereix l'article 24 d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears i els consells insulars podran acordar els mecanismes adequats d'informació mútua i de col·laboració en les matèries que siguin objecte de transferència.
Article 119. Conferència de Presidents 1. La Conferència de Presidents constitueix, d'acord amb l'Estatut d'autonomia, el marc general i permanent d'interlocució entre el Govern i els consells insulars en les matèries d'interès comú. 2. Integren la Conferència el president de la Comunitat Autònoma i el president de cada consell insular. D'acord amb el Reglament de la Conferència de Presidents, els consells insulars poden designar altres representants perquè s'integrin en els òrgans específics i els grups de treball que es constitueixin.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 120. Convenis 1. D'acord amb la legislació bàsica de l'Estat, els consells insulars i les seves entitats instrumentals poden subscriure convenis amb subjectes de dret públic i privat, sense que això impliqui cessió de la titularitat de la competència.	Article 46. Convenis de cooperació 1. Els consells insulars podran subscriure convenis o acords de cooperació amb la resta d'administracions públiques, en els quals s'estableixin lliurement els instruments de col·laboració necessaris per a l'assoliment de finalitats comunes d'interès públic. 2. A través dels convenis de cooperació, les parts que els subscriuguin podran coordinar les polítiques de foment adreçades a un mateix sector; distribuir les subvencions atorgades per una de les parts amb referència a l'àmbit territorial o de població de l'altra; executar puntualment obres o serveis que siguin competència d'una de les parts; compartir les seues, els locals o els edificis que siguin necessaris per a l'exercici de les competències concurrents; cedir i acceptar la cessió d'ús de béns patrimonials; desenvolupar activitats de prestació i adoptar les mesures oportunes per aconseguir qualsevulla altra finalitat de contingut anàleg al de les anteriors. 3. D'una manera especial, els consells insulars podran subscriure convenis amb els municipis de la mateixa illa per garantir l'accés de la població al conjunt dels serveis municipals i la major eficàcia de la prestació d'aquests. 4. La signatura de convenis entre el Govern de la comunitat autònoma i els ajuntaments no suposarà de cap manera un menyscabament de les competències dels consells insulars. El Govern de la comunitat autònoma en possibilitarà la participació a fi d'harmonitzar els interessos públics afectats.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Quan els convenis pluriennals incloguin aportacions de fons per part d'un consell insular per finançar actuacions que hagi d'executar exclusivament una altra administració pública i el consell insular assumeixi, en l'àmbit de les seves competències, els compromisos enfront de tercers, l'aportació del consell insular d'annualitats futures està condicionada a l'existència de crèdit en els pressuposts corresponents.	
Article 121. Consorcis 1. Els consells insulars i les seves entitats instrumentals poden constituir consorcis amb altres administracions públiques o amb entitats privades per al desenvolupament d'activitats d'interès comú dins l'àmbit de les seves competències.	Article 47. Consorcis D'acord amb la legislació de règim jurídic de les administracions públiques, els consells insulars podran constituir consorcis amb altres administracions públiques per a finalitats d'interès comú, o amb entitats privades sense ànim de lucre que perseguixin finalitats d'interès públic.
2. Els consorcis s'adscriuen al consell insular corresponent d'acord amb els criteris que, a aquest efecte, estableix la legislació bàsica de l'Estat. 3. La constitució d'un consorci sols podrà tenir lloc quan la cooperació no pugui formalitzar-se a través d'un conveni i sempre que permeti una assignació més eficient dels recursos econòmics.	
Article 122. Requisits generals dels convenis i els consorcis La subscripció de convenis i la constitució de consorcis ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats administratives i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.	
Capítol II. La coordinació	
Article 123. Potestat de coordinació 1. El Govern de les Illes Balears, d'acord amb l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia, pot coordinar l'actuació dels consells insulars quant a l'exercici de les competències atribuïdes com a pròpies o delegades, en els termes dels apartats següents.	Article 31. Coordinació de l'actuació dels consells 1. D'acord amb l'article 40.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears podrà coordinar l'actuació dels consells insulars quant a l'exercici de les competències transferides, en els termes dels articles següents.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. La coordinació de l'activitat dels consells en les competències que tenen atribuïdes com a pròpies requerirà en tot cas l'audiència prèvia dels consells. 3. La coordinació ha de respectar en tot cas l'autonomia dels consells insulars i requereix que hi concorrin les circumstàncies següents: a) Que l'activitat o el servei transcendeixi l'àmbit dels interessos propis dels consells. b) Que l'activitat o el servei insular repercuteixi de manera substantiva en els interessos de la comunitat autònoma o els condicions de manera rellevant.	Article 31. Coordinació de l'actuació dels consells 2. La coordinació requerirà que hi concorrin les dues circumstàncies següents: a) que l'activitat o el servei transcendeixi l'àmbit dels interessos propis dels consells insulars; i b) que l'activitat o el servei insular incideixi en els interessos de la comunitat autònoma o els condicions de manera rellevant. 3. La coordinació respectarà en tot cas l'autonomia dels consells insulars.
4. La coordinació suposa la definició concreta, per a una matèria, una competència o un servei determinats, dels interessos generals prioritaris a la satisfacció dels quals s'ha d'adreçar l'actuació de les administracions públiques implicades.	
Article 124. Mesures de coordinació 1. La coordinació a què es refereix l'article anterior es duu a terme mitjançant els instruments següents: a) Les conferències sectorials regulades en l'article 125 d'aquesta Llei i altres òrgans de composició mixta. b) Els plans i programes sectorials. c) Les directrius de coordinació.	Article 31. Coordinació de l'actuació dels consells 4. Es durà a terme preferentment a través dels instruments següents: a) Directrius de coordinació. b) Plans i programes sectorials. c) Òrgans de composició mixta. Article 36. Tècniques de control Per assegurar la legalitat i l'eficàcia en l'exercici pels consells insulars de les competències transferides, i d'acord amb l'article 40.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, es preveuen les tècniques de control següents: a) El Govern de la comunitat autònoma exercirà la supervisió de l'actuació dels consells insulars en la gestió de les competències transferides i podrà proposar al Parlament, si s'escau, l'adopció de les mesures que es considerin necessàries.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	b) Dins el primer trimestre de cada any, els consells insulars trametan al Govern de la comunitat autònoma una memòria sobre la gestió de les competències transferides, que inclourà els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis prestats. El Govern podrà proposar al Parlament les mesures que consideri necessàries. Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà: a) Demanar informació, en qualsevol moment, sobre la gestió de les competències delegades. b) Elaborar programes i dictar directrius sobre aqueixa gestió. c) Exercir l'alta inspecció sobre els serveis, respecte dels quals podrà dictar instruccions tècniques de caràcter general. d) Formular els requeriments pertinents al president del consell insular de què es tracti perquè esmeni les deficiències observades. e) Emetre informes preceptius i fins i tot vinculants quan així ho prevegi la legislació sectorial. f) Crear òrgans de col·laboració i, en concret, convocar conferències sectorials sota la presidència del conseller corresponent del Govern de la comunitat autònoma, per tractar sobre la problemàtica general del sector i coordinar l'adopció de mesures.
2. En relació amb l'exercici de les competències delegades als consells insulars, la coordinació es duu a terme mitjançant els instruments enumerats en l'apartat anterior i qualsevol altre que permeti assegurar una actuació eficaç i adequada a la finalitat de la delegació.	Article 40. Tècniques de control i de coordinació 2. Les lleis de delegació podran establir altres tècniques de coordinació i control adequades a la naturalesa de les competències que es deleguin.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 125. Conferències sectorials 1. Les conferències sectorials són òrgans creats per llei per aconseguir la coordinació i la col·laboració en l'exercici de les competències de la Comunitat Autònoma i els consells insulars en un o més àmbits materials homogenis o relacionats. 2. Les conferències sectorials estan integrades pel conseller autonòmic corresponent, que les ha de presidir, i pels consellers insulars responsables en la matèria.	Article 34. Òrgans de col·laboració 2. A aquest efecte, es podran crear conferències sectorials integrades pel conseller autonòmic corresponent, que les presidirà, i pels consellers responsables en la matèria de cada consell insular. Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà: f) Crear òrgans de col·laboració i, en concret, convocar conferències sectorials sota la presidència del conseller corresponent del Govern de la comunitat autònoma, per tractar sobre la problemàtica general del sector i coordinar l'adopció de mesures.
3. Cada conferència sectorial aprova un reglament d'organització i funcionament.	
Article 126. Òrgans de composició mixta 1. Mitjançant conveni, l'Administració de la Comunitat Autònoma i els consells insulars poden constituir òrgans integrats per representants de cada una d'aquestes institucions per tal de reforçar la col·laboració mútua en àmbits d'actuació d'interès comú. 2. El que disposa l'apartat anterior és també aplicable a les entitats del sector públic.	Article 34. Òrgans de col·laboració 1. Per a la coordinació de les competències a què es refereix aquesta secció, les lleis de transferència podran crear òrgans de col·laboració entre les diferents administracions afectades. La llei haurà de determinar en tot cas el següent: a) La composició i el funcionament de l'òrgan. b) Les funcions i l'àmbit material i territorial d'actuació d'aquest. Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà:

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	f) Crear òrgans de col·laboració i, en concret, convocar conferències sectorials sota la presidència del conseller corresponent del Govern de la comunitat autònoma, per tractar sobre la problemàtica general del sector i coordinar l'adopció de mesures.
Article 127. Plans i programes sectorials 1. D'acord amb la legislació sectorial, el Govern de les Illes Balears pot aprovar plans i programes que incloguin mesures de coordinació de les competències de la Comunitat Autònoma i d'un o més consells insulars en sectors determinats de l'acció pública. 2. En l'elaboració dels plans i dels programes sectorials s'ha de facilitar la participació efectiva dels consells insulars a fi d'aconseguir l'harmonització dels interessos públics afectats.	Article 33. Plans i programes sectorials 1. Quan ho autoritzin les lleis de transferència, el Govern de la comunitat autònoma podrà aprovar plans i programes per a la coordinació de les competències de la comunitat autònoma i dels consells insulars en sectors concrets de l'acció pública. 2. En l'elaboració dels plans i dels programes en garantirà la participació efectiva dels consells insulars a fi d'aconseguir l'harmonització dels interessos públics afectats. 3. Els instruments regulats en aquest article que tenguin naturalesa normativa podran contenir directrius de coordinació, en els termes d'allò que disposa el número 2 de l'article anterior. Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà: b) Elaborar programes i dictar directrius sobre aqueixa gestió.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 128. Directrius de coordinació 1. El Govern de les Illes Balears, mitjançant la seva potestat normativa, pot fixar directrius de coordinació de l'activitat dels consells insulars. Aquestes directrius es poden adoptar per acord del Consell de Govern en casos d'urgència extrema. 2. Les directrius, que són vinculants per als consells insulars, han de contenir els objectius generals i les prioritats d'actuació administrativa i, si s'escau, els instruments que, d'acord amb la naturalesa de la matèria de què es tracti, permetin assolir aquests objectius.	Article 32. Directrius de coordinació 1. Mitjançant la seva potestat normativa, el Govern de les Illes Balears podrà fixar directrius de coordinació de les funcions transferides en els supòsits prevists a l'article anterior, quan ho prevegin expressament les lleis atributives de competències. 2. Les directrius, que seran vinculants per als consells insulars, hauran de contenir els criteris generals i hauran de determinar els objectius i les prioritats d'actuació i, si s'escau, els instruments de coordinació, adequats a la naturalesa de la matèria de què es tracti. Article 40. Tècniques de control i de coordinació 1. Per assegurar el control i la coordinació de l'execució de les competències delegades als consells insulars, el Govern de les Illes Balears podrà: b) Elaborar programes i dictar directrius sobre aqueixa gestió.
TÍTOL IX RÈGIM ESPECIAL PER A L'ILLA DE FORMENTERA Article 129. Disposicions generals 1. El Consell Insular de Formentera actua simultàniament com a institució de govern, administració i representació de l'illa i del municipi del mateix nom, i exerceix les competències i les funcions que li atribueixen l'Estatut d'autonomia i aquesta Llei, com també les que l'ordenament jurídic assigna al municipi de Formentera. 2. El Consell Insular es configura com un ens públic dotat de personalitat jurídica única, pròpia i plena, i exerceix totes les potestats administratives que corresponen als ens territorials. 3. Quan en un procediment administratiu sigui exigible la intervenció del municipi de Formentera, aquesta s'ha d'entendre produïda per l'actuació dels òrgans competents de l'Administració insular.	Disposició addicional tercera 1. D'acord amb el que es preveu a la disposició addicional quarta de l'Estatut d'Autonomia, l'Ajuntament de Formentera podrà participar en la gestió de les competències que les lleis del Parlament atribueixin per transferència o per delegació al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. 2. La cessió de la gestió es formalitzarà mitjançant acord del Ple del consell insular, amb la conformitat prèvia de l'Ajuntament de Formentera. L'acord de cessió expressarà les condicions econòmiques i els mitjans humans i materials que s'hi hagin d'adscriure.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Article 130. Organització 1. El Consell Insular de Formentera estableix la seva organització d'acord amb les particularitats previstes en aquesta Llei i en el seu reglament orgànic. 2. Són òrgans necessaris del Consell Insular de Formentera el Ple, el president, el vicepresident i la Junta de Govern. 3. La constitució del Ple i l'elecció del president es regeixen per la legislació electoral i de règim local, per aquesta Llei i pel reglament orgànic. 4. La Junta de Govern es constitueix d'acord amb la legislació de règim local.	
Article 131. Dret de participació en el Ple del diputat per Formentera En el Ple del Consell Insular de Formentera, el diputat al Parlament per aquesta illa hi pot intervenir amb veu i sense vot.	
Article 132. Junta de Govern 1. La Junta de Govern està formada pel president i per un nombre de consellers no superior al terç més dos del total de membres del Ple. Els membres de la Junta són lliurement designats pel president d'entre els consellers electes. 2. La Junta de Govern exerceix amb caràcter general, i d'acord amb el reglament orgànic, les atribucions que aquesta llei assigna al consell executiu en la resta de consells insulars. Això no obstant, el reglament orgànic pot atribuir, totalment o parcialment, aquestes atribucions al ple. 3. Les sessions de la Junta de Govern, que es duen a terme en els termes prevists en el reglament orgànic, no són públiques, però poden ser-ho almenys quan es debatin assumptes en què s'exerceixin competències delegades del Ple. 4. A les sessions de la Junta de Govern s'hi poden convocar altres consellers, titulars d'òrgans directius, empleats públics o experts el parer dels quals es consideri necessari.	
Article 133. Administració insular 1. Els consellers membres de la Junta de Govern, com també els altres que determini el president, exerceixen les competències que els atribueix el reglament orgànic.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Per a la gestió de les diverses àrees de l'acció de govern es poden establir direccions insulars que, tant si formen part d'un departament com si no, depenguin del president o d'un conseller membre de la Junta de Govern. 3. Correspon al president del consell insular l'exercici de les competències no atribuïdes expressament a altres òrgans.	
Article 134. Especialitats en matèria de règim jurídic Posen fi a la via administrativa els actes dictats pel Ple, pel president, per la Junta de Govern i pels consellers membres de la Junta de Govern.	Article 22. Règim de recursos 1. Posen fi a la via administrativa els acords i les resolucions dels òrgans i de les autoritats insulars següents: a) Les del Ple del consell insular. b) Les del president del consell insular. c) Les de la Comissió de Govern. d) Les dels consellers membres de la Comissió de Govern. e) Els dels òrgans col·legiats de caràcter representatiu creats per a l'exercici de competències transferides o delegades per la comunitat autònoma.
Article 135. Renúncia a les competències 1. Per acord del Ple, adoptat per majoria absoluta, el Consell Insular de Formentera pot renunciar a la titularitat i a l'exercici de les competències que tenguin atribuïdes per una llei de la Comunitat Autònoma. 2. La renúncia s'ha de comunicar al Govern i al Parlament de les Illes Balears a fi que s'adoptin les mesures pertinents per als traspassos de funcions i serveis. 3. La cessió dels efectes inherents a la titularitat de les competències només tindrà efectes a partir dels quatre mesos comptadors des de la comunicació de l'acord plenari al Govern.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Disposició addicional primera. Compleció dels traspassos pendents En el termini d'un any comptador des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, oïda la Conferència de Presidents, ha d'impulsar una estratègia consensuada amb els consells insulars per completar els traspassos de funcions i serveis corresponents a les matèries enunciatades en l'article 70 de l'Estatut d'autonomia, amb l'objectiu d'igualar el sostre competencial dels consells insulars en aquestes matèries. De manera especial, el Govern ha de prioritzar els traspassos en matèria de cooperació i assistència als municipis.	
Disposició addicional segona. Règim jurídic del personal de l'Administració insular El personal funcionari dels consells insulars i, en allò que escaigui, el personal eventual i el personal laboral, s'han de regir pel que disposen l'Estatut bàsic de l'empleat públic, la legislació bàsica estatal i la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma, tenint en compte el que es preveu en aquesta matèria en la Llei 20/2006, de 16 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears.	
Disposició addicional tercera. Cooperació específica amb el Consell Insular de Formentera 1. En l'àmbit de la cooperació interadministrativa, el Govern ha de dispensar un tractament especial al Consell Insular de Formentera per raó de la seva singularitat i en atenció al caràcter unimunicipal d'aquest. 2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, el Govern pot acordar amb el Consell Insular d'Eivissa les fórmules pertinents perquè aquest cooperi amb el Consell Insular de Formentera en àmbits determinats, sens perjudici de les relacions bilaterals que es puguin establir entre els consells insulars de les illes d'Eivissa i Formentera.	Disposició addicional tercera 1. D'acord amb el que es preveu a la disposició addicional quarta de l'Estatut d'Autonomia, l'Ajuntament de Formentera podrà participar en la gestió de les competències que les lleis del Parlament atribueixin per transferència o per delegació al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. 2. La cessió de la gestió es formalitzarà mitjançant acord del Ple del consell insular, amb la conformitat prèvia de l'Ajuntament de Formentera. L'acord de cessió expressarà les condicions econòmiques i els mitjans humans i materials que s'hi hagin d'adscriure.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Disposició addicional quarta. Integració de personal al Consell Insular de Formentera 1. El personal procedent del Consell Insular d'Eivissa i Formentera que prestava serveis a l'illa d'Eivissa abans de produir-se'n l'extinció es pot integrar en el Consell Insular de Formentera, en els termes que prevegi un acord entre ambdues institucions, ratificat pel ple d'aquestes. 2. La sol·licitud s'ha de formular en el termini d'un any comptador des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. 3. La integració suposa la conservació dels drets adquirits, com també el manteniment del dret a incorporar-se al Consell Insular d'Eivissa d'acord amb la legislació de funció pública.	Disposició addicional tercera 2. La cessió de la gestió es formalitzarà mitjançant acord del Ple del consell insular, amb la conformitat prèvia de l'Ajuntament de Formentera. L'acord de cessió expressarà les condicions econòmiques i els mitjans humans i materials que s'hi hagin d'adscriure.
Disposició addicional cinquena. Mobilitat dels empleats públics 1. L'Administració de la Comunitat Autònoma i els consells insulars que ho decideixin poden promoure conjuntament les mesures normatives i administratives pertinents per tal d'afavorir la mobilitat interadministrativa dels seus empleats públics d'acord amb el principi de reciprocitat. 2. A l'efecte del que preveu l'apartat anterior, aquestes administracions han de coordinar les accions formatives pertinents, han de configurar les relacions de llocs de treball respectives amb criteris homogenis i han d'aprovar les bases i els temaris dels processos selectius de manera que permetin establir equivalències entre els cossos, les escales, les especialitats i les categories d'empleats públics. 3. Correspon a l'Escola Balear d'Administració Pública, amb la col·laboració dels departaments insulars competents, impulsar un pla específic per assolir els objectius establerts en l'apartat 1.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Disposició addicional sisena. Publicacions en el Butlletí Oficial de les Illes Balears És aplicable als consells insulars el mateix règim previst per a la Comunitat Autònoma en relació amb la publicació d'actes, disposicions i anuncis en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	Disposició addicional primera Serà gratuïta la publicació en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i> dels anuncis, els acords, les resolucions, les disposicions i altres actes exigits per l'ordenament jurídic que es facin com a conseqüència de l'exercici pels consells insulars de les competències atribuïdes per la comunitat autònoma.
Disposició addicional setena. Referències genèriques En aquesta Llei s'utilitza la forma no marcada quant al gènere, que coincideix formalment amb la masculina, en totes les referències a òrgans, càrrecs i funcions, de manera que s'han d'entendre referides al masculí o al femení segons la identitat de gènere de la persona titular de qui es tracti.	
Disposició transitòria primera. Procediments i recursos 1. Sens perjudici de les adaptacions organitzatives que escaiguin, els procediments administratius que es trobin en curs en entrar en vigor aquesta Llei s'han de continuar tramitant d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva iniciació. Això no obstant, el règim de recursos s'ha d'adequar a les previsions d'aquesta Llei, encara que el recurs s'hagi interposat abans de l'entrada en vigor d'aquesta. 2. S'exceptuen del que prescriu l'apartat anterior els procediments d'elaboració de disposicions de caràcter reglamentari, la tramitació dels quals haurà de continuar, en el que escaigui, d'acord amb les previsions del títol VI d'aquesta Llei.	
Disposició transitòria segona. Comissió Tècnica Interinsular 1. Les iniciatives per a la transferència de competències que es trobin en curs en entrar en vigor aquesta Llei que impliquin la intervenció de la Comissió Tècnica Interinsular a què fa referència la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, es tramitaran d'acord amb la normativa vigent en el moment en què es posaren en marxa.	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
2. Una vegada acabada la tramitació de les iniciatives a què fa referència l'apartat anterior, per acord del Consell de Govern es procedirà a la dissolució de la Comissió Tècnica Interinsular.	CAPÍTOL IV DE LA COMISSIÓ TÈCNICA INTERINSULAR Article 49. Objecte 1. D'acord amb el que s'estableix a la disposició transitòria cinquena de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la Comissió Tècnica Interinsular és l'òrgan encarregat de proposar al Parlament la transferència o la delegació de competències als consells insulars sobre les matèries recollides a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia. 2. La transferència o la delegació de competències a què es refereix el número anterior s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquesta llei. Article 50. Composició 1. La Comissió Tècnica Interinsular serà integrada per setze vocals, designats de la manera següent: quatre, pel Govern de les Illes Balears i quatre, per cada un dels consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Aquests setze vocals tendran els seus corresponents suplents, designats d'igual manera. 2. La designació dels membres titulars i suplents a què fa referència el punt anterior es farà pel temps que duri la legislatura. 3. Els acords plenaris dels consells insulars que nomenin els representants titulars i suplents en la Comissió Tècnica Interinsular han de ser comunicats al Govern de les Illes Balears dins el termini d'un mes, comptador des del dia en què es constitueixin els consells insulars. 4. No obstant el que es disposa al número 2 d'aquest article, els membres titulars i suplents de la Comissió Tècnica

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	Interinsular cessaran en el seu càrrec quan en siguin re-vocats per l'òrgan que els nomenà i, a la mateixa sessió, hi seran designats els nous membres. Article 51. Procediment d'actuació 1. La iniciativa per a la presentació de propostes davant la Comissió Tècnica Interinsular, en aplicació de la disposició transitòria cinquena de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, correspondrà als seus membres d'acord amb el seu reglament, al Govern de les Illes Balears i als consells insulars, com també als grups parlamentaris i als diputats, en els termes generals que estableix el Reglament del Parlament de les Illes Balears per a la iniciativa legislativa. 2. Per a l'acceptació de l'assumpció de competències per cada consell se exigirà acord del Ple, adoptat per majoria absoluta dins el termini d'un mes comptador des de la tramesa del dictamen de la Comissió Tècnica Interinsular, i prèviament a l'elevació de la proposta al Parlament perquè en faci la tramitació corresponent. Si l'acord d'acceptació no es pren en el termini esmentat, la proposta de transferència o delegació s'entendrà refusada.
Disposició transitòria tercera. Ordenances fiscals En entrar en vigor aquesta Llei, i mentre no aprovin les ordenances fiscals corresponents a les matèries de la seva competència, els consells insulars han de continuar aplicant les taxes i els preus públics que estableix la legislació de la Comunitat Autònoma.	Disposició transitòria segona Mentre no s'aprovin les ordenances fiscals corresponents a les competències atribuïdes als consells per la comunicat autònoma, els consells insulars aplicaran les taxes i els preus públics establerts a la legislació autònoma vigent.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Disposició derogatòria 1. Queden derogades les normes següents: a) La Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars. b) La Llei 10/2015, d'1 de desembre, de la Comissió General de Consells Insulars. c) La disposició addicional segona del Text refós de la Llei de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre. d) La disposició transitòria tercera de la Llei 6/2007, de 27 de desembre, de mesures tributàries i econòmicoadministratives. 2. Així mateix, queden derogades les normes de rang igual o inferior que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin.	Disposició derogatòria 1. Queda derogada la Llei 5/1989, de 13 d'abril, de consells insulars. 2. Queden derogades totes aquelles disposicions d'igual rang o inferior que s'oposin a aquesta llei, la contradiguin o hi resultin incompatibles i, d'una manera especial: a) De la Llei 9/1990, de 20 de juny, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, l'article 2 i el número 2 de l'article 3. b) De la Llei 8/1993, d'1 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de règim local, el número 1 de l'article 7. c) De la Llei 6/1994, de 13 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de patrimoni històric, de promoció sociocultural, d'animació sociocultural, de depòsit legal de llibres i d'esports, el número 5 de l'article 2; el número 1 de l'article 9; i el número 3 de l'article 12. d) De la Llei 8/1995, de 30 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades i parcs aquàtics, reguladora del procediment i de les infraccions i sancions, el número 3 de l'article 7; el número 1 de l'article 13, i el número 3 de l'article 50. e) De la Llei 3/1996, de 29 de novembre, d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació turística, l'article 4 i el número 1 de l'article 14. f) De la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acoïlliment i adopció de menors, el número 4 de l'article 6 i el número 1 de l'article 14.

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
	3. Les referències contingudes en les normes vigents a les disposicions que es deroguen expressament, s'han d'entendre fetes a les disposicions d'aquesta llei que regulin la mateixa matèria o aspectes d'aquelles.
Disposició final primera. Adaptació reglamentària En el termini de divuit mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els consells insulars han d'adaptar el seu reglament orgànic i qualsevol altra disposició reglamentària al que estableix aquesta Llei.	Disposició addicional segona En el termini màxim de sis mesos d'encà de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els consells insulars hauran d'aprovar un nou reglament orgànic d'acord amb les previsions del títol II, en el qual adequaran la seva organització per a l'exercici de les competències que els hagin estat transferides o delegades amb anterioritat.
Disposició final segona. Clàusula de deslegalització Les quanties que corresponguin a atribucions del consell executiu i dels consellers executius que estan previstes en aquesta Llei es poden actualitzar mitjançant un acord del ple del consell.	
Disposició final tercera. Modificació de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, de patrimoni històric de les Illes Balears Es modifica l'article 15.1 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, de patrimoni històric de les Illes Balears, el qual queda redactat de la manera següent: <i>1. La iniciació, l'ordenació, la instrucció i l'execució dels procediments per a la inscripció d'un bé en el catàleg insular correspon a la comissió insular competent en matèria de patrimoni històric, mentre que l'acord de declaració de bé catalogat correspon al consell executiu.</i>	

PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS	LLEI 8/2000, DE 27 D'OCTUBRE, DE CONSELLS INSULARS
Disposició final quarta. Modificació de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears Es modifica l'article 18.8 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, el qual queda redactat de la manera següent: <i>8. Projectes de reglament executiu i de texts consolidats de reglaments executius que hagin de ser aprovats pels consells insulars.</i>	
Disposició final cinquena. Entrada en vigor Aquesta Llei comença a vigir al cap de dos mesos de la publicació en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.	Disposició final segona Aquesta llei entrarà en vigor en haver transcorregut dos mesos d'ençà de la publicació en el <i>Butlletí Oficial de les Illes Balears</i>.

ÍNDIX

<u>PRESENTACIÓ</u>	7
--------------------------	---

Lluís J. Segura Ginard

Director de l'Institut d'Estudis Autònoms

<u>EL PROJECTE DE LLEI DE CONSELLS INSULARS DE 2021.</u> <u>COORDENADES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES</u>	9
---	---

Tomàs Font i Llovet

Catedràtic de dret administratiu
de la Universitat de Barcelona

<u>I. Coordinades constitucionals</u>	9
<u>II. Les coordenades estatutàries (I). La funció de l'Estatut d'autonomia</u> ...	13
<u>III. Les coordenades estatutàries (II): el contingut essencial</u> <u>de l'Estatut d'autonomia</u>	18

<u>ENTES TERRITORIALES INTERMEDIOS,</u> <u>ORDENAMIENTO CONSTITUCIONAL Y DERECHO COMPARADO.</u> <u>LA COMPLEJA NATURALEZA DE LOS CONSEJOS INSULARES</u>	25
---	----

Alfredo Galán Galán

Catedràtic de Derecho Administrativo
de la Universitat de Barcelona

<u>I. El modelo constitucional de organización territorial del</u> <u>poder público: Estado descentralizado</u> <u>en tres niveles territoriales de gobierno</u>	25
<u>II. Puntualizaciones a la idea simple de que el Estado</u> <u>se organiza territorialmente solo en tres niveles de gobierno</u>	27
<u>III. La naturaleza peculiar de los Consejos Insulares</u>	28

ORGANIZACIÓN DEL GOBIERNO Y LA ADMINISTRACIÓN INSULAR EN EL PROYECTO DE LEY DE CONSEJOS INSULARES39

Francisco Velasco Caballero

Catedrático de Derecho Administrativo
de la Universidad Autónoma de Madrid

I. Introducción	39
II. Sobre la naturaleza mixta de los Consejos Insulares	40
III. El carácter corporativo de las entidades locales	43

APUNTES SOBRE EL POSIBLE FUTURO RÉGIMEN JURÍDICO DE LAS COMPETENCIAS DE LOS CONSEJOS INSULARES47

Marcos Almeida Cerredá

Profesor titular de Derecho Administrativo
de la Universidade de Santiago de Compostela

I. Introducción	47
II. Sobre las competencias transferibles	47
III. Sobre la aceptación de la transferencia de competencias	48
IV. Sobre la forma de proceder a los traspasos de funciones y servicios	48
V. Sobre el régimen jurídico de las funciones y servicios traspasados	49
VI. Sobre la justificación de las delegaciones de competencias de la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares	49
VII. Sobre el contenido específico de los decretos de delegación de competencias de la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares	50
VIII. Sobre la duración de las delegaciones de competencias de la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares	51
IX. Sobre los controles respecto del ejercicio de las competencias delegadas por la Comunidad Autónoma en los Consejos Insulares	51
X. Sobre la delegación de competencias de los Consejos Insulares en otras administraciones	51
XI. Sobre la delegación de competencias de los entes locales en los Consejos Insulares	52
XII. Sobre el ámbito subjetivo y objetivo, el objeto y la justificación de las encomiendas de gestión a los Consejos Insulares	52
XIII. Sobre la aceptación y el régimen jurídico de las encomiendas de gestión a los Consejos Insulares	52
XIV. Sobre la renuncia por parte de los Consejos Insulares a las competencias delegadas por la Comunidad Autónoma y por otras administraciones	53
XV. Final	54

<u>RÉGIMEN JURÍDICO Y FUNCIONAMIENTO</u>	
<u>DE LOS CONSEJOS INSULARES.</u>	<u>55</u>

Silvia Díez Sastre

Profesora titular de Derecho Administrativo
de la Universidad Autónoma de Madrid

<u>I. Planteamiento</u>	<u>55</u>
<u>II. Marco jurídico aplicable</u>	<u>56</u>
<u>III. Normas de régimen jurídico y funcionamiento</u>	<u>58</u>

<u>LA REGULACIÓN DE LA POTESTAD REGLAMENTARIA INSULAR</u>	<u>65</u>
---	-----------

Francisco Toscano Gil

Profesor titular de Derecho Administrativo
de la Universidad Pablo de Olavide (Sevilla)

<u>I. Algunas precisiones previas sobre la naturaleza jurídica</u>	
<u>de la potestad reglamentaria</u>	<u>65</u>
<u>II. Antecedentes de la regulación del Proyecto de Ley</u>	<u>65</u>
<u>III. La potestad reglamentaria de los Consejos Insulares</u>	
<u>en el proyecto de ley de 2021.</u>	<u>68</u>

ANNEX I

<u>EXPOSICIÓ DE MOTIUS DEL PROJECTE DE LLEI</u>	
<u>DE CONSELLS INSULARS.</u>	<u>77</u>

ANNEX II

<u>QUADRE COMPARATIU DEL PROJECTE DE LLEI</u>	
<u>DE CONSELLS INSULARS I DE LA LLEI 8/2000.</u>	<u>87</u>

Miguel Aguiló Llobera i Carlos González Amate

Institut d'Estudis Autònoms

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA,
I FUNCIO PÚBLICA
B I IGUALTAT
/ INSTITUT ESTUDIS
AUTONÒMICS